

Το διάδnuα αυτό από τοπάζια και πέτρες χρώματος φωτιάς είναι ιδεώδες στόλισμα, για την κόμμωσί σας.

Για τις

Τριαντάφυλλα στα μαλλιά είναι πολύ της μόδας έφέτος. Έδώ βλέπετε μία κόμμωσι με ένα τριαντάφυλλο.

Μία κορδέλα από σατέν σε φιάγκο επάνω στο μέτωπο. Έτσι η κόμμωσι ταιριάζει με ένα εορτάσιμο φόρεμα.

βραδυές

Για τις νεαρές κοπέλες: μία μεταξωτή κορδέλλα χωρίζει και σπρώχνει προς τα επάνω τα μαλλιά σας.

Κόμμωσι «Σορπράζ - πάρτυ». Τα κοντά μαλλιά έχουν επίτηδες για το βράδυ ριχτή πάνω από το μέτωπο.

ΤΩΝ Έορτών...

Αυτό το κλίπ από πέρες και μπλε πέτρες έχει το σχήμα λουλουδιού. Χρησιμοποιείται ακόμη σαν καρφίτσα.

* ΔΩΡΑ...

Μερικές χιουμοριστικές αλλά αληθινές σκέψεις

ΥΠΑΡΧΟΥΝ δυο είδη δώρων: αυτά που δεχόμαστε κι' αυτά που προσφέρουμε. Και κατά συνέπεια, δυο είδη πρωταγωνιστών: εκείνοι στους οποίους θα σταλούν τα δώρα κι' εκείνοι που θ' αναλάβουν την αποστολή τους. Δοκιμάστε να μητρε στην πρώτη κατηγορία: είναι πιο ευχάριστη και ταυτόχρονα στοιχίζει λιγώτερο. Αν όμως δεν τα καταφέρετε και είσατε υποχρεωμένες να βρεθίτε στη δεύτερη... Έ, τότε δεχτήτε την τύχη σας με κάποια δόσι φιλοσοφίας και, κρατώντας μία άτζέντα και σημειώσεις, πάρτε δόλτα τα μαγαζιά. Φροντίστε όμως να το κάνετε εγκαίρως... Πρώτα - πρώτα γιατί τα καλύτερα πράγματα που θέλετε έσ' ε'ίς ν' αγοράσετε, εξαφανίζονται γρήγορα. Ύστερα, για να δώσετε στον παραλήπτη του δώρου τον αναγκαίο χρόνο να... χωνέψι το δώρο σας και ν' απαντήσει. Ένα δώρο είναι μερικές φορές ή πληρωμή ενός χρέους ή, τις πιο πολλές φορές, ένας τρόπος καλής τοποθέτησως ενός κεφαλαίου. Κανονίστε τα λοιπόν έτσι, που η τοποθέτησι αυτή να σας είναι όσο πιο πολύ γίνεται επικήρως.

ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ, ένα δώρο, για να έχη αξία, πρέπει να είναι άχρηστο. Αν ξέρετε, κυρία μου, ότι μία φίλη σας έχει ανάγκη από μία εσάρπα, κάντε της δώρο μία τσάντα... κι' αν περιμένει ένα άρωμα, στείλτε της μία εσάρπα. Το ίδιο και για σας, κύριε, χαρίστε ένα πορτοφόλι στο συνάδελφό σας που έχασε τον αναπτήρα του, έναν αναπτήρα σ' έναν άλλο συνάδελφό σας που δεν έβαλε ποτέ στο στόμα του τσιγάρο, λικέρ σε κείνον που υποφέρει απ' το σηκότι του και, μερικά έκδρομικά είδη σ' έναν που δεν το κουνάει από το σπιτί του.

Κατά προτίμησι, αγοράστε ένα αντικείμενο που λόγω της φύσεώς του, θα είναι εκτεθειμένο στην κοινή θέα. Κι' ακόμα καλύτερα αν είναι υποχρεωτικά εκτεθειμένο, ώστε να βρίσκεται διαρκώς κάτω από το βλέμμα των φίλων σας, σαν απτή απόδειξι του ενδιαφέροντός σας γι' αυτούς.

Και φυσικά, σύμφωνα με την αρχή αυτή, θα αποφεύγουμε τα δώρα που καταστρέφονται... και με τις λέξεις «δώρα που καταστρέφονται» εννοούμε όχι μόνο τα γλυκά και τα πιστά, αλλά και τα αντικείμενα από εύθραυστη ύλη (γυαλί, πορσελάνη κλπ.). Πράγματι, δεν πρέπει το πρόσωπο στο οποίο προσφέρατε ένα σουβενίρ που δεν του άρεσε, να μπορεί να σας κοιτάει ότι εκείνη ή αδέξια υπηρέτριά της το έσπασε». Βρέστε, λοιπόν, κάτι που ν' αντέχει: χρυσό, ασήμενιο, σιδερένιο, μπρούντζινο, ξύλινο. Έτσι, θέλει δεν θέλει, να τήνι πάντα μπροστά της δια δίου!

Γι' αυτό θα σας συμβουλεύαμε να προσφέρετε αντί για ένα αντικείμενο πολυτελείας, μία συνδρομή σ' ένα περιοδικό, που τα τεύχη του θα έρχονται κάθε εβδομάδα για να θυμίζουν στην παραλήπτριά την ευγένειά σας, ιδίως μάλιστα αν δεν σας χωνεύει. Αντί για τριαντάφυλλα και γλαδιόλες, ένα κάκτο στη γλάστρα, που τον ποτίζει δεν τον ποτίζει, θα κρατήσει όλο το χρόνο. Αν μάλιστα έχουν και κανένα σκύλο και ηγαίνη να τρίψη το μουςούδι του σ' αγκάθια του κάκτου, τόσο το καλύτερο: το δώρο σας θάνα πιό... πικάντικο και θ' αναγκάζη τη φίλη σας να σας θυμάται...

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ενός δώρου θέλει κάποια προετοιμασία. Λέτε, να πούμε, σ'όν παραλήπτη:

— Οί γιορτές ζυγώνουν και φυσικά έχω σκοπό να σας κάνω ένα δώρο.

Ύστερα, αργότερα:

— Κάνοντας μία βόλτα στα μαγαζιά, σας θυμήθηκα κι' ελπίζω ότι θα σας άρεση η εκλογή μου.

Τέλος πάντων, η μεγάλη ημέρα φτάνει και βγάζετε το δώρο σας. Έτσι, θα δώσετε την εντύπωσι ότι προσφέρετε τρία

δώρα αντί για ένα και επομένως θα σας χρωστούν τρεις υποχρεώσεις.

Ένα δώρο πρέπει να παρουσιαστή με κάποια έθιμοτυπία. Όταν πρόκειται για κανένα αντικείμενο αξίας, λέτε υποκριτικώτατα:

— Ω, δεν είναι σπουδαίο πράγμα, αλλά ξέρετε με τί αγάπη σας το διάλεξα!

— Η ακόμα καλύτερα:

— Ήθελα να δω όπωσδήποτε για σας αυτό το πραγματάκι και κατάφερα να το ξετρυπώσω. Είδα κι' έπαθα να το ξεκολλήσω από τον έμπορο, που δεν ήθελε να μου το πουλήση.

Όσο λιγώτερο πλούσιο είναι το δώρο, τόσο η παρουσιάσι του πρέπει να είναι μεγαλόπρεπη από αποψι συσκευασίας και έμφανίσως. Άλλα στην περίπτωσι αυτή καλό είναι να το στέλνετε με μία κάρτα. Στην κάρτα αντιγράψτε μερικές φράσεις από όποιο συγγραφέα ή ποιητή θέλετε. Μέσα στις φασαρίες των ημερών αυτών κανείς δεν θα προσέξη τη λογοκλοπή. Άλλως τε, και τις άλλες μέρες το ίδιο συμβαίνει, γιατί φροντίζουμε, όσο μπορούμε, να ξεχνάμε τί διαβάζουμε, εκτός αν πρόκειται ν' δανειστούμε καμμία φράσι.

ΕΝΑ ΔΩΡΟ, μία και το κάνετε έσ'ε'ίς, πρέπει φυσικά και να το εκθειάζετε και να το εκμεταλλευτήτε. Γι' αυτό θα έπωφεληθήτε από μία στιγμή που το σαλόνι της φίλης σας θα είναι γεμάτο κόσμο, για να ρίξετε τον τόντο σας:

— Τι ωραία ιδέα που είχες, χρυσή μου, να δάλης αυτό το δάχο στο κομό σου! "Η:

— Είδες τί ωραία αντίθεσι κάνει αυτό το μιμιπελό με τη σεργάνς;

— Αν η οικοδέσποινα ξέρη τη δουλειά της, θα σας απαντήσει:

— "Η δική σου ιδέα ήταν ωραία, να μου διαλέξης αυτό το δώρο. Κι' οί καλεσμένοι θα καταλάβουν, ότι πρέπει να καταλάβουν.

— Αν όμως η οικοδέσποινα δεν ξέρη τί της γίνεται, μη της κάνετε άλλη τωρά δώρο, κι' έτσι θα δάλη γνώσι!

Z. "Ασκαρ

Κρέμα - Έπανόστασις

Silicreme

Η SILICREME είναι ή νέα έπιστημονική κρέμα για τα χέρια, που κατασκευάζεται με SILICONES, την δαυματουργή αυτή ούσια που προστατεύει την επιδερμίδα από κάθε θλαστική και ξηνή ούσια.

Άλειφοντας τα χέρια με λίγη SILICREME μπορείτε να πλύνετε πιάτα, να καθαρίσετε λαχανικά, να βάψετε, να κάνετε κάθε δουλειά που μπορεί να βρυσή ή να έρεδισή το δέρμα σας. Η SILICREME δημιουργεί ένα άόρατο γάντι. Προστατεύει και όμορφώνει τα χέρια σας.

Προστατεύει - όμορφώνει τα χέρια.

Silicreme

Η SILICREME χρησιμοποιείται τώρα με ευγνωμοσύνη από εκατομμύρια γυναίκες όλου του κόσμου-νοικοκυρές και εργαζόμενες που καθημερινώς κινδυνεύουν τα χέρια τους. Είναι άποξική και έπομένως άπολύτως άθλασής. Είναι καλ-λυντική.

Δοκιμάστε σήμερα την SILICREME-θα πεισθήτε για τις δαυματουργές της ιδιότητες. Θα γλυτώσετε μία για πάντα τα χέρια σας από την καταστροφή και το πρόωρο γήραςμα.

Η κρέμα - Γάντι

Silicreme

Πωλείται στα φαρμακεία και στα καλά καταστήματα φιλικών.

Παρακαταθήκη: Φαρμακείον ΛΕΜΟΥ Πανεπιστημίου 60 Όμόνοια

Τσαϊ
ΙΑΠΩΝΙΑΣ

• Άρωμα
• Γεύσις
• Χρώμα

ΓΙΩΤΗ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ «Ι. ΓΙΩΤΗΣ» Ο.Ε.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΛΑΡΗ 90 ΤΗΛ. 550.791 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΚΤΙΝΟΥ 3 ΤΗΛ. 527.900

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

Γ. ΚΗΛΑΪΔΙΤΗΣ
Ίατρός Παθολόγος
Δέχεται καθημερινώς 6-7
έκτός Σαββάτου

ΘΑΛΙΜΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Η δραματική και πονεμένη ζωή του μεγάλου Πολωνού μουσουργού Φρειδερίκου Σοπέν

Ο μεγάλος μουσικός γεννήθηκε ένα σούρουπο, την ώρα της μελαγχολίας» όπως την ονομάζουν οι Πολωνοί κι όλη του η ύπαρξις υπήρξε μια συνεχής αναζήτης της εδνυχίας που πάντοτε του ξέφυγε και δεν την έφτασε ποτέ...

1^{ον}

ΕΙΧΑΝ άρχισει οι γιορτές του καρναβαλιού, στις 22 Φεβρουαρίου 1810. Στη Ζελάζοβα Βόλα, ένα μικρό χωριό της Πολωνίας, σε απόσταση πενήντα χιλιομέτρων από τη Βαρσοβία. Στους σκεπασμένους από τα χιόνια δρόμους τὰ έλκθρα σχημάτιζαν μακρὰ ούρα, κουβαλώντας φτωχούς χωριάτες κυρίως, που όπως ήταν τότε η συνήθεια, παρουσιάζονταν στα πλουσιόδοπιτα, και ανάγγελλαν με τραγουδία τον έρχομό της μεγάλης γιορτής. Τους δέχονταν τότε και χόρευαν και γλεντούσαν όλη τη νύχτα στα δωμάτια των υπηρετών. Μόνο στο υποστατικό που συνεχόταν με την έπταυλη της κόμηςσας Σκαμπρόβκα, που ήταν η κυρία όλης της περιοχής κανείς δεν είχε δρεξί να τους άκούσει εκείνη την ημέρα. Είχαν πολύ σοβαρώτερα πράγματα να προσέξουν: η Ιουστίνια Κρζιζανόβσκα, η γυναίκα του έπιτάτης της κόμηςσας, έπρόκειτο να γενήσι.

Ο Νικόλας Σοπέν, ο άνδρα της, καθόταν στο δωμάτιό του, ένα χαμηλοτάβανο και άσπρισμένο με άσβεστη δωμάτιο. Ήταν η δεύτερη φορά που περίμενε παιδί. Πράγματι, δυο χρόνια προητέρω, η Ιουστίνια του είχε δώσει ένα όμορφο και γερό κοριτσάκι, τη Λουίζα. Άν αυτό που θα γενιόταν ήταν αγόρι θα τ'ονόμαζαν Φρειδερίκο, αν ήταν κορίτσι Άσαβέλλα.

Ο Νικόλας Σοπέν έννοιωθε κάποια άνησυχία: δεν ήθελε να σκεφθί τίποτα και όμως το μυαλό του γύριζε στα περασμένα. Έκείνο που τον απασχολούσε πολλές φορές, άλλωστε, ήταν πώς του είχε ρθί η ιδέα νάρθη να βρή την τύχη του, ένας Γάλλος αυτός σε τούτη τη φτωχή χώρα τη μοιρασμένη ανάμεσα στην Αυστρία, την Πρωσία και τη Ρωσία.

Ήταν δεκαεφτά χρονών, όταν ήρθε στη Βαρσοβία για να εργασθί σαν υπάλληλος σε μία καπνοδομηχανία. Είχε εργασθί εκεί ως λογιστής μέχρι το 1793, που έγινε ο δεύτερος διαμελισμός της Πολωνίας. Οι διομηχανίες σταμάτησαν τις δουλειές τους κι αυτός έμεινε άνεργος. Είχε αποφασίσει τότε να γυρίση στη Γαλλία και ασφαλώς θα τ'όχι κά-νει αν εκείνες τις ημέρες δεν τον κρεβάτωνε μία κρίσι ασθματος. Όταν θεραπευτική είχε ξεπάρσει η μεγάλη αλλά άνώφελη, επανάστασι του Κοσιούσκο, που τόσο τον είχε ένθουσι-άσει ώστε κατατάχθηκε έθελοντής στο στρατό της. Για δεύτερη φορά άποφάσισε να φύγη μετά την άπτου-

χία της επανάστασης—είχε μόλι-στα κρατήσει και θέσι στο ταχυδρομικό αμάξι—άλλά ξαναρωστήσε πάλι κι' έτσι αναγκάστηκε να μείνη.

Για να κερδίση τη ζωή του είχε άρχισει να παραδίν μαθήματα γαλλικής σε πλούσιες οικογένειες και σημείωσε άρετή έπιτυχία—αν μπο-ρή να έπαιθι έπιτυχία αυτό. Και όταν η Λουίζα Σκαμπρόβκα χρειά-στηκε έναν παιδαγωγό για τὰ παι-διά της διάλεξε αυτόν ανάμεσα στους τσώσους Γάλλους ευγενείς έμιγκρέ-δες που είχαν καταφύγει στην Πολο-νία μετά τη γαλλική επανάστασι. Έμεινε έδω και έφτά χρόνια στη Ζελάζοβα Βόλα και ήταν τέσσερα χρόνια παντρεμένος με την Ιουστι-να, τη δειθυνητρια του σπιτιού της Σκαμπρόβκα, μία ζαυθεία κοπέλλα, με γαλανά μάτια και τὸ χαμόγελο καλά και φαίνονταν να της άρέσουν τὰ ποιήματα που έγραφε αυτός.

Ναι, δεν ήξερε και ο ίδιος τί ή-ταν αυτό που τον είχε φέρε στην Πολωνία, μά καταλάβαινε ένα πράγμα: ότι ήταν πολλές καιρός πιά που δεν ήθελε να φύγη. Είχε τώρα πιά οι-κογένεια, φίλους, κάποια οικονομική άνεσι— από άπλως δασκαλος είχε γίνει έπιστάτης της κόμηςσας—κι' έπί πλέον τώρα θα άποκτούσε και δεύτερο παιδί.

Ήταν θυσιζόμενος στις σκέψεις του, όταν έννοιωσε ένα χέρι στον ώ-μο του: ήταν μία γρηά να χωριού, που δουλειά της ήταν να στέκεται στο κρεβάτι κάθε έτοιμόγεννης, πε-ριβάλλοντάς την με σκούτες, πα-τσάρες, σιδερένια σκεύη, για να προστατέψι το νεογέννητο από τὰ κακά πνεύματα. Και οι σκέψεις του είχαν φέρε τόσο μακρὰ τὸ Νικόλα Σοπέν που χρειάστηκε να τὸ επανα-λάβουν δυο φορές τη μεγάλη είδησι: η Ιουστίνια είχε γενήσι αγόρι.

Ένα αγόρι... Τὸ Φρειδερίκο. Πετάχτηκε όρθιος. Όλες οι φιλο-δοξίες που δεν είχε καταφέρει να πραγματοποιήσι ο ίδιος θα τις πραγματοποιήσε ο γιούσι του. Έν-νιθθηκε την πρώτη μέρα τὸν καρνα-βαλιού, είπε, «μέσα στις μουσικές. Είναι καλός οίανός: θα γίνη πλούσι-

ος, θα πετύχη, τι θέλει από τη ζωή!»

Η γρηά τον κύτταξε, σιωπηλή. Ο Νικόλας Σοπέν είχε ξεχάσει κά-τι: πίστευε και αυτός στις προλή-ψεις των Πολωνών μά δεν τις ήξερε όλες. Κι' αυτή φυσικά δεν μπορούσε να τὸν πείθει τη στιγμή ότι το παιδί του είχε ρθί στον κόσμο την ώρα που τὸ σούρουπο σκορπίζει τη μελαγχολία του, την ώρα της μονα-ξιάς και της άβεβαιότητας: στις έ-ξη τὸ βράδυ, την ώρα αυτή που οι Πολωνοί άποκαλούσαν γκριζία ώρα. Με τὸ ρυτιδωμένο χέρι της έκανε γρήγορα τρεις φορές τὸ σημείο τὸν σταυρού στο μέτωπο, στα χείλη, στο στήθος: Ο Θεός άς προστάτευσ-το γιούσι τὸν Νικόλα Σοπέν, άς μην είχε έπιρροή στη μοίρα του η ώρα εκείνη.

ΛΙΓΟΥΣ ΜΗΝΕΣ μετά τη γέννη-σι τὸν γιούσι του, ο Νικόλας Σο-πέν έφυγε για τη Βαρσοβία, για να αναλάβη τη θέσι καθηγητὸν της γαλ-λικής. Τὰ πρώτα του παιδικὰ χρόνια ο Φρειδερίκος τὰ πέρασε στο αστή-ρὸ μέγαρο τὸν λυκείου που δίδασκε ο πατέρας του και τὸν συνήθως έ-μεναν και οι καθηγητές γιατί είχε διαμερίσματα προωρισμένα γι' αὐ-τὸ τὸ σκοπό. Ήταν ένα ζωρὸ και βορυσθικό παιδάκι, παρὰ τη φιλά-σθητη κρὰσι του και μία ένστικτώδη ανάγκη προστάσις τὸν έκανε, να δέχεται με χαρά τη συντροφιά τὸν πῖο μεγάλων παιδιών που σύναζαν στο σπίτι του.

Πράγματι, για να συμπληρώση τὸ μέτρο μισθὸ του ως καθηγητὸν, ο Νικόλας Σοπέν είχε οργανώσει μία μικρή ταναόν για σπουδαστές κι' είχε γρήγορα γίνει γνωστός. Άνθρω-ποι καλλιεργημένοι, ευγενικός, που άγαπούσε τη συντροφιά τὸν διανοου-μένων συγκέντρωνε γύρω του κα-θε Πέμπτη βράδυ τὸν αντιπροσώ-πους τὸν πνευματικὸν κόσμο της Βαρσοβίας και περνούσαν την ώρα τους κουβεντιάοντας για την πολι-τική, παίζοντας χαρτιά ή άκούγοντας λίγη μουσική.

Έτσι, ενώ η Ιουστίνια έπαιζε πα-λούς σκοπούς και οι καλεσμένοι σώπαιναν πίνοντας που και πὸν κα-νένα ποτηράκι, ο μικρός Φρειδερί-

κος πήγαινε και καθόταν χάμα στο πιάνο. Στεκόταν εκεί άκίνητος με τὰ μάτια κλειστά, κρατώντας την άνα-πνοή του. Έπειτα, την άλλη μέρα, άνέβαινε στο σκαμνάκι και προο-παθούσε να παίξη στα πληκτρα της μελωδίες που είχε παίξει η μητέρα του. Άν τυχόν τολμούσε κανείς να τὸν έμποδίση αντιμετώπιζε την έ-ξέγερσι τὸν μικρὸν και τὸ πολυμω-κλάμα του.

Όταν ο Φρειδερίκος έγινε τεσσά-ρων χρονών, η Λουίζα, που ύστατα από τη γέννησι δυο άλλων αδελφών της, της Ισαβέλλας και της Αιμιλί-ας, είχε ασχοληθί μ' αὐτὸν με μία πρόωρη μητρική στοργή, άποφάσισε να τὸν μάθι τὰ πρώτα στοιχεία της μουσικής. Μά η δίδασκαλία αὐτή δεν κράτησε παρὰ λίγους μήνες, γιατί κι' αὐτή η κυρία Ιουστίνια η μητέρα του που άνάλαβε να την άντικατα-στήσι, αναγκάστηκε ύστερα από λί-γο να άναγνωρίση ότι και η δική της δίδασκαλία ήταν άνεπαρκής για την πρόωρη μουσική ανάπτυξι τὸν παι-διού. Άρκει να έπαιζε ένα σκοπι-μιά μονάχα φορά για να τὸν επανα-λάβη χωρίς λήθη ο Φρειδερίκος, πλουτίζοντάς τον με δικές του παρα-λογές.

Έτσι, ο Νικόλας Σοπέν άποφά-σισε να έμπιστευτὸ τὸν γιούσι τὸν ά-ναν άληθινὸν μέστρο. Διάλεξε τὴν καθηγητὴ Βόϊτσιεχ Ζύνου, έναν έφη-μο, ψηλό και ξερακινὸν άνδρα, γνωστότατο για την ιδιότυπη πεσο-ν κα του, τὰ φανταχτερά πολυχρω-μα κοστούμια του και την ανεάτηλη φλουριά του. Ο Ζύνου έρωτευόσε με τη μουσική, δεν είχε κατορθέ-σι να γίνη παρὰ ένας καλός δασκαλος, αλλά άποτυχημένος καλλιτέχνης. Κα-τ' αὐτὸ τὸ παιδί, που τὸν παρου-άζε διαρκώς συνθέσεις δικές του, με-ζούρες, πολωνάιξ και έμβατρίσι, είδε εκείνον που θα πραγματοποιή-σε τις δικές του άποτυχημένες φιλο-δοξίες. Άπὸ κείνη τη στιγμή, ο Ζύνου μιά είχε φιλοδοξία: να οδηγήσι τὸν Φρειδερίκο στην τελειοποίησι και στη δόξα.

Πολύ γρήγορα όλη η Βαρσοβία έμαθε ότι ο γιούσι τὸν Νικόλα Σο-πέν ήταν προικισμένος με έξαιρετικὸν μουσικὸν ταλέντο. Η φήμη του έστα-σε ως τὸ μεγάλο δούκα Κωνσταντί-νου, έναν βίαιο, χολερικό, τοποτηρη-τὸν τὸν τσάρου, που τὸν κάλεσε να παίξη στο μέγαρο Μπρὺλ, όπου έμει-νε. Και λίγες έβδομάδες άργότερα, ενώ παρακολουθούσε μία στρατιω-κή παρέλασι, ο Φρειδερίκος άκούσε τη μάντα να παίξη ένα από τὰ έμ-βατρίσι του: ο μεγάλος δούκας τὸν είχε υιοθετήσι για τὸ στρατό του.

Δέχτηκε την έπιτυχία αὐτή με την άφελή παιδική φυσικότητα, χωρίς να νοιώση ίχνος άλαζονείας, που ά-ποτελούσε πιά τὸ πρόσωπο της ή-μερας, περιζήτητος από τις άριστο-κρατικές οικογένειες της Βαρσοβί-ας. Όταν έπρόκειτο να πάει μένος σε κανένα μουσικὸν άπόγευμα ή να πάει στο μέγαρο Μπρὺλ, γιατί ο Κωνσταντίνος τ'έναι να είναι έξω-φρενών και μόνο η μουσική τον ή-χαζε, μία μονάχα φιλοδοξία είχε: τὸν έπιστομο κοστούμι του—ένα κο-στουμάκι από σκούρο βελούδο, μ' έ-να μεγάλο άσπρο γιόκα, που τὸν έ-χε κάνει δώρο η μητέρα του στις 24 Φεβρουαρίου 1818 για τὸ πρώτο κονσέρτο του— να είναι άωγο.

Έξη όλόκληρα χρόνια ο Φρειδερί-κος Σοπέν σπούδαζε υπό την καθο-δήγησι τὸν Βόϊτσιεχ Ζύνου. Ύστερα ο μέστρος δήλωσε ότι δεν μπορού-σε πιά να παρακολουθήσι τις προ-όδους τὸν μαθητὸν του και ο πατέ-ρας του άποφάσισε, πριν τὸν γρά-νισι στο άδείο, να τὸν γράψι στο λύ-κειο για να παρακολουθήσι και τὰ άλλα μαθήματα και να μορφωθί έγ-κυκλοπαίδεια.

Στὸ λυκειο, ο Σοπέν δημιούργησε σε μικρὸ διάστημα πολλές φιλίες. Ο συμμαθητές του ήταν περθάνοι γι' αὐτόν, αλλά τὸν είχε κυρίως κα-τακτήσει με την παιδική του απλό-τητα, γιατί έπαιρνε με ένθουσιασμό μέρος στα παιχνίδια τους και δεν δοθούσε κανέναν στην περιπτώσι που βάθελε να κάνη καμιά φάρσα σε βάρος άλλου. Πολλές φορές τὸ βράδυ, μαζεύονταν όλοι μαζί κι' αὐ-τὸς καθόταν στο τζάνο και άπέδιδε με τη μουσική τὰ έπεισόδια της πο-λωνικής ιστορίας: αὐτὰ που είχε μά-θει στο σχολείο κι' αὐτὰ που έδλεπε να γίνωνται γύρω του, τη δυστυχία τὸν λαού κάτω από την ξένη κυριαρ-χία, τις πρώτες παράνομες επανα-στατικές οργανώσεις, τὸν πρώτους έξοριστούς. Οι αὐτοσχέδιες εκείνες συνθέσεις του ήταν συνήθως επωμω-νάξ. Έκείνες τις στιγμές μεταμορ-φώνονταν, τὸ πρόσωπό του έπαίρνε μία σοβαρή έκφρασι, παράξενα ώρι-μη, που προκαλούσε συγκίνησι. Φαι-νόταν να άπομακρύνεται από κάθε τι που τὸν περικύκλωνε, φαίνονταν να κλείνεται σ' έναν άδιάπερστο κό-σμο, έναν κόσμο γνωστὸ σ' εκείνον μονάχα.

Μελετούσε πολύ, συνέθετε πολύ κι' αὐτὸ δεν άργησε να έχη αντίκτυ-πο στην υγεία του. Μεγαλώνοντας είχε γίνει ένα λεπτὸ αγόρι και τὰ ντελικάτα χαρακτηριστικά τὸν προ-σώπου του έπαίρναν συχνά μία δια-φανή άχρότητα. Άρκούσε μία μικρή άνωμαλία, μία παρατεταμένη διασκέ-δασι, ένα ξενύχτι, για να τὸν άνέθι-τυρετὸς ή να πάρη καμιά βρογχίτι-δα. Οι γιατροί συνιστούσαν άνάπαυ-σι, ζοή στο ύπαιθρο: ήταν ανάγκη να τὸν στείλουν έξω.

Κι' εκεί, στην πολωνική ύπαιθρο, στις όχθες τὸν ποταμοῦ Βιστούλα ο Σοπέν συνδέθηκε για πάντα με τὴν πατρίδα του, έμαθε να τη γνωρίζη σ' άλήθεια, να νοιώθι ότι άποτελού-σε μέρος της. Η Πολωνία που θα ά-ποθανάτιζε στη μουσική του θα ή-ταν αὐτή κυρίως: ο κάμποι της, τὰ δά-ση της ή άγροτική ζωή της, οι χοροί της τὰ βράδια κοντὰ στο τζάκι, τὰ τραγουδία των βοσκών της...

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ τὸ 1826 ο Σοπέν άρχισε τὰ μαθήματα στο άδείο, κάτω από την καθοδήγησι τὸν άνθρώπου που θεωρείται σαν ο δημι-ουργός της έθνικής πολωνικής μουσι-κής τὸν Ιωσήφ Σαβερίου Έλσνερ.

Στὸ άναμεταξύ είχε σημειώσει με-ρικές σημαντικές έπιτυχίες: τὸν πε-σέ κανένα μουσικὸν άπόγευμα ή να παίζι στο μέγαρο Μπρὺλ, γιατί ο Κωνσταντίνος τ'έναι να είναι έξω-φρενών και μόνο η μουσική τον ή-χαζε, μία μονάχα φιλοδοξία είχε: τὸν έπιστομο κοστούμι του—ένα κο-στουμάκι από σκούρο βελούδο, μ' έ-να μεγάλο άσπρο γιόκα, που τὸν έ-χε κάνει δώρο η μητέρα του στις 24 Φεβρουαρίου 1818 για τὸ πρώτο κονσέρτο του— να είναι άωγο.

Η άναμονή όμως αὐτή βάρινε τὸ

Όλοι έμειναν άφωνοι και κατάπληκτοι άκούοντας την άπλη μελωδία που πλημμύρισε τὸν δωματίο...

περιληφθί στις μουσικές έκδόσεις και άκολουθώντας σε λίγο μερικές μαζούρες του.

Έτσι, ήταν γι' αὐτόν μία όχι μι-κρή άπογοήτευσι όταν είδε ότι ο Έλ-σνερ τὸν έπέβαλε την ίδια αusterή πειθαρχία που έπέβαλε και στους άλλους σπουδαστές, ύποχρεώνοντάς τον σε άτελείωτες ασκήσεις επάνω στα όργανα και αντικαθιστώντας τις αὐθόρμητες συνθέσεις με μεθοδικές κλασσικές συνάτες. Ο Έλσνερ ήξε-ρε κατὰ βάθος τὸν ταλέντο τὸν Σο-πέν και άκόμα ότι ο δρόμος της έπι-τυχίας δεν τὸν ήταν άνοιχτός στην Πολωνία, αλλά σε άλλες χώρες, προ-πάντων στην Αυστρία και στη Γαλ-λία. Γι' αὐτὸ πριν τὸν φέρη σ' έπα-φή με τὸ διεθνή κόσμο της μουσικής, ήθελε να τὸν έχη έτσι προετοιμασμέ-νο ώστε να τὸν έξασφαλίσι γρήγορη έπιτυχία.

Η άναμονή όμως αὐτή βάρινε τὸ

άνύποτο αγόρι των δεκαεφτά χρο-νών που ήθελε να εύρνη τὸν όρι-ζόντες του. Κι' αὐτὸ είχε αντίκτυπο στην υγεία του. Καί όταν στις 10 Ἀπριλίου 1827 η μικρή αδελφή του Αιμιλία πέθανε από σωματίωσι, δεν μπόρεσε να άντιδράσι στην πρώτη δυστυχία που τὸν χτύπησε και κατα-λήφθηκε από μία τέλεια άδιανομία.

Μόνο όταν η γυναίκα τὸν κάλεσε σε να πάη να τη δῃ στὸ Στρίζέβ, κατάφερε να βῃ από την απάθεια του και να ξαναπάρη την έπαφή με τὸν περιβάλλον που τὸν ταίριαζε. Λί-γο πῖο πέρα, πράγματι, από τὸ Στρίζέβ, στη βίλα Άντονίν έμεινε ο πρίγκιπας Ρατζίβιλ, μεγάλος λά-τρης της μουσικής, που ενδιαφέρθηκε γι' αὐτόν και έπέμεινε να τὸν έχη μαζί του, έπιφορτίζοντάς τον να δώ-σι μαθήματα πιάνου στις κόρες του.

Όταν ξαναγύρισε ο Σοπέν στη Βαρσοβία είχε γιατρευθί και ψυχικά

και σωματικά. Ξανάπιασε τη δου-λειά του με καινούργια δρεξι συνθέ-των βαριασιόνες, ροντὸ και πο-λωνάιξ. Ξανάπιασε τις φιλίες που εί-χε διακόψει την έποχή της άρώστει-ας του και προπάντων με κά-ποιον Τίτο Βοϊταγινόβσκι, ένα είδος γίγαντα με άγρότη και άφωσμένη καρδιά, που έπαίξε πιάνο με την ίδια έπιδεξιότητα που χειριζόταν τὰ δ-πλα. Μαζί με τὸν Τίτο πήγαιναν στις πρεμιέρες των θεάτρων, στις συναυ-λίες, στις συγκεντρώσεις των νεαρών επαναστατών, που μετά τὸ θάνατο τὸν τσάρου είχαν πυκνώσει περισσό-τερο τις γραμμές τους. Καί περίμε-νε έτσι νάρθη η δική του στιγμή.

Η πρώτη ευκαιρία να γίνη γνω-στός στο έξωτερικό παρουσιάστηκε τὸ Σεπτέμβριο τὸν 1828. Στὸ Βερο-λίνο είχε συνέλθει ένα συνέδριο φυσι-οφών, στὸ όποιο είχε προσκληθί να πάρη μέρος και ένας φίλος του

Ο Φρειδερίκος τις περισσότερες ώρες καθόταν μόνος και έγραφε νότες...

ΘΛΙΜΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Ο έρωτας του για την Κωνσταντία μεγάλωνε...

πατέρα του, ο καθηγητής Γιαρότσκι. Ο Σοπέν τον συνόδευε, έχοντας σκοπό να συναντήσει τον Σποτνίτνι και τον Μέντελσον και να παρακολουθήσει τις παραστάσεις της Όπερας.

Το ταξίδι όμως αυτό ήταν απογοητευτικό. Ο Γιαρότσκι επέμενε να τον παίρνει μαζί του στις επίσημες μουσικές διαλέξεις και στα επίσημα γεύματα και ο πρίγκιπας Βαλεντίνος Ρατζίβιτς, που ο Σοπέν ήλπιζε ότι θα τον παρουσίαζε στους διάσημους μουσικούς δεν μπόρεσε να αφήσει την Πολωνία. Έτσι, όταν έφυγε από τη γερμανική πρωτεύουσα, ξεακολούθησε να είναι τελείως άγνωστος.

Η μοίρα όμως του είχε δώσει ραντεβού στο Σουλεχώβ, έναν ταχυδρομικό σταθμό ανάμεσα στη Φραγκφούρτη και στο Πόλεν. Ήταν σχεδόν βράδυ όταν το λεωφορείο στάθηκε εκεί για να αλλάξει αλογα. Ο Σοπέν κατέβηκε από το αμάξι και μπήκε σε μια λοκάντα, που έμοιαζε μ' όλα τα άλλα επάρχιακα ξενοδοχεία που είχαν σταθμεύσει κατά τη διάρκεια του ταξιδιού: μέτριο, με μια σάλα που οι τοίχοι της ήταν ντυμένοι με ξύλο και με μερικά έπιπλα, ποίος ξέρει πόσων γενών.

Κύτταξε γύρω του, στενοχωρημένος από τη μονοτονία αυτή και εξαφανικά το μάτι του πήρε ένα πιάνο σε μια γωνία, ποίος ξέρει από τότε εξαχασμένο εκεί. Κάθισε και άρχισε να παίζει στα πλήκτρα, στην άρχη αφήρημένα και ύστερα παρασυρμένος από το θέμα μιας καινούργιας «Φαντασίας» του. Σε λίγο είχε μαζευτεί πίσω του ένα μικρό πλήθος που τον άκουγε σιωπηλά και συγκινημένο: οι συνεπιβάτες του, ο ξενοδόχος, με τη γυναίκα του και τις κόρες του, ο άμαξας, μερικοί χωρικοί και ο γέρος οργανίστας μιας γειτονικής εκκλησίας. Ο Σοπέν έπαιξε, έξω από χρόνο και πραγματικότητα, χωρίς να επαναλαμβάνει κάτι δικό του.

Όταν ύστερα από δυό ώρες σηκώθηκε, κουρασμένος από το όνειρο αυτό, ο οργανίστας πλησίασε και τον κύτταξε σά να μην πίστευε στα μάτια του, σά να ήθελε να κλείσει μέσα του για πάντα την ανάμνηση του νέου αυτού. «Είμαι γέρος», είπε στο τέλος, και από πολλά χρόνια είμαι εδώ παίζοντας κάθε Κυριακή στο όργανο της εκκλησίας για τους φτωχούς ένορτες της. Σήμερα, για πρώτη φορά, μπόρεσα να ακούσω έναν καλλιτέχνη. Ήν ο Μότσαρτ ήταν στη θέσι μου, θα σάς έσφιγγε το χέρι. Έγώ όμως δεν είμαι άξιος γι' αυτό».

Ο Σοπέν τού έπιασε τα δυό χέ-

ρια και τα έσφιξε για πολλή ώρα στα δικά του, συγκινημένος. «Υστερα ο άμαξας τον πήρε στους ώμους του και τον πήγε θριαμβευτικά στο λεωφορείο. Η μουσική του είχε δεχτεί έτσι το πρώτο, αληθινό δάπτισμα. Από τη στιγμή αυτή θα μπορούσε πια να γίνει γνωστή σε όλο τον κόσμο.

Ο καιρός της άναμνης είχε περάσει: Θα πήγαινε στη Βιέννη.

ΣΟΠΕΝ έφτασε στην αυστριακή πρωτεύουσα στις 31 Ιουλίου 1829. Τον υποδέχτηκε ένας παλιός οικογενειακός του φίλος, ο Βύρφελ, που ανέλαβε άμέσως να τον φέρει σε επαφή με τους ανθρώπους που θα μπορούσαν να τον βοηθήσουν από τον καθένα να τον βοηθήσουν στη σταδιοδρομία του: τον εκδότη Χέσλιγκερ, τον διευθυντή του Βασιλικού Θεάτρου Γκάλλεμπεργκ και τον κριτικό Μπλάχετκα.

Όταν όμως του πρότειναν να ιεμπουτάρη δίνοντας μια συναυλία στο Βασιλικό θέατρο, ο Σοπέν απάντησε αρνητικά. Τα τελευταία χρόνια τον είχε κυριεύσει μια δειλία, άγνωστη στο παρελθόν, που είχε σαν αποτέλεσμα την έλλειψη πρωτοβουλιών, την αδουλία όταν επρόκειτο να πάρει αποφάσεις. Και τώρα, που για πρώτη φορά του πρότειναν να εμφανισθεί σε ένα άγνωστο κοινό, ξένο, ένοιωσε φόβο. Έπι επτά ημέρες τον κατέτρωγε η επιθυμία να υποχωρήσει στη δική του παρόρμηση, να παίζει δηλαδή μπροστά σε ένα περιωρισμένο ακροατήριο, στα σαλόνια των νέων φίλων του. Στο τέλος όμως κατόλαβε ότι έπρεπε να δεχτεί. Στη Βαρσοβία θα περίμεναν κάτι μεγάλο απ' αυτόν.

Η συναυλία δόθηκε στις 11 Αυγούστου. Περιλάμβανε την εισαγωγή από τον «Προμηθέα» του Μπετόβεν, μια αυτοσχέδια σύνθεση δική του και τις παραλλαγές του αντί ενός «Ροντό» που η όρχηστρα δεν κατάφερε να διαβάσει.

Το ακροατήριο, που δεν ήταν πολυάριθμο, αλλά ήταν εκλεκτό, χαίρεται με θερμές εκδηλώσεις συμπαθείς το νεαρό πιανίστα, παιδί σχεδόν ακόμα, που ο Χέσλιγκερ είχε έπαινασε «Άστρο του Βορρά». Και ύστερα ο Σοπέν επανέλαβε το θαύμα του: μακριά από το κοινό, μέσα σ' έναν κόσμο δικό του, άρχισε να παίζει μια μουσική που δεν ήταν μονάχα η έρμηνεία μιας ατμόσφαιρας, ή μιας ψυχικής καταστάσεως, αλλά ολόκληρος ο ίδιος ο έαυτός του. Έπαιζε απεισιμμένα, με πάθος... Και νίκησε. Ο κομμός και άριστοκρατι-

κός αυτός κόσμος που ένοιωσε την αληθινή μουσική τέχνη του αναγνώρισε χωρίς επιφύλαξη, μέσα σε μια θύελλα έπαισιμνών και χειροκροτημάτων, την επιτυχία.

Όταν τελείωσε η συναυλία, άναμεσα στο πλήθος που τον περικύκλωνε, κάποιος είπε ότι δρέθηκε κι' άλλος ο διάδοχος του Μπετόβεν. Όμως, ήρεμος, ο Σοπέν υποκλινόταν σ' όλους, με τον άψωγο τρόπο που είχε προστοιμάσει έπι μήνες, κάνοντας εξάσκηση κρυφά στην κάμαρά του. Και σ' όλους τον ρωτούσαν τι όνομα είχε διαλέξει για τις αυτοσχέδιες συνθέσεις του απαντούσε χαμογελώντας με μια μονάχα σύντομη λέξη, που εξέφραζε την πολωνική ψυχή: «Ζάλα».

Λίγες βραδιές αργότερα, μπροστά στο ίδιο ένθουσιάζον κοινό, γνώριξε έναν καινούργιο θρίαμβο και αποχαιρέτησε τη Βιέννη. Την άλλη μέρα ύστερα από συγκινητικούς αποχαιρετισμούς των φίλων του, ο Σοπέν έφυγε για τη Βαρσοβία. Γύριζε εκεί για να βρή κάτι που είχε αφήσει πίσω του, κάτι που δεν είχε παρά έλλειψη ζήσει ακόμα: μια αγάπη που έδω κι' ένα χρόνο έτρεφε ζηλότυπο, μουσικά, μέσα του για μια σπουδαστριά στο ώδείο, που ήξερε μονάχα το όνομά της, την Κωνσταντία Γλαντκόβσκα.

ΣΤΟ ώδείο της Βαρσοβίας η Κωνσταντία, κόρη ενός έπιμελητή του βασιλικού φρουρίου ήταν κυρίως γνωστή για την όμορφιά και τη φιλοδοξία της. Ήταν είκοσι χρονών, είχε μια αρμονική φωνή σοπράνο, και το όνειρό της ήταν να γίνει μεγάλη λυρική αιδός, βασίζόμενη όχι μόνο στο χάρισμα της φωνής της, αλλά και στη γοητεία της, γοητεία που έαυτοσκοπούσε πάντοτε στο κοινό, όσες φορές έμφανιζόταν με τις άλλες σπουδαστρίες του ώδείου, σε διάφορα ρεσιτάλ.

Ο Σοπέν την είχε προσέξει για πρώτη φορά το βράδυ της 21 'Απριλίου 1828, με την ευκαιρία ακριβώς ενός κοντσέρτου, και από εκείνη τη στιγμή δεν μπορούσε πια να την ξεχάσει. Δεν είχε σε κανέναν μιλήσει για τα αισθηματά του, εκτός από τον Τίτο, το φίλο του, που τώρα ήταν μακριά από τη Βαρσοβία, στο Πότσντορν, όπου ήτοχολείτο με τα χημάτα του. Τού έστειλε γράμματα, που δεν ήταν παρά ένα ημερολόγιο του έρωτά του, μέσα στα οποία τα όνειρα διαδέχονταν οι ανησυχίες, τις έλπίδες οι απογοητεύσεις. Κι' ούτε δοκίμαζε να πλησιάσει την Κωνσταντία. Την αγαπούσε σαν κάτι ιδανι-

κό, τοποθετώντας τη σε ένα κλίμα ρομαντισμού, την έβλεπε ανώτερη από κάθε άλλη, γιατί του ήταν άγνωστη, εικόνα περισσότερο παρά γυναίκα, μια πραγματικότητα που σταίε να δεχτεί και ο ίδιος σ' αυτή τέτοια. Από δω και έπειτα και συνέθετε μονάχα για την Κωνσταντία, βλέποντας πάνω στα πλήκτρα με τα μάτια της ψυχής του την εικόνα της, αναζητώντας τη μέσα στις νότες της μουσικής του.

Γι' αυτήν έπαιξε τα βράδια της 17 και 22 Μαρτίου του 1830, στο Έθνικό Θέατρο της Βαρσοβίας, στις δυό εκείνες συναυλίες που του έδωσαν το χαρακτηρισμό: «Ο Παγκόσμιος πιάνο». Τη φανταζόταν άναμεσα στο πλήθος, την αισθανόταν κοντά του μέσα στον ένθουσιάζον κοινό. Άν η Πολωνία ήταν υπερήφανη για τη μουσική της και η Κωνσταντία βάτρεπε να τον σκεφτεί με καμάρι, αν όχι για τίποτε άλλο, τουλάχιστο γιατί ήταν καινούτης Πολωνίδα.

Λίγες ημέρες μετά το θρίαμβό αυτόν συναντήθηκαν. Ο Σολίδα, δάσκαλος του τραγουδιού, είχε κανονίσει να εξασκούνται οι μαθητρίες του το βράδυ με πρόσωπα έξω του ώδείου. Κι' έτσι, για πρώτη φορά, ο Σοπέν κατανίκησε κάθε δισταγμό, απορροχίζοντας να συνοδέψει την Κωνσταντία στο πιάνο. Μά την είχε τόσο εξαδικειώσει σε όλο το περασμένο διάστημα, ώστε δεν κατάρθασε να βρει σ' εκείνη τη γυναίκα τέλεια τη θεία εικόνα που είχε πλάσει. Όταν προσέξε ότι η Κωνσταντία φαινόταν να χαίρεται από την προσοχή που της έδιναν και οι άλλοι άκουσματοπαιστές της, άναμεσα στους οποίους ήταν και δυο Ρώσοι αξιωματικοί, αποφάσισε να την αποφυγή, να την ξεσάσει.

Έφυγε από το ώδείο, ρίχτηκε στις ντορές του καρναβαλιού, συναντώντας στα πιο πολυθρόνους κέντρα, και διαφοροποιώντας για τους παρασυρμένους του δίχτα μέσα σε κείνη τη γεμάτη καπνούς ατμόσφαιρα, άγνωστους του τσάκισμα του οργανισμού του από τα ξενοχτία, που ήταν πια σαναστασία και στο πρόσωπό του. Δεν άργησε όμως να καταλάβει ότι δεν μπορούσε να στήσει τον έρωτά του χωρίς πώτα να τον ζήσει.

Στις 21 'Ιουλίου 1830, η Κωνσταντία ντεμπουτάρησε με την «Αγνή» του Πάερ, σημειώνοντας μεγάλη επιτυχία. Και ο Σοπέν, που άγαπούσε σ' αυτή, την καλλιτέχνη, έαναφανήκε στο ώδείο συνοδεύοντας, όπως άλλοτε, τις φωνητικές της σκηνές. Όταν τελειώσαν καθόντας μακριά από τους άλλους, σε μια έπιμερη γωνία, μιλούσαν πολλή ώρα χαμηλόφωνα, ίσως για αγάπη, ίσως για άλλα ζητήματα, άλλοτε πάλι σπανιαν άποτομα, ένοιωθαν μια ανεξέγητη μελαγχολία, μια έπιθυμία να ανακαλυφθούν ο ένας τον άλλο, που χωρίσνον. Γιατί η μουσική που τους είχε ένωση, έπρόκειτο να τους χωρίσει.

Της τού είπε ένα βράδυ ο Σοπέν. Αυτός, δεν μπορούσε πια να μείνει στη Βαρσοβία. Έπρεπε να φύγει. Όλοι το ήθελαν: ο πατέρας του, οι δάσκαλοί του, οι φίλοι του. Άρρασε στην Κωνσταντία την τελευταία έπιφοράσι. Άν του τ' ζητούσε θα έαυνούσε τα πάντα και θα έμενε κοντά της. Αυτή όμως δεν του ζήτησε τίποτα. Ίσως δεν τον αγαπούσε άναμεσα αρκετά, ή ίσως είχε άρρασει να τον αγαπά πολύ. Σιωπηλά, τού έστειλε το χέρι και άφησε να γλιστρήσει μέσα από τα δάχτυλά της μια με ταξέστη κορδέλα για την έξη πώτα μαζί του, γυρίζοντας τον κομμό, μαζί με τη μουσική του. Σιωπηλά και ο Σοπέν την έβαλε στην καρδιά του.

ΕΠΡΕΠΕ να φύγει, να γυρίσει στη Βιέννη, όπου άσφαλώς θα τον άμνόντουσαν ακόμα. Έπρεπε να φύγει άπαρηνήθη τόσα και τόσα πώματα, πολλά για έναν που είναι μονάχα είκοσι χρονών και που αίσθανεται ότι δεν πρόκειται να έαναμνησει πια από το ταξίδι που τον περιμένει. Να άπαρηνήθη οικογένεια, φίλους, έρωτα, πατρίδα... Μά δεν μπο-

ρούσε πια να περιμένει, να όρίσει μια ήμερομηνία και ύστερα να αλλάξει γνώμη, να μη-φύγει.

Η άναχώρησι του Σοπέν όρίστηκε για τις 2 Νοεμβρίου 1830. «Θα φύγω», έγραφε στον Τίτο, «με τη μουσική στη βαλίτσα, την κορδέλα της Κωνσταντίας στην καρδιά, την καρδιά κάτω από το μπράτσο... και θα άνέβω στο λεωφορείο».

Στις 10 Οκτωβρίου δέχτηκε να δώσει μια τελευταία συναυλία στο Έθνικό θέατρο. Έπαιξε όπως έδωσαν ήταν μονάχος, νικημένος από μια νοσταλγία που είχε άρχισει να τον κυριεύει πρίν ακόμα φύγει, από ένα καινούργιο αίσθημα μοναξιάς, από το προαίσθημα ότι έπγαυινε να πεθάνει. Και ήταν μια βραδυά εκείνη, που άνηκε μονάχα σ' αυτόν και στην Κωνσταντία. Ντυμένη στα άσπρα, με μερικά τριαντάφυλλα στα έσπαστά της μαλλιά, η Κωνσταντία τραγούδησε την καδαντίνα και το ρεσιτάτιβο από τη «Γυναίκα της λίμνης» του Ροσσίνι: «Ω, πόσα δάκρυα έχυσα για σένα...» Έτσι ο Σοπέν έπαιρνε μαζί του και κάτι άλλο εκτός από τη μεταξέστη κορδέλα: την έλπίδα ότι θα άφινε πίσω του μια θλίψη για την άναχώρησι του.

Αποχαιρετήθηκαν το πρσί της τελευταίας ήμερας σε ένα άπομερο μονοπάτι ενός κήπου, καθώς φυσούσε ένας ψυχρός φθινοπωρινός άνεμος. Και αποχαιρετήθηκαν γρήγορα, γιατί λίγος καιρός έμενε ώσπου να φύγει. Της υποσχέθηκε πώς θα έαναμνηρί σ' Αντάλαζαν τα δάχτυλά τους. Ο Σοπέν έβαλε στο δάχτυλο της Κωνσταντίας ένα άσημένιο δαχτυλίδι μ' ένα μικρό διαμάντι, της έσφιξε για τελευταία φορά τα χέρια και άπομακρύνθηκε γρήγορα, χωρίς να γυρίσει να κυττάξει πίσω του.

Λίγες ώρες αργότερα, στη Βόλα, ένα προάστιο της Βαρσοβίας, όπου συναντών οι Πολωνοί βασιλιάδες, άποχαιρέτησε και την πατρίδα του. Έχαν συγκεντρωθεί όλοι για να τον άποχαιρέτησουν, οι φίλοι του, οι συμπαθητές του στο ώδείο, ο Έλσενερ, ο δάσκαλός του Ζύνιου, όλοι. Συναστίζονταν γύρω του, λέγοντάς του ότι θα τους ένοιωσε πάντα κοντά του, δίνοντας του διάφορα άναμνηστικά. Ένας γέρος ρήτορας μίλησε έξ όνοματος της έπιτροπής: «Θα φέρω στον κόσμο τους ρυθμούς της πατρίδας σου». Υστερα, ένω οι μαθητές του Έλσενερ τραγουδούσαν ένα τραγούδι που ο δάσκαλός τους είχε συνθέσει γι' αυτόν, ο Έλσενερ τού έδωσε ένα κύπελλο μέσα στο όποιο είχε δάξει λίγο χώμα από την πολωνική γή: «Αυτό θα σε συνοδεύει παντού και πάντοτε», τού έειπε.

Το λεωφορείο άφησε πίσω του τα τελευταία σπιτία της Βαρσοβίας.

Η ΒΙΕΝΝΗ δεν είχε ξεχάσει τον Φρειδερίκο Σοπέν, αλλά όταν έφτασε σε εκεί την εκείνος που δεν την άναγνώρισε. Σε διάστημα ένω περίπου χρόνου, η πόλη του Μότσαρτ και του Μπετόβεν είχε μεταμορφωθεί στην πόλη του Στράους, στην πρωτεύουσα του βάλς. Και μαζί με τη νέα μουσική μόδα είχε δεχθεί και ένα διαφορετικό τρόπο ζωής, μια πιο άνάλαφρη και πιο κοσμική ευθυμία. Οι παλιοί που φίλοι είχαν σχεδόν όλοι εξαφανισθεί. Ο Γκάλλεμπεργκ και ο Μπλάχετκα είχαν φύγει από την Αυστρία. Ο Βύρφελ ήταν άρρωστος από φυμωτίωση. Ο Χέσλιγκερ περιωριζόταν σε ευγενικές υποσχέσεις και δεν έπαιρνε πια τις συνθέσεις του.

Ο Σοπέν έτοιμάστηκε να έανακατακτήσει τη Βιέννη, προσαρμοζόμενος σ' αυτή νέα κατάσταση. Ένοιωθε τον έαυτό του γεμάτο δύναμη και ένθουσιάζον. Υστερα ήταν και ο Τίτο μαζί του, ο φίλος που ήθελε να είναι κοντά του στις πρώτες δυσκολίες. Έμεναν σε ένα πολυτελές διαμέρισμα, στην Κολμαρκεττστράσε. Ο Σοπέν είχε έπιμεινει να το διαλέξει κοντά και ευρύχωρο και το έλπιζε πωτούσε με νέα έπιπτα, το πλημυριζε με άνθη. Ήθελε να ζήσει κατάνετα ότι δεν πρόκειται να έαναμνησει πια από το ταξίδι που τον περιμένει. Να άπαρηνήθη οικογένεια, φίλους, έρωτα, πατρίδα... Μά δεν μπο-

ρούσε, τού άρεσε η ζωή, και οι καταικοί της. Δεν ήταν δύσκολο να νιώσει κανείς τον έαυτό του εύχαριστημένο στη Βιέννη.

Στις 29 Νοεμβρίου 1830, μια δολοφονική άπόπειρα κατά του μεγάλου δούκα Κωνσταντίνου, έδωσε το σύνθημα της πολωνικής εξέγερσεως. Ο μεγάλος δούκας σώθηκε, αλλά τα ρωσικά στρατεύματα υποχρεώθηκαν να έγκαταλείψουν τη Βαρσοβία και ένα μέρος της Πολωνίας, ώσπου ναρθουν έπισχύσεις. Η είδησι, που πέρασε άρκετά άργά τα σύνορα, έγινε δεκτή με έχθρότητα από την κοινή γνώμη και την αυστριακή κυβέρνηση. Ο Σοπέν και ο Τίτο είδαν στη Βιέννη. Έπρεπε να φύγουν, να εξαφανικά τους έαυτούς τους ξένους γυρίσουν στην πατρίδα τους, να έτοιμαστούν, να άγωνισθούν.

Μά ο Σοπέν ήταν πολύ φιλάθετος για να μπόρεσει να άνθέσει στις κακουχίες της στρατιωτικής ζωής. Στο έξωτερικό, τού έγραφε ο πατέρας του, θα μπορούσε να βοηθήσει καλύτερα την πολωνική ύπόθεσι, συγκεντρώνοντας κεφάλαια με τις συναυλίες του, με τις εκδόσεις των έργων του. Σάν μουσικός θα ήταν πιο χρήσιμος παρά σαν στρατιώτης και στον έαυτό του και στους άλλους.

Ο Τίτο έφυγε μόνος του. Ο Σοπέν τον συνόδευε στο λεωφορείο και στάθηκε εκεί κάτω από τη βροχή, παρακολουθώντας τον με το θλιμένο όππου χάθηκε μακριά. Και τότε κατόλαβε ότι δεν θα μπορούσε να μείνει σ' αυτή την πόλη χωρίς το φίλο του, που ήταν η δύναμή του, το κουράγιο του. Νοίκιασε ένα άμάξι, άκολούθησε τον Τίτο προς τα σύνορα, έλπιζόντας να τον συναντήσει στον πρώτο σταθμό. Μά όταν έφτασε στον ταχυδρομικό σταθμό, τού έπαιαν ότι το λεωφορείο είχε περάσει. Τού τού έπαιαν με άπότομο ύφος, αγέδον με περιφρόνησι. Ο άνθρωπος τον όποιον είχε ρωτήσει, τον κύτταξε από την κορφή ως τα νύχια: «Πολωνοί», γρύλλισε. «Ο Θεός έκανε λάθος δημιουργώντας την Πολωνία».

Ο Σοπέν έγινε άπτορος σαν πανί. Ήταν η πρώτη φορά που άκούανε κάποιον να βρίζει τους δικούς του και την πατρίδα του. Η πρώτη φορά και δεν μπορούσε να κάνει τίποτε, ήταν ένας εξόριστος. Γύρισε στο άμάξι και έκανε νόημα στον άμαξά να πάρη το δρόμο της έπιστροφής. Όταν έφτασε στη Βιέννη είχε νυχτώσει.

Άρχισαν τότε για τον Σοπέν ήμέρες δύσκολες άρχισαν οι πρώτες έπιλητικές ώρες, κατά τις όποιες αυτή η μουσική φαινόταν να τον άπαρηναίσει. Έπεφτε στο κρεβάτι και σκεφτόταν το θάνατο. Πολλές φορές, η μοναξιά που τον τριγύριζε τού προκαλούσε τρόμο και τότε προσπαθούσε να διασκεδάσει, να ξεχάσει, συναζόνοντας στους νέους φίλους του: τον δόκτορα Μαλφάττι, που ήταν γάιος τού Μπετόβεν, τον Πολωνό διολονίστα Σάδισιτς, και πρό πάντων την κυρία Μπάγιερ, γιατί την έλεγαν Κωνσταντία. Κ ο ν σ τ ά ν τ σ α: το ξανάβρισκε λοιπόν στο σπίτι του τ' όνομα αυτό, το άναζητούσε στα άρχικά που είχαν πάνω τα μαντήλια και οι πετοέτες, στην κουδένα των άλλων και στη δική του, που δεν κουραζόταν να το επαναλαμβάνει. Κ ο ν σ τ ά ν τ σ α. Υστερα όμως, κάθε φορά, η μοναξιά τον τύλιγε στη νοσταλγία και στην άγωνία.

Πέρασε έτσι και τα πρώτα Χριστούγεννα μακριά από τη Βαρσοβία. Κατέφυγε στη μητρόπολι τού Άγιου Στεφάνου που ήταν έρημη και σιωπηλή, φωτισμένη βαμπα από μερικά κερί, άνάμεσα στους τάφους. Έκείνη την ώρα, στην Πολωνία, οι φτωχοί σπουδαστές χτυπούσαν τις πόρτες όλων των σπιτιών, απαγγέλλοντας τα λόγια του Ευαγγελίου και παίρνοντας λίγα χρήματα. Έκείνη την ώρα η μητέρα του μοίραζε τα κομμάτια από τον άρτο στη συγκεντρωμένη οικογένεια λέγοντας: «Ο Θεός να μάς αξιώσει και του χρόνου να έαναμνηρίσουμε μαζί του τον άρτο». Γι' αυτόν όμως τώρα όλα πια είχαν σβδίσει.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο

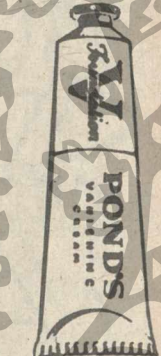
“Ολες οί γυναίμες σήμερα μωδορουν άρεινι να δέλουν

Η φύσις έκομε το χρέος της και σάς χάρισε την όμορφιά τώρα έλαθε σεις πιά ύπευθυνη να την διατηρήσετε και να την προβάλετε δόλκληρη.

ΠΡΟΣΕΕΤΕ! Το έπιτυχημένο μακιγιάζ συμπληρώνει την όμορφιά, ένώ το άποτυχημένο άδικεί και το πιο άγγελικό πρόσωπο. Με την POND'S V (κρέμα ήμέρας) έξασφαλίζετε άπόλυτα την έπιτυχία του μακιγιάζ σας, γιατί είναι έπιστημονικός παρασκευασμένη γιά όλους τους τύπους της έπιδερμίδας, καλύπτει κάθε άνωμαλία και έπιτρέπει στην πούδρα να στρώνη άπαλά και όμοιόμορφα.

Άλλά και εάν έχετε λιπαρή έπιδερμίδα, μόνον με την POND'S V (κρέμα ήμέρας) θα την περιποιηθήτε και θα την ξεκουράσετε τέλεια! Νά τί συμβαίνει: Οι άδένες παράγουν περισσότερα λίπη του μακιγιάζ σας, γιατί είναι έπιστημονικός παρασκευασμένη γιά όλους τους τύπους της έπιδερμίδας, καλύπτει κάθε άνωμαλία και έπιτρέπει στην πούδρα να στρώνη άπαλά και όμοιόμορφα.

Άποτελέσματα: Θερμή και κουρασμένη έπιδερμίδα με έπιστρωμα λίπους, πόροι γεμάτοι σκόνες και μιμικία. Θεραπεία: Τακτική περιποίησης της έπιδερμίδας, γιά να φεύγουν οι νεκρές κύλες και να άναμνη κανονικά.

POND'S V

(κρέμα ήμέρας)
έπιστημονικός παρασκευασμένη

- Άπαραίτητη γιά την λιπαρή και την φυσιολογική έπιδερμίδα.
- Χρησιμοποιείται ως βάση του μακιγιάζ.
- Είναι κρέμα λευκή χωρίς έλαια.

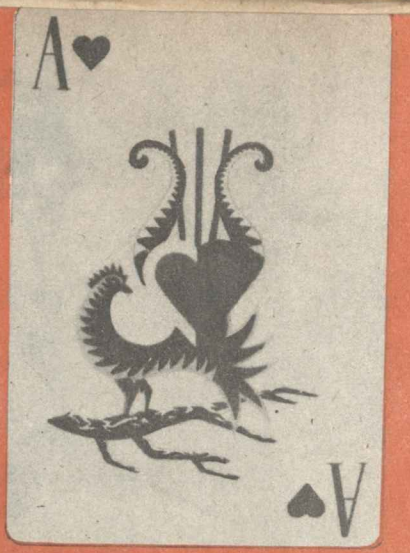
Η POND'S βοήθησε τέσσερες γενεές γυναικών να διατηρήσουν τη φρεσκάδα τους και να χαρούν την όμορφιά τους.

ΖΗΤΗΣΤΕ το Test έπιδερμίδας που σας προσφέρει δωρεάν ή Pond's, ώστε να διαλέξετε άκριβώς την κρέμα που ώφείλει το πρόσωπό σας. Σε όποια πόλη κι' άν μένετε, θα τού βοηθή στο κατάστημα διου άγοράζετε να καλλυντικά σας.

ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε.

Ρήγας, ένα τραπουλόχαρτο που σχεδίασε ή λαϊκή Φρήντα Χάρρις κατά συμβουλή του μάγου "Αλίσταϊρ Κωβλέν. Κρατά σκήπτρο.

"Άσος κούπα, από μία παλιά τράπουλα. Παριστάνει το πουλί της αγάπης με την φλογισμένη καρδιά και λύρα. Θαυμάσια χρωματισμένο.

Ντάμα μπαστούνι με θαλασσινά διακοσμητικά στοιχεία. Κρατά στα χέρια της την τριλίνα, δείγμα της κραταιάς θαλασσοκρατορίας της.

"Ένας Βαλές μπαστούνι. Κι' αυτός επίσης είναι διακοσμημένος με θαλασσινά μοτίβα. Έχει περάσει από δέκα οκτώ στάδια έκτυπωσης.

Χαρτί από βενετσιάνικη τράπουλα, του έτους 1462. Παριστάνει δύο ράβδους σαν σκήπτρα και φέρνει τη χρονολογία της έκδοσής του.

Από μία ινδική τράπουλα. Τα απεικονιζόμενα σύμβολα είναι από σμάλτο και γουσό και χρονολογείται από τον δέκατο έβδομο αιώνα.

ΕΝΑ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟ ΠΑΘΟΣ!

ΕΠΙ ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΑΙΖΟΥΝ ΧΑΡΤΙΑ!...

Η ιστορία της τράπουλας, που για μερικούς είναι ένα ωραίο Πρωτοχρονιάτικο ή καθημερινό παιχνίδι και για άλλους αποτελεί πάθος που οδηγεί συχνά στην καταστροφή, είναι πολύ παλιά και αρκετά ενδιαφέρουσα.

ΤΩΡΑ που πλησιάζει η Πρωτοχρονιά δεν θα μείνει σπiti, όπως κάθε χρόνο άλλωστε, που να μην παίξει χαρτιά, για το καλό της χρονιάς, όπως λένε. Έτσι και επίκαιρο και ενδιαφέρον είναι να μάθουμε πώς βρέθηκαν και πώς διαδόθηκαν τα μικρά εκείνα ορθογώνια χαρτονάκια, που τόσες ζωές και τόσες περιουσίες έχουν στοιχίσει από τότε που ανακαλύφθηκαν.

Αλήθεια, ποιος πρωτόγονος τα χαρτιά; Δεν ξέρουμε ακριβώς. Εκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι ήρθαν από την Ανατολή. Λένε πως την ιδέα αυτή την εμπνεύστηκε ένας Κινέζος για να διασκεδάσει τον αυτοκράτορα Σούν - χο και τις παλλακίδες του το 1120 μ.Χ. Πάντως, οι πρώτες ιστορικές μαρτυρίες για την ύπαρξη της τράπουλας βρίσκονται στην Ιταλία και ύστερα στη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ισπανία.

Τα πρώτα χαρτιά ήταν ζωγραφιστά με το χέρι και μερικά που βρέθηκαν στην Ιταλία από το 1299 είναι πράγματι έτσι. Η τέχνη της έκτυπωσης των χαρτιών ανακαλύφθηκε από τους Γερμανούς ανάμεσα στα 1350 και 1360. Εκτός απ' αυτό, οι Γερμανοί είχαν κάνει πολλές

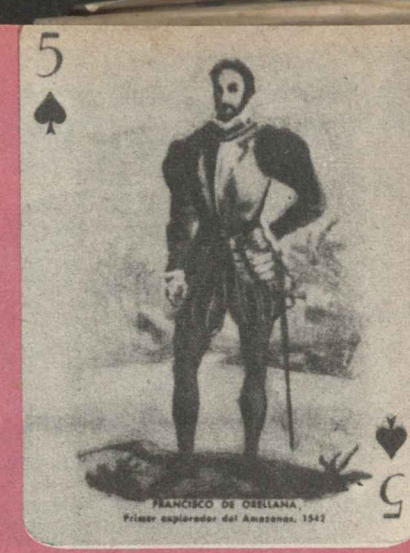
αλλαγές στα χαρτιά, όχι μόνο στις φιγούρες, αλλά και στα ονόματα. Τα Λαντσκνεχτσπil, που θεωρείται το πρώτο παιχνίδι με χαρτιά, ήταν γεμάτο από φιγούρες που παριστάσαν τον μισό του Μολιέρου και τσας και άγριατερα ακόμα.

Τα πρώτα δέκατα ίχνη παιχνιδιού με χαρτιά βρίσκουμε στη Γαλλία το 1361 και λένε ότι ο Κάρολος Δ' διασκεδάζει με αυτά κατά τη διάρκεια της αρρώστιας του, στα τέλη του 14ου αιώνα. Από τότε διαδόθηκαν σε όλη την Ευρώπη και κατά τα τέλη του 15ου αιώνα έφτασαν και σε μας. Και σαν κάτι το καινούργιο και το γοητευτικό, είχαν γίνει αληθινή κοινωνική μαστίγια. Γι' αυτό και σε διαφορετικές εποχές πάρα πολλοί αυτοκράτορες έπαιζαν από τις αρχές με και από την εκκλησία και κυρίως όταν άρχισαν να χρησιμοποιούνται στη μαντική τέχνη. Μά οι περιορισμοί αυτοί δεν έκαναν τίποτα. Το κακό έφτανε παρ'εξού, τέτοιες διατάξεις έμελλαν να μην έχουν αποτέλεσμα, αφού οι χαρτοπαίχτες, όχι μόνο οι απλοί άστοι, αλλά και διάσημα πρόσωπα, ακόμα και βασιλιάδες, άρχισαν να κληρονομούν γινεκά.

Οι νεώτεροι τύποι χαρτιών φαίνεται ότι επινόηθηκαν στη Γαλλία ανά-

Τα χαρτιά παλαιότερα απεικόνιζαν διάφορες προσωπικότητες. Έδώ φαίνεται ο Χοσελίτο ένας Ισπανός ταυρομάχος, επάνω σε άσσο σπαθί.

Σ' αυτό το πέντε μπαστούνι απεικονίζεται ο Φρανθέσκο δέ Όρρελάν, που ανακάλυψε το 1542 τον Άμαζόνιο. Στο βάθος υπάρχει δάσος.

Άτου άσιβιός 7. Είναι από μία γερμανική τράπουλα των αρχών του 19ου αιώνα και παριστάνει ένα ζώο που είναι γνωστό ως μονόμερος.

Ένα από τα παλαιά ελληνικά τραπουλόχαρτα. Οι «φιγούρες» απεικονίζουν ήρωες της Επανάστασης του 1821. Έδώ ο Κολοκοτρώνης...

Ένα «δουάρι» από μία τράπουλα του 1573 στη Βιέννη. Παριστάνει από πάνω δύο κουδουνάκια και από κάτω ένα μικρό αγριγιούρνο.

Κι' ένα μοντέρνο τραπουλόχαρτο που θυμίζει σύγχρονη τέχνη. Επιδείχθηκε σε μία έκθεση παιχνιδιάρτων που άνοιξε πέρυσι στο Λονδίνο.

Κορεατικό τραπουλόχαρτο με ιθαγενή μοτίβα που είχε εκδοθεί από τους Αμερικανούς κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου στην Κορέα.

Ένα περσικό χαρτί με τον Πατισάχ (Ρήγα) που χρονολογείται από την εποχή της δυναστείας των Σαφβιδών στην Περσία (17ος αιώνας).

έγινε και δώ σύγχυση και με τη λέξη σπαθί (έσπαδα) χαρακτηρίστηκε το τριφύλλι, ενώ το μπαστούνι αποτέλεσε μετάφραση του αγγλικού κλάμπ = ράβδος κλπ.

Όσο για τις φιγούρες, ο Ρήγας παριστάνει το βασιλιά (αυτό σημαίνει η λέξη, άλλωστε) ή Ντάμα τη βασίλισσα που λεγόταν Μαντάμ (Κυρία) (γαλλικά νταμ) και ο Βαλές ή Φάντης τον θαλαμηπόλο (αυτό σημαίνει το θ στα ελληνικά χαρτιά). Βαλές είναι η γαλλική λέξη για τον υπρέτη, τον θαλαμηπόλο και φάντης παραφθορά της ισπανικής infante, με την ίδια σημασία.

Οι παλιές τράπουλες δεν ήταν όπως οι σημερινές, αλλά είχαν διάφορα σύμβολα, ήλιο φεγγάρι, σπαθί και δύο φιγούρες. Του βασιλιά και του υπουργού. Τέτοια σύμβολα υπάρχουν στις ινδικές τράπουλες που αποτελούνται από 95 χαρτιά. Άλλες πάλι είχαν διάφορα ιστορικά πρόσωπα, όπως τον Καρλομάγνο, του Μεγάλου Αλεξάνδρου, της Αθηνάς, του Δαυίδ, του Ιωσήφ κλπ.

Αξιοπεριέργες ήταν οι πρώτες ελληνικές τράπουλες που τυπώθηκαν το 1829 στην Ουγγαρία, γιατί είχαν φιγούρες τις εικόνες του Κολοκοτρώνη, του Μιαούλη, του Κουντουριώτη, του Καποδιστρια κλπ. για ντάμες δε συμβολικές εικόνες γυναι-

κών όπως την Αθηνά, την Ελλάδα. Αργότερα επεκράτησε ο σημερινός τύπος τράπουλας, που είναι γαλλικής καταγωγής. Σήμερα έχουν προστεθεί και δύο ακόμα χαρτιά, που λέγονται τζόκερ ή μπαλαντέρ.

Μερικές φορές τα χαρτιά υπέστησαν και τις συνέπειες των πολιτικών μεταβολών. Η γαλλική επανάσταση κατάργησε τις φιγούρες των προσώπων που απεικονίζαν Αυτοκράτορες (Καρλομάγνο, Ιωσήφ Καίσαρ, Δαυίδ) και έξεδωσε μία σειρά που απεικόνιζε συμβολικά με τα χρώματα τη δύναμη, τη δικαιοσύνη κλπ.

Τα τραπουλόχαρτα τυπώνονται σε χαρτόνι και τυπώνονται έτσι ακόμα - αλλά τελευταία η κατασκευή τους γίνεται και από ναύλον.

Τα παιχνίδια που μπορεί να παίξει κανείς με την τράπουλα, είναι πολλά. Λέγεται πως είναι τόσα, όσα και τα φύλλα της, δηλαδή πενήντα δύο. Γεγονός είναι πως λίγα απ' αυτά παίζονται σήμερα.

Τι παιχνίδια έπαιζαν οι πρώτοι που εμπνεύστηκαν τα χαρτιά, δεν είναι γνωστό. Πάντως, από εποχή σε εποχή ανακαλύπτονται καινούργια παιχνίδια ή παίζονται τα παλιά με καινούργιους κανόνες. Γνωστά και διαδεδομένα παιχνίδια στις μέρες μας είναι η... κοντσίνια, που

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΑΙΖΟΥΝ ΧΑΡΤΙΑ (Συνέχεια)

παίζεται με δύο ή με περισσότερους παίκτες, το πινάκι, κοινά, κανά-στα, ραμί, συνηθισμένα παιχνίδια των συναναστροφών και ιδιαίτερα αγαπητά στις γυναίκες.

Το ισχυρό φύλο άσκειται σε άλλα παιχνίδια από τα οποία δεν αποκλείονται και οι γυναίκες, όπως είναι το μπρίτζ, πόκερ, πρέφα, πικέτο κ.λπ. Μερικά από αυτά απαγορεύεται να παίζονται στα καφενεία, όπως το πόκερ π.χ. γιατί είναι κερδοσκοπικό παιχνίδι. Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς όμως στα στίβια παίζεται από γυναίκες και άνδρες και είναι το παιχνίδι που... ξετινάζει!

Δύσκολο παιχνίδι — γι' αυτό και δεν έχει οπαδούς από το ώριο φύλο — είναι η πρέφα. Δύσκολο και πολύπλοκο, που χρειάζεται εκτός από την τύχη, τέχνη, υπομονή και ψυχολογία. Δεν θα σας περιγράψουμε δέκατα εδώ τους κανόνες του παιχνιδιού, πράγμα αδύνατο άλλωστε, αλλά θα σας πούμε κάτι για την ιστορία της πρέφας. Λέγεται πως το παιχνίδι αυτό το εμπνεύσθηκαν δυο κατάδικοι σε θάνατο. Καθώς έπαιζαν λοιπόν, ήσαν να τους πάρουν για την κρεμάλα.

Μας άφινετε να τελειώσουμε πρώτα την παρτίδα; παρεκάλεσαν τον αντιπρόσωπο της δικαιοσύνης, που μαζί με τον δήμιο ήθελε να τους παραλάβει. Αυτή είναι η τελευταία χάρη που σας ζητούμε.

Ο δικαστικός αντιπρόσωπος δεν τους άρνήθηκε τη χάρη.

— Όρα, θα περιμένουμε ώσπου να τελειώσετε, είπε.

Θα μας δώσετε όμως πρώτα το λόγο της τιμής σας, πως αν δεν τελειώση η παρτίδα, δεν θα μας σκοτώσετε.

— Τον έχετε, απάντησε αδιάτακτα εκείνος, γιατί φαντάσθηκε ότι, το πολύ - πολύ να κρατούσε μισή έστω μέρα το παιχνίδι τους.

Θέλετε να μάθετε το αποτέλεσμα; Λέγεται πως ο δήμιος περιμένει ακόμα να τελειώσουν οι κατάδικοι την παρτίδα τους. Γιατί, στην πρέφα, όταν θέλουν οι παίκτες, δεν τελειώνουν ποτέ το παιχνίδι, έστω κι αν περάσουν αιώνες!

Εκτός από αυτά που ανέφεραμε, υπάρχουν ακόμη πολλά παιχνίδια. Το κάθε ένα έχει και τη δική του αγωνία και συγκίνηση αλλά δεν χρειάζεται να τα μάθη κανείς όλα. Οι αναγνώστριές μας, που παίζουν ασφαλώς μόνο για διασκέδαση, θα ξέρουν αρκετά από τα άθωα παιχνίδια ώστε να πουν ευχάριστα τις βραδιές του χειμώνα.

Και μια και ο λόγος για χαρτιά, είναι γνωστό ότι δεν χρησιμοποιούν μονάχα για το παιχνίδι, αλλά και για την πρόβλεψη του μέλλοντος. Χιλιάδες χαρτορρίχτες έχουν θησαυρίσει από τότε που πρωτοφάνηκε η χαρτομαντέλα τον 18ο αιώνα, και με όλες τις προδόσεις των επιστημών εξακολουθεί να ακμάζει ακόμα. Παλιότερα οι χαρτορρίχτες χρησιμοποιούσαν τράπουλα με 78 χαρτιά σήμερα όμως χρησιμοποιούν μόνο 32 χαρτιά. Περιφημη χαρτορρίχτρα ήταν η γαλλίδα Λενορμάν, που λένε ότι προείπε στο Ροβεσπιέρρο, τον Μαρτί και τον Σαιν Ζυστ το θλιβερό τέλος τους, στη δε Ίωσηφινά ότι θα ανέβαινε στον αυτοκρατορικό θρόνο.

Αλλά και σήμερα στο Παρίσι πολλές χαρτορρίχτες (κι' άνδρες ακόμα) ασκούν επίσημα το επάγγελμά τους και δίνουν και διαφημίσεις στις εφημερίδες. Έτσι πλουτίζουν, γιατί ο άνθρωπος πάντα δάχη μέσα του την αγωνία για το μέλλον, πάντα θα θέλει να μάθει τι του επιφυλάσσει η αύριο. Τώρα αν ένας άνθρωπος μπορεί να προβλέπει το μέλλον από μια τράπουλα χαρτιά είναι άλλο ζήτημα.

Τραπουλόχαρτο του έτους 1688 με εραλδικές απεικονίσεις, που παριστάνει το 7 μπαστούνι, με οικόσημα των κομητών, του Νόττιγκμα.

Ντάμα κόυπα, με ωραιότερη διακόσμηση (1832). Χρησιμοποιήθηκε για την εικονογράφηση της «Αλικής στη χώρα των θαυμάτων».

Βαλές από ένα ξυλόγλυπτο τραπουλόχαρτο, χρονολογούμενο από το 1640. Βρίσκεται στο γερμανικό μουσείο παιγνιοχαρτών Μπύλεφελντ.

Ρήγας κόυπα, από μια σειρά τραπουλών που εκδόθηκαν από το τυπογραφείο του Τομά ντε λά Ρύ στο Λονδίνο εδώ κι' 125 χρόνια.

Βαλές κόυπα, από μια τράπουλα του 1832, τυπωμένη στο Λονδίνο. Είχε εκδοθεί από τον Τομά ντε λά Ρύ, «προμηθευτή του βασιλέως».

Ένα άλλο δείγμα των γερμανικών ξυλόγλυπτων τραπουλοχαρτών, που ήταν τότε συνηθισμένα. Χρονολογείται κι' αυτό από το έτος 1460.

Το φιλί

ΣΤΟ ΕΔΩΛΙΟ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

ΤΟ ΝΑ πληρώσει κανείς πρόστιμο γιατί φίλησε μια γυναίκα, παρά τη θέλησή της, είναι δέκατα λογικό, αλλά το πρόστιμο που πλήρωσε ένας γεωργός από τη Νιού Τζερσεϊ των Ηνωμένων Πολιτειών, γιατί, με το πολύ φλογερό φιλί του, έβγαλε το χρυσό κάλυμμα του δοντιού της αρραβωνιαστικιάς του, δεν βρίσκεται πώς είναι λίγο άδικο;

Και όμως οι δικαστές που βγάδουν συχνά τόσο παράλογες αποφάσεις δεν μπορούμε να πούμε πως είναι πάντα άδικοι, όπως δεν ήταν και ο δικαστής που έδωσε έναν Κασνόβα από το Μπρούκλιν, που περιλάμβανε μια κοπέλλα για άδελφισσα υποσχέσεως γάμου.

— Σας ύπσο χέθηκε γραπτός ότι θα σας παρτενιτή; τη ρώτησε ο δικαστής.

— Όχι, απάντησε η κοπέλλα.

— Σας το είπε προφορικά; — Όχι, ούτε προφορικά.

— Τότε, πώς σας το υποσχέθηκε;

— Με πλάγιο τρόπο. Με φίλους δηλώσεις.

Και ο δικαστής έβγαλε τη σωφιστική απόφαση πως «οι φλογερές ματιές και η ένωση των χειλιών, όταν γίνονται συχνά και είναι παρατεταμένες είναι μία σαφής πρόταση γάμου». Και ο Κασνόβας μας πλήρωσε 15.000 δολάρια αποζημίωσης.

Αλλά ο δικαστής που έβγαλε την παρακάτω απόφαση, ήταν ασφαλώς ο πιο πρωτότυπος από όλους.

Μια Κυριακή βράδυ, ένας νεαρός ερωτευμένο ζευγάρι, καθόταν στο ισόγειο λιδίγκ—ρούμ του σπιτιού του κοριτσιού. Οι δυο νέοι βρίσκονταν στο μέσο ενός πολύ φλογερού φιλιού, όταν εισέβαλε μέσα στο δωμάτιο μαινόμενος ο πατέρας της κοπέλλας. «Ο νεαρός έξω φρονών που τον διέκοψε στη μέση μιας τόσο γλυκειάς απασχολήσεως έπιασε τον πατέρα από το γιακά και τον πέταξε έξω.

Ο πατέρας κατέφυγε στο δικαστήριο ζητώντας αποζημίωση για το καταστραμμένο του σκακιά και για ψυχική οδύνη, επί στίγτι ενός ανθρώπου είναι το δαύλο του από τον καιρό που έγινε αυτή η χώρα. Αυτή είναι μια αουσιώδης αρχή της Δημοκρατίας μας», είπε στο δικαστήριο.

Αλλά ο δικαστής είχε μιαν άλλη γνώμη, πιο αυσιώδη, κατά τη γνώμη του. «Ο έρωτας είναι μία ανθρώπινη ανάγκη και δεν έχει κανείς το δικαίωμα να τον εμποδίσει. Οι νόμοι αυτής της χώρας ορίζουν ότι ο γονεύς δεν έχει κανένα νόμιμο δικαίωμα να μπαινή σε μία αίθουσα που ένας ερωτευμένο ζευγάρι βρίσκεται αγκαλιασμένο. Και η άγνοια του πατέρα άπτεριφθη.

Οι μουσαμάδες

Για να διατηρήσετε σε καλή κατάσταση τους μουσαμάδες που έχετε στρωμένους στα πατώματα τους πλένετε μία φορά τουλάχιστο το μήνα με γάλα αραιωμένο μ' άλλο τόσο νερό. Και κάθε τρεις μήνες τους γυαλίζετε με παρκέτιν.

Λεκές σε βιβλία

Όταν θέλετε να καθαρίσετε λεκέδες λίπους από ένα βιβλίο βάζετε δυο καλά στυπώχατα δεξιά και αριστερά από το λερωμένο φύλλο και περιβάτε ένα λεστό σίδερο πάνω από το στυπώχατο. Τα στυπώχατα απορροφούν το λίπος. Τα αλλάζετε επανειλημμένως αν χρειαστεί ώσπου να χαθεί ο λεκές.

Προσέχετε τα γυαλίνα σκεύη

Το πυρίμαχο γυαλί είναι ωραίο και εξαιρετικό. Αντέχει στην φωτιά χρειάζεται όμως προσοχή στη χρήση του. Αν καίτε γυαλί ή κάρβουνα βάλτε μία μεταλλική πλάκα επάνω στη φλόγα.

Έτσι έχετε και οικονομία στα καύσιμα γιατί η θερμότητα καταβήνεται καλύτερα. Χρησιμοποιήστε το ειδικό χερούλι για να το παίρνετε από τη φωτιά. Μην στάζει ούτε ένα κομμάτι υγρό, όσο τα έχετε στη φωτιά. Και μην αδειάζετε το φαγητό σας σε πιπέλα, ειδικά τόσο παρουσιάζει μέσα στο γυαλίνο σκεύος.

Εάν έχετε μεγάλο στήθος

Το μεγάλο στήθος βραίνει και πέφτει προς τα κάτω. Για να σταθεί εκεί που πρέπει, αγοράστε ένα καλό σουτιέν που θα ελασμοζή τελειώς και θα το κρατήσει στη φυσική του θέση και όχι κάποιο που να το τραβάει προς τα επάνω. Σταθήτε ίσια και πάστε μία βαθειά αναπνοή για να πάρει το κορμί σας τη σωστή του θέση, ώστε να μην πέφτει το στήθος.

Πώς πρέπει να ντύνεσθε

Όταν πρόκειται να ντυθείτε για να πάτε σε ένα πάρτυ ή σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Η «Γυναίκα» σας συμβουλεύει:

Φροντίστε να αδυνατίσετε λίγο, όχι όμως με μία αώστηρη δίαιτα. Αποφεύγετε τις κρέμες, το βούτυρο και τις σοκολάτες, γιατί οι παχείες τροφές πηγαίνουν κατ' ευθείαν στο στήθος. Επείσης μην τρώτε ανάμεσα στα κύρια γεύματα της ημέρας. Μην επιχειρήσετε ποτέ να κάνετε μασάζ μόνη σας στο στήθος γιατί είναι πολύ επικίνδυνο. Αντί να μικρύνετε το στήθος μπορεί να βλάψετε τον εαυτό σας. Μη γεμίζετε το στήθος σας με κορδέλες, χρωματιστές εσάρπες, κομπιές και διάφορα άλλα στολίδια. Θα κάνετε φοβερή εντύπωση. Προτιμήστε την απλή γραμμή και θα είστε πάντα κερδισμένη.

Τα δερμάτινα γάντια

Έχουν τα πέτσινα γάντια σας ανάγκη από πλύσιμο; Φορέστε τα στο χέρι και καθαρίστε τα μέσα σε μία σαπουνάδα, όπως κάνετε όταν πλένετε τα χέρια σας. Ξεπλένοντάς τα, ρίξτε λίγο σαπουνάδα στο νερό για να μείνουν εύκαμπτα.

Πώς πρέπει να ντύνεσθε

Όταν πρόκειται να ντυθείτε για να πάτε σε ένα πάρτυ ή σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

γελάσουν μάλλον μαζί σας. Καλύτερα να βάλτε μία δελουδίνη μπλούζα ή κάτι άλλο που θα σας ζεστάνει. Αυτό ισχύει και για το καλοκαίρι με τη ζέστη, φυσικά. Αν ζεσταίνετε πολύ μη φοράτε μακριά μανίκια όταν είναι της μόδας και γενικά μην ακολουθήτε πιστά τη μόδα όταν αυτή σας στενοχωρεί. Υπάρχει πάντα μεγάλη ποικιλία σχεδίων στα καλοκαιρινά φορέματα ώστε να είστε κομψή και συγχρόνως να μην υποφέρετε.

Η σόμπα

Μην αφήνετε ποτέ τη σόμπα να κοκκινίζει όταν χρησιμοποιείτε κάρβουνο για τη θέρμανσή σας. Το κοκκινισμένο σίδερο διαπερνάει από το διοξείδιο του άνθρακος που διαχύνεται στο δωμάτιο. Δεν πρέπει λοιπόν να ξεχνάτε αυτόν τον θανασιμο κίνδυνο.

Πασιχολήστε τα άρρωστα παιδιά όσο μπορείτε.

Όταν τα παιδιά σας είναι άρρωστα και πρέπει να μένουν στο κρεβάτι και πρό παντός όταν έχουν κάποια άρρώστεια που τα κρατά απομονωμένα από άλλα παιδιά ή έχουν ιλαρά και πρέπει να μην κουράζονται τα μάτια τους στο φως έχουν ανάγκη από κάποια διασκέδαση για να περνά η ώρα τους. Σας δίνουμε δυο συμβουλές για να τα κρατήσετε ήσυχα και χωρίς γκρίνια στο κρεβάτι τους. Να τους βάζετε στο δωμάτιό τους το ραδιόφωνο, να περνάτε την ώρα τους με τα τραγουδάκια, τα παραμυθάκια και τις ιστορίες της ώρας του παιδιού ή με κανένα άλλο σκετσάκι και να τους δώσετε να παίξουν με στρατιωτάκια ή ζωάκια ή με ένα κουτί που έχει μέσα μικρά ελαστικά για να φτιάχνουν σπιτάκια ή διάφορα άλλα είδη, ή για λίγο μεγαλύτερα παιδάκια να τα βάζετε να ασχολούνται με το μεκανό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Αν δεν θερμαίνεται καλά η αίθουσα και κρυώνετε θα σκακώσουν οι τριχες των χεριών σας, θα κοκκινίσει η μύτη σας. Αντί να σας θαυμάζουν όπως περιμένατε με το όμορφο φορέμα που φοράτε θα ντυθείτε με ένα κενό.

Εάν ντύνεσθε για να πάτε σε ένα κέντρο και είστε ο τύπος που κρυώνει πολύ, μην προσέχετε μόνο στο χρώμα και στο σχέδιο του φορέματός σας, αλλά να κυττάζετε και τον καιρό. Εάν είναι ψυχρός μην φορέσετε στραπές φορεμα.

Μία πρακτική συμβουλή

Ένα μικρό δρεγμένο σφουγγάρι σ' ένα μικρό κουτάκι, όχι μεγαλύτερο από ένα κουτί στίρτα πρέπει να υπάρχει πάντοτε στην τσάντα σας όταν θα γυρνάτε έξω. Μπορείτε μ' αυτό να καθαρίσετε τα πόδια σας ή τις νύχια κάλτσες σας στην περίπτωση που πατήσατε σε λάσπες και σας πιτσίλισαν ή σας τις πιτσίλισε κανένα αυτοκίνητο. Μπορείτε και να το χρησιμοποιήσετε σαν δροιστικό, όταν έχετε πονοκέφαλο, τρίτοντας μ' αυτό το μέτωπό σας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση μπορείτε να το βρέξετε με λίγο κολώνια.

Λεκέδες από καφέ, γάλα κλπ.

Όταν ένα λεπτό ύφασμα έχει λερωθεί από καφέ ή με γάλα μην προσπαθήτε να το καθαρίσετε με σαπούνι, γιατί αλλοιώνονται τα χρώματά του. Διαλύστε έναν κροκό αυγού σε χλιαρό νερό και μεταχειρισθείτε το υγρό αυτό σαν σαπουνάδα. Αν οι λεκέδες επιμένουν ακόμα, προσθέστε μερικές σταγόνες άμυωνία και τρίψτε με μία μικρή μαλακή βούρτσα. Με τον ίδιο τρόπο θα καθαρίσετε και τους λεκέδες από σοκολάτα.

Το ηλεκτρικό πλυντήριο

Στο ηλεκτρικό πλυντήριο μπαίνει χλωρίνη άρκε για προσέξτε κατόπιν το ξεβγάλμα. Αν πρόκειται να πλύνετε γυθίγορα μερικά κομμάτια, βάλτε τη μαζί με το σαπούνι. Καλύτερα όμως στο τελευταίο χέρι, πριν από το ξεβγάλμα. Δοκιμάστε για να δείτε ποιο σύστημα σας βολέψει καλύτερα. Σε νερό 30° ή 40° μη βάζετε περισσότερα από μισή κουτάλα της σούπας χλωρίνη σε κάθε 300 δραμια νερό. Αν πρόκειται για ρούχα άρρωστου ανθρώπου βάλτε μία κουτάλα για κάθε 300 δρ. νερό.

Η σκόνη των ντουλαπιών

Επάνω από τα μεγάλα έπιπλα, ντουλάπες και μπουφές, μαζεύεται πάντα η σκόνη. Και όσο και αν δεν φαίνεται μας λερώνει τα πάντα, χαλί, έπιπλα, τραπέζια κλπ. Μία φορά στις 15 μέρες, χρειάζεται καθαρισμό ή ανεπιθύμητη αυτή κυρία. Περνάτε πρώτα το κάθε μεγάλο έπιπλο με ένα νωπό πανί, κατόπιν στρώστε ένα καθαρό χαρτί, που θα το στερεώσετε με ένα κομμάτι έξυλο ή μάρμαρο ή λίγες πινέξες. Από δω και έμπροσθεν θα έχετε παρά να αλλάζετε τα χαρτιά αυτά, πράγμα εύκολοτατο.

Καθαρή και Άνοδη Ξυδαμνίδα...

... θά έχετε πάντα
άρκει να χρησιμοποιήτε
την παγκοσμίως γνωστή
Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ

- Αφαιρεί τελείως τη
σκόνη και το σμήγμα
από τους πόρους.
- Έξασφινίζει τα μιμικία
- Σανονειώνει την επι-
δερμίδα και την κάνει
δροσερή, λεία και
έλαστική.

Scherk
Face
Lotion

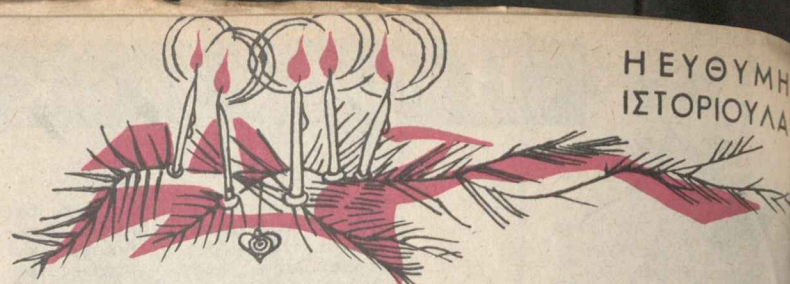
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

ΝΤΟΛΜΑΔΑΚΙΑ
Yalantzi Dolma

ZANAE

Απαραίτητα στο ΣΠΙΤΙ-ΣΤΑ ΠΑΡΤΥ-ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΟΥΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΕΡΜΟΥ 51 ΤΗΛ. 25576
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΣΘΗΤΙΚΗ
Επίσκοπος Δωρεάν

Τò κέϊκ τών Χριστουγέννων

Η ΚΟΠΕΛΛΑ που διάλεξε
δεν μού άρέσει...
Τη δυσάρεστη αυτή παρα-
τήρηση μού την έκανε η
θεία μου Κλειώ. Καί συνέχισε:
Δεν είναι ο τύπος που θα προ-
τιμούσα για γυναίκα σου. Δεν λέω...
Έχει πολλά προσόντα: δημοφ, κομ-
ψη, χαριτωμένη αλλά... αλλά όχι σπι-
τισία. Αμφιβάλλω αν ξέρει να μα-
γειρεύει...

Μέ είχε προσκαλέσει να περάσω
τα Χριστούγεννα μαζί της και να
φέρω και τη Δάφνη, ώστε να μπο-
ρέσει να την ξεσκεπάσει στα μάτια
μου.

Η θεία μου Κλειώ είναι η μόνη
μου συγγενής που κρατιέται από λε-
πτά και ανησυχούσα για τη Δάφνη.
Ήθελα να της κάνω καλή εντύπωση.
Φυσικά τα λεπτά δεν είναι το πών
αλλά όταν βάλες στην άκρη για να
παντρευτείς, μια θεία που θα σε α-
παλλάξει από το ένδοξο ενός σπιτιού
είναι ευπρόσδεκτη και δεν είναι συμ-
φέρον και σωστό να της χαλάσεις το
χατήρι.

Τι της έκανα που δεν της ά-
ρέσω; με ρώτησε η Δάφνη όταν της
μετέδωσα τη γνώμη της θείας.

Της άρεσει, αγάπη μου, α-
πάντησα επιφυλακτικά, αλλά —να!
—της κόλλησε η ιδέα πως δεν είσαι
η κατάλληλη σύζυγος για μένα για-
τί είμαι λιχουδής... και φαγάς. Και
ότι δεν ξέρεις να μαγειρεύεις... Α-
λήθεια, Δάφνη ξέρεις να μαγειρεύεις;

—Κάπως τά... καταφέρνω... Έξ-
αλλου υπάρχουν διδία μαγειρικής
ειδικές σχολές... Στο μαγειρείο θα
σκαλώσουμε τώρα;

—Όχι, χρυσή μου, στο μαγει-
ρείο... αλλά ξέρεις; πιθανόν να δώ-
σης εξετάσεις... στη θεία και να α-
πορριφθείς.

—Ε, τις εξετάσεις τις έδωσα
και πήρα το βραβείο!

—Πότε;

—Πέρασε τα Χριστούγεννα. Το
κέϊκ που είχα φτιάξει ήταν περίφημο.

ΓΕΜΑΤΟΣ ανακούφισι έτρεξα και
βρήκα τη θεία - Κλειώ και της εί-
πα πως κάνει μεγάλο λάθος να πι-
στεύει ότι η Δάφνη δεν ξέρει να μα-
γειρεύει.
Κέρδισε ένα βραβείο τα περα-
σμένα Χριστούγεννα στην οικοκυρι-
κή σχολή που φοιτούσε το βράδυ.
Έφτιασε το καλύτερο κέϊκ. "Αν δεν
με πιστεύεις, θεία, άφησε την στην
κουζίνα σου αύριο το πρωί και θά
σου μαγειρέψει την πιο δύσκολη λι-
χουδιά.

Η θεία κούνησε το κεφάλι.
—Περιττό, είπε... Δεν θά είμαι
σε θέση να την κρίνω γιατί ο γιατρός
μού έχει απαγορεύσει τα γλυκά και
αλμυρά τα κέϊκ.
Σκέφθηκε.

—Άκου, θεία, της είπα. Έμαθα
πως θα κάνω ένα χριστουγεννιάτι-
κο πάρτυ στα φτωχά παιδιά της ενο-
ρίας μας. Γιατί, λοιπόν να μην ά-
φήσεις τη Δάφνη να τους φτιάσει έ-
να μεγάλο κέϊκ; "Αν το φάνε τα παι-
διά και τους άρεσει, καί ζητήσουν
δευτερο και τρίτο κομμάτι... θά ση-
μαίνει ότι η Δάφνη έχει ιδέα από μα-
γειρική και λαχαροπλαστική.

Το κέϊκ των παιδιών, με απογοή-
τευσε η θεία μου, το έχει κιόλας έτοι-
μάσει η Χίλντα, η κόρη του πάστο-
ρά μας. Είναι ένα μεγάλο και αρω-
ματικό. Και επειδή είναι όκτω παιδιά
θάρουν στο πάρτυ ένα κέϊκ είναι
υπερσχετό.

Την κύτταξα σοβαρά.

Και θά άφήσης, θεία, τα κομ-
μένα τα παιδιά να φάνε χριστου-
γεννιάτικα, ένα συνηθισμένο κέϊκ
της Χίλντα, τη στιγμή που η Δά-
φνη μπορεί να φτιάξει ένα κέϊκ—α-
στούργημα; Να τους προσφέρεις θεία,
δυο κέϊκ βάζοντάς τους από ένα κομ-
μάτι στα πιάτα τους... Κατόπιν θά
δής ποιο από τα δυο κέϊκ θά προτι-
μήσουν να φάνε για δεύτερη και τρί-
τη φορά.

Η θεία Κλειώ πείσθηκε και δε-
χθηκε αυτή τη δοκιμή. Ήθερα από
πριν πως ένας από τους λόγους που
ήταν κάπως ψυχρή με τη Δάφνη ή-
ταν η έλπίδα της να παντρευτεί τη
Χίλντα που ήταν η ευνοούμενη της.
Η Χίλντα δεν ήταν άσχημο όπλο.
Δεν ήταν όμως ο τύπος μου.

Την άλλη μέρα άναγγεила στη
Δάφνη:

—Τα λεπτά για την αγορά του
μικρού διαμερίσματος πές πως τα
έχουμε στην τσέπη μας. Έπειτα τη
θεία Κλειώ να σε αφήσει να κάνεις το
κέϊκ που θά προσφέρη στα παιδιά
που έχει καλέσει ανήμερα τα Χρι-
στούγεννα. Καί αν τα παιδιά δείξουν
την προτίμησή τους στο δικό σου το
κέϊκ και όχι στο κέϊκ της Χίλντα θά
λά τότε θά πάνε καλά.

Η Δάφνη δεν φάνηκε ένθουσια-
σμένη με το σχέδιό μου, όπως περι-
μένα. Είπε ότι δεν της ήταν εύχα-
στο να διαθέσει το πρωί της παρασο-
νής των Χριστουγέννων μέσα στην
κουζίνα φηφώντας ένα κέϊκ. Έπί πλε-
ον δεν ήταν καθόλου δεινά ότι είχε
ακόμα την ικανότητα να φτιάχνει χρι-
στουγεννιάτικα κέϊκ.

Πιθανόν στη σχολή να κέρδισα
στην τύχη το βραβείο, είπε, θα-
ρώ, λοιπόν, πως θά είναι ασφαλέτε-
ρο να ισχυριστώ πως στραμπούλη-
ξα το χέρι μου ή κάποιο δαχτυλ-
ίδι μου και δεν μπορώ να χτυπήσω το
αυγά...

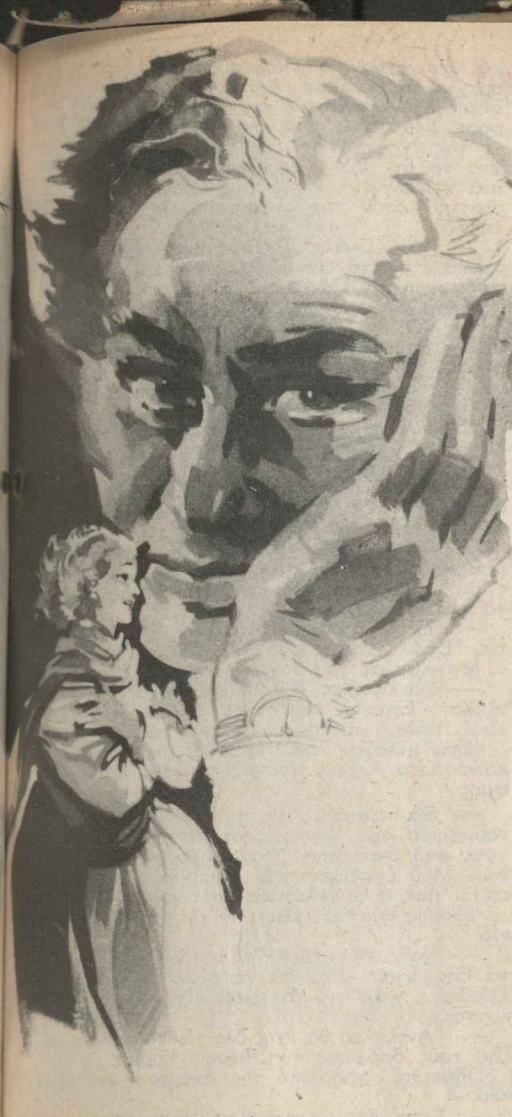
Όστόσο την έπεισα στο τέλος και
δυο μέρες αργότερα το κέϊκ της Δά-
φνης βρισκόταν υπερήφανα στη μια
άκρη του στολιμενίου τραπέζιου στο
παιδικό πάρτυ. Ένώ το κέϊκ της
Χίλντα μας... λοκούτταξε από την
άλλη άκρη του τραπέζιου. Η Χίλντα
έβαλε από ένα κομμάτι από το κέϊκ
της στο καθένα πιάτο των παιδιών
και η Δάφνη πρόσθεσε από ένα δε-
τερο κομμάτι από το δικό της. Καί
οι δυο συναγωνιζόμενες γυναίκες πα-
ρακολουθούσαν με αυστηρό θεατή
και κριτή τη θεία τα παιδιά όλη την
ώρα που άνεδοκατέβαζαν τις μασε-
λες τους.

Ήταν μία υπερήφανη στιγμή για
τη Δάφνη όταν και τα όκτω παιδιά
ζήτησαν δευτερο κομμάτι από το δι-
κό της κέϊκ ενώ κανένα δεν ζήτησε
άλλο από της Χίλντα. Κατόπιν η
θεία Κλειώ μού ώμολογησε πως δει-
κα είχε κατηγορήσει τη Δάφνη.

Φυσικά χάρηκα πολύ για τη νί-
κη μου, μού είπε η Δάφνη αργότερα.
Για να είμαι όμως ειλικρινής πιστεύω
πως το δικό μου κέϊκ έμοιαζε να ή-
ταν ζυμωμένο με προίινδι ενώ της
Χίλντα που το δοκίμασα ήταν υπε-
ροχο. Άπορώ, λοιπόν, γιατί τα παι-
διά να προτιμήσουν το δικό μου.

—Κουτή! της αποκάλυψα. Έβα-
λα ένα από τα παιδιά και κυκλοφο-
ρησε στ' άλλα έπιτά το «μυστικό»
πως μέσα στο δικό σου κέϊκ υπήρ-
χαν δέκα... άσημένα σέλλινα!

Αντριού Μάθιους

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Η "Αντζελα, μια χα-
ριτωμένη πλούσια Βενετιανιά, που ζη μόνη, συνδέεται
ρωμικά με τον Αιμίλιο, τον σύζυγο της φίλης της Μα-
ρίνας. Όταν όμως η Μαρίνα ανακαλύπτει τις σχέσεις
τους, καταρρέει να τους χωρίσει, διαβάλλοντας τον Αι-
μίλιο στην "Αντζελα, και στον Αιμίλιο την "Αντζελα,
λέγοντας του ότι έχει σχέσεις με τον κοινό φίλο τους
"Αργίκο Ντότσι. Η "Αντζελα άπελπισμένη φεύγει για
το Παρίσι, αλλά λίγους καιρό αργότερα, ο "Αργίκο της
συναντά και της προτείνει να παντρευτούν. Εκείνη δέ-
χεται, επειδή τον αγαπάει, και επειδή έχει κοίταξει
να ζη μόνη. Επιστρέφουν στην "Ιταλία άρραδωνισμέ-
νοι. Στη Ρώμη όμως συναντά τον Αιμίλιο, που της λέει
ότι χωρίς τη γυναίκα του, και ότι τώρα είναι και
οι δυο τους ελεύθεροι. Εκείνη όμως του άπαντά ότι
δεν υπάρχει πια τίποτα μεταξύ τους, γιατί τώρα είναι
άρραδωνισμένη με τον "Αργίκο. Άγανακτισμένος τό-
τε ο Αιμίλιος, της λέει ότι αϊτία της παρεξηγήσε-
ώς, ήταν η Μαρίνα και κάποιος άλλος γνωστός,

7

—Ο "Αργίκο, είπε ο Αιμίλιος.

—Ο "Αργίκο; Έκανε η "Αντζε-
λα. "Α όχι, αυτό πεί πολύ. ("Αρ-
γίσε να γελώ νευρικά). Αυτό δέ-
δαια, σε συμφέρει, δεν είν' έτσι;

—Ετσι είναι, "Αντζελα. "Ετσι είναι. Δεν
είναι αλήθεια πως δεν σου έστειλα ποτέ ούτε
μια λέξη, ούτε ένα χαρτετσάκι. Σου έγραψα
και δυο κάργες που της έμπιστευθήκα σ' εκεί-
νον. Λιγόλογες, διαστικές, όπως με υποχρέω-
ναν οι περιστάσεις. Καί από σένα δεν έλαβα
τίποτα.

Δεν είναι αλήθεια, φώναξε εκείνη.

—Πρέπει να με πιστέψης, όπως σε πιστε-
ωα και γώ, είπε ο Αιμίλιος. Έχω δικαίωμα να
γίνω πιστευτός. "Αντζελα!

Εκείνη σγκώθηκε.

—Πάμε, είπε, αυτό το φώ με τυφλώνει.

Νοιώθω τα μάτια μου να καίνε. Είναι περιτ-
τό να μιλάμε έτσι. Να μιλάμε ακόμη.

—Δεν είναι περιττό "Αντζελα. "Ηρβα να
σε δρώ γι' αυτό ακριβώς. Δεν είναι περιττό,
αφού όλα ξεκαθαρίστηκαν μεταξύ μας.

Βγήκαν, ξαναβέθηκαν τη δία - Βένετο, δι-
εσχισαν την πλατεία, μπήκαν στη δία - Πιν-
τοάνα, πάντα με εκείνες τις σκιές, που τις
γνώρισε το φώ, που μαύριναν, χάνονταν,
πάντα κοντά, με τους ώμους που σχεδόν α-
γίγαν ο ένας τον άλλο. Καί φαινόταν όλα τό-

Το χαμένο ΟΝΕΙΡΟ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΕΖΑΣ ΣΕΝΣΙ

σο απίθανα. Είχαν μεσολαβήσει τόσα γεγο-
νότα τους τελευταίους μήνες. Συναντήσεις,
χωρισμοί, άποκαλύψεις, και όμως περπατού-
σαν και πάλι πλάι—πλάι, όπως έναν καιρό,
σά να μην είχε συμβη τίποτα, ποτέ.

Η "Αντζελα σταμάτησε ταραγμένη.

—"Ας γυρίσουμε πίσω, παρεκάλεσε. "Η
μάλλον άς χωρίσουμε εδώ. Αυτά που είπαμε,
φθάνουν.

—Όχι. Θά έχονμε να μιλάμε για όλη μας
τη ζωή. Γι' αυτό σε άναζητάς.

—Μην το έλπιζης.

Ο Αιμίλιος της έσφιξε το μπράτσο. Εκείνη
αισθάνθηκε τα λεπτά σκληρά δαχτυλά του να
της μεταδίδουν τη φλόγα τους. Ένοιωσε να
της κόβετε η άναπνοή. Εκείνος πλησίασε το
πρόσωπό του στο δικό της.

Τότε λοιπόν τον άναπα; τη ρώτησε.
"Εμπρός, λοιπόν πές μου, πως τώρα πιά αγα-
πάς τον "Αργίκο.

—Είναι η εύτυχία και η γαλήνη που επι-
θυμώ σήμερα.

—Δεν φάνε αυτό, το ξέρεις.

—Είναι η αφοσίωσι που αισθάνομαι γι'
αυτόν, συνέχισε η "Αντζελα. "Η εύγνωμοσύνη
για ένα δώρο που δεν θά μπορούσα να πάρω
από κανέναν άλλο.

—Ούτε αυτό άρκει. Είναι συμβατικότη-
τες όλα αυτά, μά η αγάπη είναι άλλο πρά-
γμα. Το ξέρεις, "Αντζελα. Το ξέρουμε και οι
δυο, δεν μπορεί να το ξεχάσεις τόσο γρήγορα.
Και ύστερα δεν μπορείς να αισθάνοσαι εύγνω-
μοσύνη και στοργή για κάποιον που σε πλη-
σίασε με δόλο, που μάς χώρισε με την απάτη.
"Αντζελα!

Εκείνη κρατούσε το κεφάλι της γεμμένο
πρός τα πίσω, για να άποφυγή το πρόσωπό
του που πλησίαζε έθλονα και περισσότερο
το δικό της.

—Σε παρακαλώ, σταμάτησε, του είπε.

—"Αν δεν μάς έστηναν αυτή την πλεκτά-
νη, τίποτε δεν θά τελείωνε, τίποτα δεν θά εί-
χε τελειώσει μεταξύ μας, έπέμεινε ο Αιμίλιος.

—Δεν το ξέρεις τώρα πια.

—Τί θά πη «τώρα πια» τί συνέβη και μι-
λάς έτσι;

Γύρισε άπότομα και τον κύτταξε. "Η σπάσι
—Τίποτα από ό,τι φαντάζεσαι. "Η σπάσι
του "Αργίκο άπέναντί μου ήταν καθαρή, τι-
μία. Αυτό ήταν το μεγάλο δώρο που μού
πρόσφερε.

—Βέβαια, ήταν εύκολο γι' αυτόν. Έγώ
δεν μπορούσα να σου προσφέρω κάτι παρό-
μοιο. Δεν ήμουν ελεύθερος. Μά τώρα είμαι.

—Όχι άόλυτα, όπως εκείνος, αλλά τόσο δα
φάνει για δυο φαντασιούται, και για να
μην έχουμε πια φαντάσματα ανάμεσά μας,
που να μάς χωρίζουν. Μη μού πης πως δεν
είσαι έτοιμη να αντιμετώπισής τα πάντα, όταν
θά είσαι κοντά μου πραγματικά. Καί μη μού
πης ακόμη, πως θά μπορούσα να σε θερμάνω
ο ψυχρός ήλιος μιας νομιμότητας, και να αντι-
καταστήσω, αυτό που υπήρξε, και που έξακα-
λουθεί να υπάρχει μεταξύ μας.

Τώρα ο Αιμίλιος την είχε πάρει στην άγκα-
λιά του. Με ένα αισθητό άγωνα η "Αντζελα
ένοιωσε να την τυλίγει η παλιά θερμότητα και
θαλαπρη που νόμιζε πως είχε ξεχάσει. Κι' ο-
μως άμυνόταν, ενώ η μία ύστερα από την άλ-
λη, περνούσαν μπροστά από τα μάτια της οι
διαφορές εικόνες. "Εβλεπε τον Νάντο όταν
της φέρθηκε πρόστυχα εκείνη την ημέρα, γυ-
ρίζοντας από τη Μονμάρτη, το πρόσωπό της
Ραμπριότα που την κύτταζε έγκάρδια και
έχθρικά συγχρόνως. "Υστερα τη Μαρίνα ενώ
της έδειχνε την πόρτα. Κι' όλους τους άλλους
που θά συναντούσε ακόμη στο δρόμο της και
που θά την κύτταζαν δύσπιστα, ύποπτα, αν

έξακολουθούσε το δρόμο της μόνη, ή στο πλάι
του Αιμίλιου, δεμένη μαζί του μ' έναν άμφίβο-
λο δεσμό.

—Θ' άρχισω να φωνάζω αν δεν μ' άφή-
σης, φειθύρισε με τα χείλη σφιγμένα.

Την άφησε.

—Σ' άφίνω της είπε. "Αλλά εγώ βρίσκο-
μαι εδώ. Σ' αυτή την πόλη. Κοντά σου. Θά σ'
άψω ώσπου να βρης καιρό και άποφασίσης.
Θά σε περιμένω, κι' εσύ θά έρθης. Τί συνέβη
μεταξύ μας στο κάτω - κάτω; Πέρασε κάποιος
που μάς έκλεισε το δρόμο. Αυτό είναι όλο.
"Αλλά εγώ έτρεξα κοντά σου. Παρ' όλ' τις
άπογοιτεύσεις και τις παρεξηγήσεις εκείνης
της στιγμής. Έσύ αντίβέτως έξακολουθήσες το
δρόμο σου, αλλά θά ξαναγυρίσης πίσω και το
ξέρεις. "Ισως περπατάς πάντα γυρίζοντας πί-
σω το πρόσωπό σου, για να άναζητήσης το
δικό μου.

Η "Αντζελα ταράχτηκε.

—"Όπως θέλεις, είπε, αλλά σώπα, φθάνει
τώρα.

Δεν μίλησαν πιά. Έξακολουθούσαν να περ-
πατούν άκούγοντας τα ρυθμικά βήματά τους
και το θρόισμα των δέντρων.

Διέσχισαν και πάλι την πλατεία, ξαναπέρα-
σαν από τη δία— Βένετο, σχεδόν έρημη τώρα
πιά, σιωπηλολι πάντοτε. Μπροστά στην παν-
σιόν η "Αντζελα σταμάτησε.

—Καληνύχτα, είπε.

—Καληνύχτα, "Αντζελα.

Τού έρριξε μια κρυφή ματιά, χωρίς να του
δώση το χέρι. Τα μάτια του έλαμπαν εύτυχι-
σμένα σά να μην έπιθυμούσε τίποτ' άλλο στον
κόσμο, παρ'α να τη βλέπει.

Η "Αντζελα στράφηκε, πέρασε το κατώφλι
του ξενοδοχείου και μπήκε γρήγορα στο ά-
σανσέρ. Μόλις έφθασε στο δωμάτιό της γδύ-
θηκε διαστικά, έπλενε το πρόσωπό της που
έκαψε, αλλά το κρύο νερό έκανε να κακκινί-
σουν ακόμη πιο πολύ τα μάγουλά της. Κάθη-
σε στην άκρη του κρεβατιού και κύτταξε τρι-
γύρω της. Το δωμάτιο ήταν γεμάτο από πρά-
γματα της. Βαλίτσες, δέματα, μικροαντικείμε-
να, ένα σωρό ψώνια που με τόση χαρά είχε
αγοράσει για να τα μεταφέρει στο καινούρι-
ο σπίτι, και που τώρα ξαφνικά έχαναν κάθε
ένδιαφέρον.

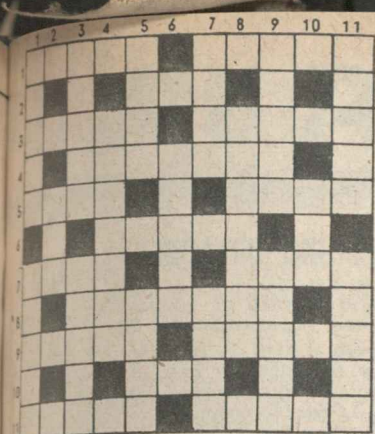
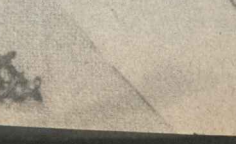
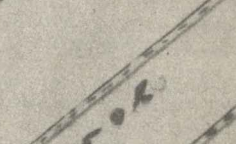
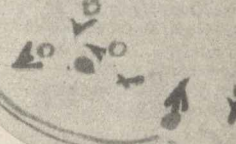
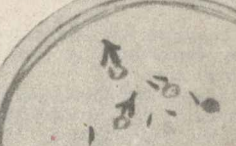
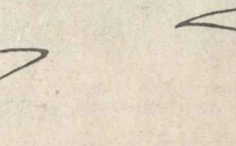
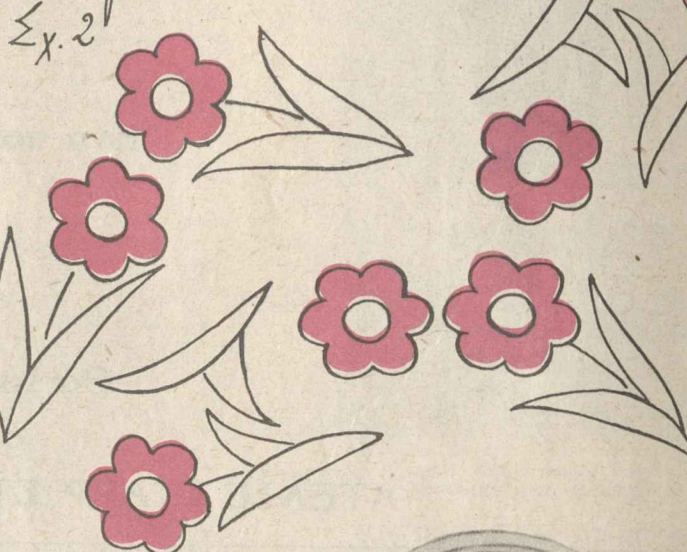
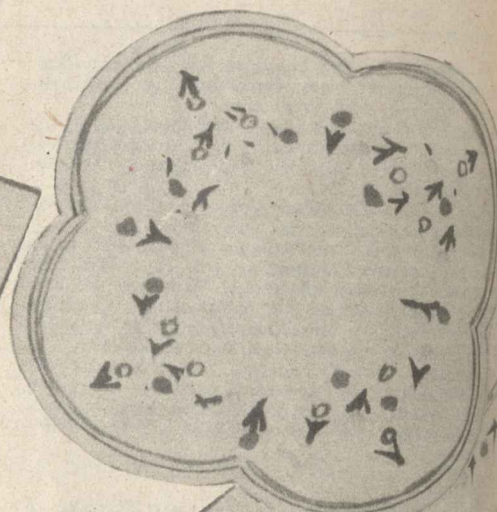
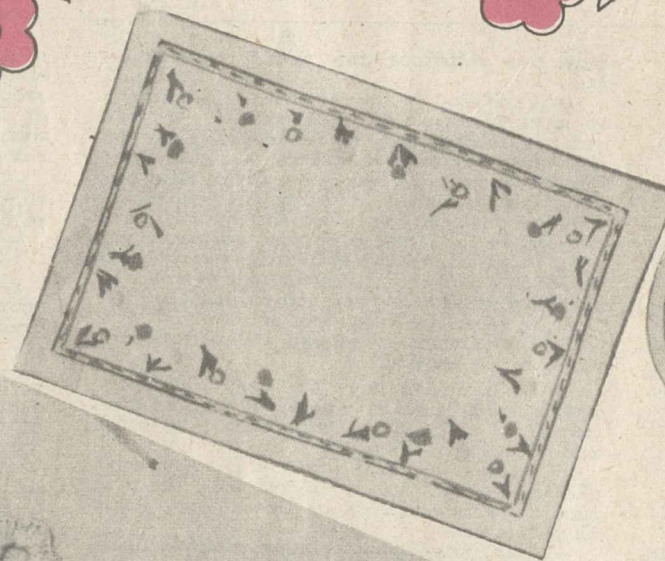
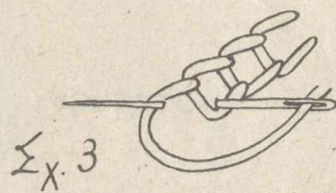
Κύτταξε το τηλέφωνο πάνω στο κομμοβρό-
χο, άνα τηλεφωνήσά του "Αργίκο, σκέφθηκε. Νά
του τα πω όλα άμέσως. Να τον παρακαλέσω
να έρθη.

"Όπως τόσες φορές, έτσι και τώρα τον
σκεπτόταν σαν ένα φίλο, τον μόνο που μπο-
ρούσε να τη βοηθήσει. "Αλλά ακόμη και το
πρόσωπό του "Αργίκο της φαινόταν συγκεχυ-
μένο, μακρυνό. Καί όμως έπρεπε κάτι να κά-
νη. Ναι, ναι, να τηλεφωνήσει στον "Αργίκο.
Σήκωσε το ακουστικό. Τώρα επίτελους ξανα-
έβλεπε το πρόσωπό του με τη φαντασία της,
αλλά στο νου της έρχόταν η εικόνα του από
κείνα τα βράδια που τον καλούσε άπελπισμέ-
να, περιμένοντας πως θά της φέρη ένα μήνυμα
του Αιμίλιου, μια λέξη, ένα χαρτετσάκι, αλλά ε-
κείνος σώπαινε, εγκαταλείποντάς την στην
πιο σκοτεινή άπελπισία. Τότε ξαναβάλε το
ακουστικό στη θέση του και άφησε το χέρι της
να πέσει άγνο.

ΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ημέρες, δεν άλλαξε τί-
ποτα, επιφανειακά. Οι ίδιες κινήσεις, το ίδιο
πρόγραμμα. Για όλους τους άλλους ήταν ά-
παώς μια νέα γυναίκα— που έτοιμαζόταν να
παντρευτεί και άνέπνεε με χαρά τις μυρωδιές
της λαδομπογιάς, του παρκέ, των έξιων, του
καινούργιου διαμερίσματος, που μελετούσε τα
χρώματα της ταπετσαρίας, επέβαλε την έγκα-
τάσιση ενός διακόπτη, έμπαινε στα πλααίο-

Ἀνθισμένη μπορντούρα

σκεπαστείτε, το τελειώμα θα γίνει με τρεις σειρές βελονιά αλυσίδα (σχ. 3). Ή έστω γραμμή πράσινη, η μεσαία κόκκινη ή εσωτερική σάε.
Σ' ένα τετράγωνο τραπέζιο μαντήλο θα επαναλάβετε την ίδια υποτυπώτα τρεις φορές δηλ. θα κεντήσετε τρία καρέ το ένα μέσα στο άλλο.
Για σενιέν θα βάλετε μια σειρά πεταχτά λουλουδικά και γύρω-γύρω θα κάνετε το τελειώμα με σταυροβελονιά. Για στρουγγυλό σκέπασμα θα επαναλάβετε τέσσερες φορές το σχέδιο που σας δίνουμε. Αυτό είναι ακριβώς το ένα τετρά-πο του ροντ. «Αν θέλετε να γίνει το σκέπασμα μεγαλύτερο, τότε επαναλάβετε την ίδια υποτυπώτα, αραιωμένη μια φορά ακόμη προς το έξω μέρος. Το τελειώμα θα γίνει αλυσίδα

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1) Ὀψωφόρο — Ἀμερικανική
πολιτεία.
2) Σαίπριακός, βασιλιάς.
3) Στίβος — Ἀνάθε φωτιές.
4) Μᾶς ἀποτοξινώνει
5) Ξένο ἀνδρικό ὄνομα — Χρῶμα.
6) Ἦταν οἱ Μούσες.
7) Ρωσική πόλις κοντά στὰ Οὐ-
ράλια — Τόχου οἱ ἐγγενεῖς.
8) Περιδρεχεῖ τὴ μισή Ἑλλάδα.
9) Ἡ χῆρα του εἶναι ὑπερέτα —
Εἶναι κ' ἡ γῆ μας.
10) Δὲν ἔχει ὅρια ἡ ὑπομονή του.
11) Χρήσιμη, στὶς ἀμαζόνες —
Δὲν καταδικάζεται.

1) Κόβει — Ἐνα ἀπ' τὰ πιὸ

Νὰ συναρμολογηθοῦν οἱ παρακά-
τω συλλαβές γιὰ νὰ σχηματίσουν
10 λέξεις μὲ τὴν ἐξῆς σημασία:

1) Σας την ευχόμαστε ολοκληρω-
γία την καινούργιο χρόνο. 2) Και
αυτή σας την ευχόμαστε για όλο
το χρόνο να ιδιαιτέρα την παραμο-
νή το βράδυ. 3) Τόσες χρυσές λί-
ρες να σας φέρη το 1959. 4) Φτε-
ρωτό κοπαδί. 5) Στοιχίζουν γυναι-
κάδες πρόσωπα. 6) Χρονικό. 7) "Έχει
καθόνες να σου ταυλάχιστον ένα. 8)
Ήμέρα ευχών. 9) Ειδικό νομικό πο-
νόμιο. 10) Έλληνικό δουνό.

διὰ πᾶν ἡ κούρι ἐστὶν ὁσιή, τοῦτε τὰ
 διὰ πᾶντα γράμμασι τῶν λέξεων,
 καὶ τὰ σχηματισθῆναι, διαδοχόμενα
 κατὰ συνέχειαν ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ
 κάτω, σχηματισθῆναι τὴν εὐχή τῆς
 «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» πρὸς τοὺς ἀναγνώ-
 στες τῆς :

Οὐ συλλαβὴς πού θὰ χρησιμοποι-
 ῶσθαι εἶναι σὲ ἀλφαριθμητικὴ σειρὰ,
 αἱ ἀκόλουθοι :

Α	—	Α	—	Α	—	ΔΕΣ	—
ΔΙ	—	Ε	—	Ε	—	ΕΥ	ΚΙ
ΛΙ	—	ΜΑ	—	ΝΟ	—	ΝΟΣ	—
ΝΟ	—	Ο	—	ΟΡ	—	ΟΣ	ΡΟ
ΣΑ	—	ΣΜΗ	—	ΤΑΝ	—	ΤΕ	ΤΗ
ΤΙ	—	ΤΥ	—	ΤΥ	—	ΧΗ	ΧΙ
—	—	ΧΙ	—				

ΠΟΙΟΣ ΉΤΑΝ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ :

Άπο ένα κοσμηματοπωλείο έκλάπη ένα πολύτιμο περιδέραιο. Ή αστυνομία συνέλαβε τρία ύποπτα άτομα και τα παρέπεμψε σ' ανάκριση. Ο ανάκριτης είπε στους τρεις ύποπτους να γράψουν ο καθένας τα δ-

Μέσα στα κενά τετράγωνα να τοποθετηθούν καταλλήλως τα γράμματα:

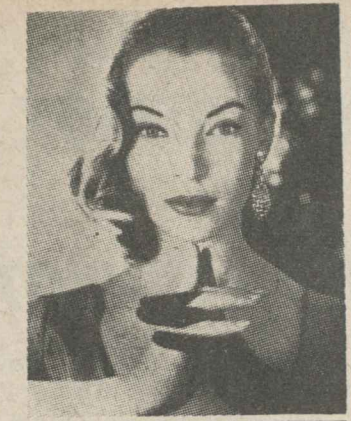
Α — Α — Α — Α — Α — Α — Α — Ι — Ι — Ι — Ι — Ο — Ο —

Π — Π — Π.

Ἄν γίνῃ ἡ συμπλήρωση σωστά θὰ βρεθῇ μιὰ γνωστὴ λαϊκὴ παροιμία ποὺ εἶναι σὰν προειδοποίησι γιὰ τοὺς ὑπεραιοδόξους.

				Σ	T					Υ	$\wedge$		
Λ					Σ	T		N				P	

- γνώστης ποιήματα του Καδάφη.
- 2) Όχι και τόσο ευγενικό επώφημα.
- 3) Έχει δούτια μα όχι σάν δικά μας — Γυναικά της Γραφής.
- 4) Γαλήνη.
- 5) Τό άττικόν δέν τρώγεται — Ήλικιμένη γυναικά.
- 6) Προφυλάσσει από τή βροχή και τόν ήλιο.
- 7) Προηγείται ή άκόλουθη χειρονομία πού δέν είναι ευγενική — Μγάλο έξοτικό νησί.
- 8) Έπλυνε τα χέρια του μαζί γιά τά τα καθάρσι.
- 9) Υπάρχουν και ήθικαί — Πηγασίο ρήμα.
- 10) Άγγλος φιλόσοφος.
- 11) Δέν τό βλέπει ό καθένas — Άν γεννηθή, δύσκολα έπιζή.

Evo' Eidos
 ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Néa
 ΕΣΩΤΙΚΗ ΓΟΗΤΕΙΑ
 ΓΙΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΑΥΝΤΙΚΑ
MAX FACTOR
 HOLLYWOOD

 КОЛОРАМА
КРИМ-ПАФ

NEON ΜΙΓΜΑ ΠΟΥΔΡΑΣ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑΣ. ΓΙΑ
ΕΠΔΕΙΞΙΣ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑ ΠΟΥΔΡΑ ΚΑΙ ΚΡΕ-
ΜΑΖΙ. ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΕΠΙ ΠΟΛΛΑΣ ΩΡΑΣ. ΠΡΟ-
ΦΕΡΕΤΑΙ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΚΥΤΙ-
COLORAMA 6 ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΑΠΟΧΡΩΣΕΩΝ

* ΡΕΥΣΤΟΝ ΜΕΙΓΑΝ hi-fi (ΧΑΙ-ΦΑ)
ΔΙΔΕΙ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ ΕΝΑ ΤΕΛΕ
ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΝΟ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΝΥΧΤ
ΚΑΘΕ ΩΡΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΩ

* ΚΡΑΓΙΟΝ
hi-fi
(ΧΑΙ-ΦΑΙ)

* МАІКАРА
KANEI MAKPYTEP
OTEPET TIT BAK

* ΜΟΥΒΙ
ΦΡΥΔΙΩΝ

ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗ-
ΤΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ ΠΟΙΟ-
ΤΟΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΑ ΜΕ-
ΣΗΜΕΡΟΝ. ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ
ΔΗΛΙΑΙ ΒΕΛΟΥΔΕΝΙΑ ΑΠΑΛΟΤΕ-

*** ΕΝΒΙΖΙΜΠΛ
ΦΑΟΥΝΤΑΙΣΙΟ**
Η ΒΑΣΙΣ ΚΑΘΕ ΜΑΚΙΓΙ
ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΕΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ

MAX FACTOR

HOLLYWOOD

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Α.Τ.Ε.Α.Ε. ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ 19-ΤΗΛ. 33.998 & 32.1

ΜΕ ΤΗΣ
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑ

Pamela

ασφάλεια - καθαριότητας
ένεση - αυτοπεποίθηση

7

"Π. Δρόσος"
'Υφάσματα
'Επιπλώματα
ΕΡΜΟΥ 37^ο ΤΗΛ. 21-437 ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Η Α.Ε. «ΕΛΑΪΣ» θεωρεί υποχρέωσίν της νά ἐνημερώσῃ τον ἱατρικόν κόσμον καὶ τὸ καταναλωτικόν κοινόν ἐπὶ τῶν κάτω-
θι σχετικῶς μετὰ τὴν ἐξ ἐλαιολάδου τυποποιημένα προϊόντα της:

Αἱ τελευταῖαι ἐπιστημονικαὶ ἐρευναι ἔχουν διαπιστώσει ὅτι τὸ ἐλαιόλαδον, ὡς κατάλληλος λιπαρὰ οὐσία, συμβάλλει εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἀθηροσκληρώσεως καὶ τῶν καρδιαγγεια-
κῶν παθήσεων, ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων ὠφελίμων διὰ τὸν ἀν-
ρώπινον ὀργανισμόν ἰδιοτήτων του.

Χάρις εἰς τὰς εἰδικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Α.Ε. «ΕΛΑΪΣ» καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν τρόπον κατεργασίας τῶν προϊόντων της, τὰ ἐξ ἐλαιολάδου προϊόντα της ΒΙΤΑΜ καὶ ΦΥΤΙΝΗ παρά-
γονται εἰς χαμηλὸν σημεῖον τήξεως, ὥστε νὰ εἶναι εὐπετα καὶ ἀπὸ τὸ πλέον εὐαίσθητο στομάχι καί, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ
ζωϊκὰ ἢ κεκορεσμένα λίπη, νὰ εἶναι πάντοτε πλούσια σὲ ἀκό-
ρεστα καὶ ἐπομένως νὰ διατηροῦν ὅλες τῖς εὐεργετικὰς ἐπὶ
τῶν καρδιακῶν παθήσεων ἰδιότητες τοῦ ρευστοῦ ἐλαιολάδου.

Ὁ βαθμὸς κορεσμοῦ τοῦ ρευστοῦ ἐλαιολάδου εἶναι 14%. Εἰς
τὸ ΒΙΤΑΜ καὶ τὴν ΦΥΤΙΝΗ φθάνει μόνον τὸ 18-20%, ἐνῶ ὁ
βαθμὸς κορεσμοῦ τοῦ βουτύρου εἶναι 60%.

Ἐπὶ πλέον ἡ Α.Ε. «ΕΛΑΪΣ» θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ἐπιστήσῃ
τὴν προσοχὴν τῶν καταναλωτῶν ἐπὶ τῶν κατωτέρω:

1ον Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν προϊόντα παρασκευα-
σμένα μόνον ἀπὸ ἀγνὸ ἐλαιόλαδον πρέπει νὰ ζητοῦν ἀπὸ
τὸν παντοπώλῃ τους εἰδικῶς:

ΦΥΤΙΝΗ ΕΛΑΪΣ γιὰ τὴ μαγειρικὴ
ΒΙΤΑΜ ΕΛΑΪΣ γιὰ φρέσκο βούτυρο.

Ἡ ΦΥΤΙΝΗ καὶ τὸ ΒΙΤΑΜ παρασκευάζονται ἀνέκαθεν
ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ ἀγνὸν ἐλαι-
όλαδον καὶ ἐπὶ πλέον εἶναι πλούσια σὲ διταμίνες Α καὶ D.

2ον Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν φθηνότερα ἀλλὰ ἀπο-
λύτως ὑγιεινὰ καὶ εὐπετα προϊόντα, παρασκευασμένα ὅμως
ἀπὸ φυτικά ἔλαια ἐκλεκτῆς ποιότητος πρέ-
πει νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸν παντοπώλῃ τους εἰδικῶς:

ΠΑΛΜΙΝΗ γιὰ τὴ μαγειρικὴ
ΦΡΕΣΚΟ γιὰ φρέσκο βούτυρο

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Α.Ε. «ΕΛΑΪΣ» ἐγγυᾶται ἀπολύτως
τὴν σύνθεσιν καὶ ποιότητα τῶν τυποποιημένων προϊόντων
της, ἢ σύνθεσις τῶν ὁποίων ἀναγράφεται ἀναλυτικῶς
ἐπὶ τῆς συσκευασίας ἐκάστου προϊόντος. Οὕτω ὁ καταναλω-
τὴς γνωρίζει ἀκριβῶς καὶ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐλέγχῃ τὶ
προϊόντα χρησιμοποιοῖ.

Α. Ε. ΕΛΑΪΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ

Π. ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ (Κομμωτοῦ Διπλωματούχου Σχολῶν Παρισίων)
ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους
ἀριθ. ἀδείας Ὑπουργείου Βιομηχανίας 18931)55
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20 — Τηλ. 612-588 ΑΘΗΝΑΙ
ΕΠΕΚΤΑΘΕΙΣΗΣ τῆς Σχολῆς διὰ νέων εὐρυχωρῶν αἰθουσῶν καὶ
ἐγκαταστάσεων, γνωρίζομεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι καθ' ἐκά-
στην 1ην τοῦ μηνὸς λειτουργοῦν ΝΕΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ἐκμαθήσεως τῆς
ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Γιὰ σᾶς καὶ τὸ σύζυγό σας

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 900 γραμ. μαλλί Νομότα σπὸρ σὲ χρώμα τῆς ἀρεσκείας
σας. Βελόνες Νο 2½ καὶ 3. 5 βελόνες χωρὶς κεφάλι Νο 2½.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη.
Φανταίτζι πλέξις = 1η βελόνα * 3π ἀνάποδη, 1π καλὴ, 1π ἀπλεκτός ἀ-
νάποδη μετὰ τὴν κλωστή πρὶν ἀπὸ τὸν ἀπλεκτόν πόντο. Συνεχίζετε ἀπὸ *
καὶ τελειώστε μετὰ 3π ἀνάποδη. 2η βελόνα: 3π καλὴ, 1π ἀπλεκτός, μετὰ
κλωστή, μπροστὰ ἀπὸ τὸν ἀπλεκτό πόντο 1π ἀνάποδη. Συνεχίζετε ἀπὸ *
καὶ τελειώστε μετὰ 3π καλὴ. 3η βελόνα: 3π ἀνάποδη, 2π σταυρωτοὶ πρὶν
τὰ δεξιὰ (δηλ. θὰ πλέξετε πρῶτα τὸν δευτέρου πόντο καλὴ καὶ κατόπιν
τὸν πρῶτο πόντο). Συνεχίζετε ἀπὸ * καὶ τελειώστε μετὰ 3π
ἀνάποδη. 4η βελόνα: ἀνάποδη, 5η βελόνα: καλὴ, 6η βελόνα = ἀνάποδη.
Ἐπαναλάβετε συνεχῶς αὐτὰς τῖς 6 βελόνες.
ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἓνα τετράγωνο 7,5 ἑκατ. πλέξετε 20π ἐπὶ 36 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 144π καὶ πλέξετε 7 ἑκατ. (δηλ. 27 βε-
λόνες) λάστιχο 1+1π. Στὴν ἐπομένη βελόνα προσθέσετε σὲ κανονικὰς ἀ-
ποστάσεις 14π, πλέκοντας τὸν ἴδιον πόντο 2 φορές.

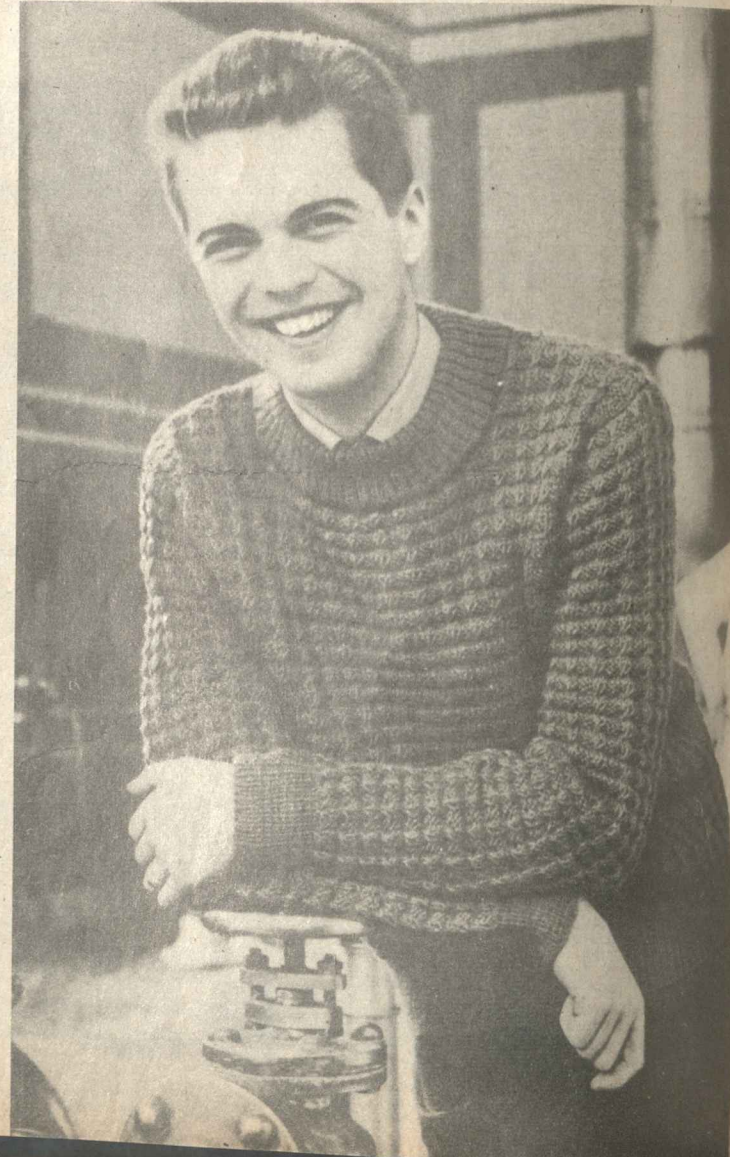
Συνεχίζετε μετὰ τῖς βελόνες Νο 3 πλέκοντας τὴν φανταίτζι πλέξι.
Ἀφοῦ πλέξετε 33 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ λάστιχο (δηλ. 158 βελόνες)
σχηματίστε τῖς μασχάλες, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα
ἀπὸ 3π, 2π (2 φορές) καὶ 1π (8 φορές).

Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 18 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τοὺς ὤμους,
κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π (10 φορές). Ταυ-
τοχρόνως μετὰ τὸ 5ο κλείσιμο, σχηματίστε καὶ τὸ πᾶρσιμο τοῦ λαι-
μοῦ, κλείνοντας τοὺς 18 μεσαίους πόντους. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωρι-
στὰ καὶ ἀντικρυστὰ κλείνοντας πρὸς τὴν μεριά τοῦ ντεκολτέ κάθε 2η
βελόνα ἀπὸ 4π (3 φορές) καὶ 3π.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 144π καὶ πλέξετε 8 ἑκατ. λάστιχο 1+
1π. Συνεχίζετε ὅπως καὶ γιὰ τὴν πλάτη, ἔως ὅτου φθάσετε νὰ ἔχῃ ἡ μασ-
χάλη ὕψος 14 ἑκατ. (68 βελόνες). Στὸ σημεῖο αὐτὸ σχηματίστε τὸ
πᾶρσιμο τοῦ λαιμοῦ κλείνοντας τοὺς 12 μεσαίους πόντους. Πλέξετε τώρα
κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστὰ, κλείνοντας πρὸς τὴν μεριά τοῦ

Ὡραιότατο ἀνδρικό πουλόβερ, κλειστὸ στὸ λαιμὸ μετὰ φαρδύ λάστιχο

ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π, 2π (2 φορές) καὶ 1π (11 φορές).
Συνεχίζετε ὅπως καὶ γιὰ τὴν πλάτη.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 2½, 64π καὶ πλέξετε 6 ἑκατ. λάστιχο 1+1π.
Στὴν ἐπομένη βελόνα προσθέστε σὲ κανονικὰς ἀποστάσεις 14π, πλέ-
κοντας τὸν ἴδιον πόντο 2 φορές.

Συνεχίζετε μετὰ τῖς βελόνες Νο 3 καὶ τὴν φανταίτζι πλέξι. Καὶ στὶς 2
ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ θὰ προσθέσετε κάθε 10η βελόνα ἀπὸ 1π (20 φορές).
Πλέξετε κατόπιν ἀκόμη 6 βελόνες καὶ ὕστερα σχηματίστε τὸ στοργγύ-
λωμα, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (2 φορές),
2π (6 φορές), 1π (13 φορές), 2π (5 φορές), 3π (2 φορές) καὶ τοὺς ὑ-
πολοίπους 24π σὲ 1 φορά.
Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι ὁμοίως.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Ἑνώσετε τῖς πλαγινὰς ραφὲς καὶ τῖς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανί-
κων. Σηκώστε γύρω στὸ λαιμὸ μετὰ τῖς 5 βελόνες 159π καὶ πλέξετε τοὺς
2π καλὴ καὶ 1π ἀνάποδη ἐπὶ 3 ἑκατ. (12 βελόνες). Κατόπιν πλέξετε
μαζὶ τοὺς 2 καλοὺς πόντους ὅποτε θὰ ἔχετε 1π καλὴ καὶ 1π ἀνάποδη.
Πλέξετε αὐτὸ τὸ λάστιχο ἐπὶ 5 ἑκ. (20 βελόνες). Στὴν ἐπομένη βελόνα
θὰ προσθέσετε σὲ κάθε καλὸ πόντο ἀπὸ 1π καὶ τότε θὰ ἔχετε πάλι 2π
καλὴ, 1π ἀνάποδη. Πλέξετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπὶ 11 βελόνες καὶ κα-
τόπιν κλείστε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς δρίσκετε. Διπλώστε αὐτὸν τὸν
γιακά στὴ μέση καὶ ράψτε τὴν ἄκρη του. Ράψτε τὰ μανίκια.

2. ΜΑΡΙΝΙΕΡ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΓΡΑΜΜΗ

ΥΛΙΚΑ: 700 γραμ. μαλλί καλῆς ποιότητος μάλλον χονδρὸ σὲ χρώ-
μα κόκκινον χτύπητο, ἢ ὑπλὲ ἢ κίτρινον τῆς ψάσας. Βελόνες Νο 3½ γιὰ
τὴν φανταίτζι πλέξι καὶ Νο 3 γιὰ τὸ λάστιχο καὶ τὸ ζέρσευ: 1 φερμουάρ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλὴ, 1 βελόνα ἀνά-
ποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. Φανταίτζι πλέξι = 1η
βελόνα καὶ ὅλες οἱ μονὲς βελόνες (ἡ ἀνάποδη μεριά τοῦ πλεκτοῦ): ἀνά-
ποδη, 2η βελόνα. 1π γιὰ οὐγία * περάσετε τὴν κλωστή στὸ ἐμπρὸς μέρος
τοῦ πλεκτοῦ, πάρτε 2π τῆς ἀριστερῆς βελόνας στὴν δεξιὰ σας βελόνα,
περάστε τὴν κλωστή σας πίσω, πάρτε τοὺς 2π (τοὺς ἴδιους) στὴν ἀ-
ριστερὴ βελόνα, περάστε τὴν κλωστή ἐμπρὸς, περάστε τοὺς 2π στὴν
δεξιὰ βελόνα, περάστε τὴν κλωστή πίσω, ἑναπαράτε τοὺς 2 πόντους
στὴν ἀριστερὴ βελόνα καὶ πλέξετε τοὺς τὸν 1ο πόντο ἀνάποδη καὶ τὸν
2ο πόντο καλὴ. Συνεχίζετε ἀπὸ *. 4η βελόνα: θὰ πλέξε-
τε ὅπως τὴν 2η βελόνα ἀλλὰ θὰ μεταφέρετε τὸ σχέδιο
κατὰ 1π, ἀρχίζοντας μετὰ 1π οὐγία καὶ 1π καλὴ.
ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἓνα τετράγωνο 5 ἑκατ. θὰ πλέξετε
12π ἐπὶ 13 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 3 112π καὶ πλέξετε 3 ἑκατ.
ζέρσευ. Συνεχίζετε μετὰ τὴν φανταίτζι πλέξι προσθέτοντες
καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 5 ἑκατ. ἀπὸ 1π (6 φορές). Θὰ
ἀρχίσετε νὰ προσθέτετε ὅταν τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχῃ γε-
νικὸ μᾶκρος 8 ἑκατ. Ὅταν τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχῃ γε-
νικὸ μᾶκρος 38,5 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τῖς μασχάλες
κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 2π (2
φορές), 1π (4 φορές) καὶ κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (2
φορές). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 47,5 ἑκατ. θὰ χωρίσετε τοὺς
πόντους σας στὴν μέση γιὰ τὸ ἀνοιγμα τοῦ φερμουάρ.
Ἀφήστε τοὺς ἀριστεροὺς πόντους νὰ περιμένουν καὶ
πλέξετε μόνον τοὺς δεξιούς ἀφοῦ τοὺς προσθέσετε ἀρι-
στερὰ τοὺς 2π γιὰ τὸ στρίψωμα.

Ὅταν τώρα τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχῃ γενικὸ μᾶκρος
51 ἑκατ. θὰ προσθέσετε δεξιὰ κάθε 1,5 ἑκατ. ἀπὸ 1π
(4 φορές) καὶ σὲ γενικὸ μᾶκρος 57,5 ἑκατ. θὰ σχημα-
τίσετε τὸ πᾶρσιμο τοῦ λαιμοῦ, κλείνοντας ἀριστερὰ κά-
θε 2η βελόνα ἀπὸ 6π, 4π (3 φορές), 3π, 2π (2 φορές)
καὶ 1π. Τέλος σὲ γενικὸ μᾶκρος 58 ἑκατ. θὰ σχηματί-
σετε τὸν ὅμο κλείνοντας δεξιὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π
(8 φορές).

Πάρτε πάλι τοὺς πόντους ποὺ εἶχατε ἀφήσει νὰ πε-
ριμένουν καὶ πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο κομμάτι ὁμοίως ἀλλὰ
ἀντικρυστὰ, ἀφοῦ προσθέσετε καὶ ἐδῶ 2π.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 120π καὶ πλέξετε μετὰ τὴν
φανταίτζι πλέξι. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ θὰ
προσθέσετε στὰ 9 ἑκατ. καὶ κατόπιν κάθε 6 ἑκατ. ἀπὸ
1π (5 φορές).

Ὅταν τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχῃ γενικὸ μᾶκρος 38,5
ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τῖς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς
2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (2 φορές), 2π (4 φο-
ρές) καὶ 1π (3 φορές). Στὸ μέρος τῆς μασχάλης, ὅταν
τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχῃ γενικὸ μᾶκρος 50,5 ἑκατ. θὰ
προσθέσετε κάθε 1 ἑκατ. ἀπὸ 1π (7 φορές).

Σὲ γενικὸ μᾶκρος 53 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τὸ πᾶρ-
σιμο τοῦ λαιμοῦ, κλείνοντας τοὺς μεσαίους 10π. Ἀφή-
σετε τοὺς δεξιούς πόντους νὰ περιμένουν καὶ πλέξετε μό-
νον τοὺς δεξιούς κλείνοντας δεξιὰ γιὰ τὸ ντεκολτέ πάθε
2η βελόνα ἀπὸ 4π, 3π, 2π (2 φορές) καὶ 1π (7 φορές).
Τέλος σὲ γενικὸ μᾶκρος 57,5 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 80

Μία πολὺ μοντέρνα μαρινιέρ κατάλληλη γιὰ πρωτὸν ντύσιμο κι' ἐκδρομὴ.

ΕΣΑΡΠΑ ΚΟΜΨΗ ΚΑΙ ΑΙΘΕΡΙΑ

ΥΛΙΚΑ: 130 γραμ. μαλλί μοχαίρ
μονόχρωμο ἢ μελανῶ σὲ χρώμα
ἀσπρο ἢ μωβ ροζέ. 1 βελονάκι Νο 3.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἓνα τετράγωνο 5
ἑκατ. πλέξετε 2 τόξα ἐπὶ 5 σειρές.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Βου-
δὸ γαϊτανάκι = Μπήξτε τὸ βελο-
νάκι σας σὲ ἓνα γαϊτανάκι, πάρτε
κλωστή στὸ βελονάκι καὶ περάστε
τὴν ἀπὸ τὴν θηλειὰ ποὺ ἔχετε στὸ
βελονάκι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙ

Πλέξετε πρῶτα μετὰ 147 γαϊτανά-
κια στὸν ἀέρα ἓνα κορδόνι καὶ κα-
τόπιν συνεχίζετε κατὰ τὸν ἐξῆς τρό-
πο: 1η σειρά: 1 βουδὸ γαϊτανάκι
στὸ πρῶτο γαϊτανάκι, * 5 γαϊτανά-
κια στὸν ἀέρα, πηδῆστε 4 γαϊτανά-
κια καὶ στὸ ἐπόμενο γαϊτανάκι πλέ-
ξετε: 1 βουδὸ γαϊτανάκι, 3 γαϊτα-
νάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 βουδὸ γαϊτα-
νάκι. Συνεχίζετε ἀπὸ * καὶ τελειώ-
σετε μετὰ 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ
1 βουδὸ γαϊτανάκι στὸ τελευταῖο
γαϊτανάκι τοῦ κορδονιοῦ. Γυρίστε
τὸ πλεκτὸ. 2η σειρά: πλέξετε 4 γαι-
τανάκια στὸν ἀέρα * στὸ 3ο γαϊτα-
νάκι τοῦ τόξου πλέξετε: 1 βουδὸ
γαϊτανάκι, 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα,
1 βουδὸ γαϊτανάκι, 5 γαϊτανάκια
στὸν ἀέρα. Συνεχίζετε ἀπὸ * καὶ
τελειώστε μετὰ 1 βουδὸ γαϊτανάκι
στὸ 3ο γαϊτανάκι τοῦ τελευταίου τό-
ξου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 80

ΕΝΑ ΕΞΟΧΙΚΟ πρεσβυτήριο, που το μαστίγωναν όλο το χρόνο οι άνεμοι και οι βροχές, χωρίς να το βλέπει ο ήλιος ποτέ, χαμένο μέσα σε μία άγονη, θλιβερή περιοχή...
 'Απέναντι, ή εκκλησία αυστηρή και σκυθρωπή... Κι' από τις δυο μεριές το νεκροταφείο, με τόσο πυκνά τὰ μνήματα, ώστε νόμιζες πως οι γκρίζες πέτρες τους κατάρτωναν και το ελάχιστο ίχνος θλαστήσεως και ζωής... 'Ηταν ή ίδια ή εικόνα της μελαγχολίας... 'Η πιό άγρια, ή πιό απειλητική. Μιά φύσι άδυσώπητη, έχθρική. Τέτοιο ήταν τέτοιο φαινόνταν πάντοτε το Χαίγουορθ, στην κομητεία Γιόρκσαϊρ, κατοικία της οικογένειας Μπροντέ από το 1820.
 'Ο αιδεσιμώτατος Πάτρικ Μπροντέ, πάστορας της άγγλικανικής εκκλησίας, 'Ιρλανδός την καταγωγή, είχε παντρευτή μιαν 'Αγγλίδα, τη Μαρία Μπράνγουελ. Στο διάστημα όχτώ χρονών είχαν αποκτήσει έξι παιδιά: τη Μαρία, την 'Ελισάβετ, τη Σαρλόττα, τον Πάτρικ—Μπράνγουελ (μόνο άγόρι ανάμεσα σε πέντε κορίτσια), την 'Εμιλυ και την 'Αννα.
 Οι δυο μεγαλύτερες, ή Μαρία και ή 'Ελισάβετ, πέθαναν νέες, από φυματίωσι. Στα άλλα τέσσερα παιδιά, ή μεγαλοφυία θα χάριζε τὰ θαυματουργά δώρα της, παραδίνοντας τὸ όνομα τών Μπροντέ για πάντα στην άθανασία.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΡΟΝΤΕ

ΗΙΝΕΖ Χαϊνς 'Ιργουίν, συντάκτριας του γυναικείου περιοδικού «Γούμαν' Τζόρναλ», που έπισκέφθηκε τελευταία τὸ πρεσβυτήριο του Χαίγουορθ, περιγράφει τὸ νεκρὸ μέσα στο οποίο μεγάλωσαν τὰ λεπτά αὐτὰ πλάσματα, που ή μοίρα τους ήταν τόσο θλιβερή:
 «Στὸ πρώτο πάτωμα υπάρχει ένα μικροσκοπικὸ δωμάτιο. 'Εδὼ τὰ έξι αὐτὰ παιδιά, με την τόσο τραγική μοίρα, έπαίξαν σιωπηλά, ἐνῶ ή μητέρα τους πέθαινε από καρκίνο. Δέν είναι όμως ούτε ή ανάμνησις αὐτή, ούτε ή γυμνότητα που κάνουν τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ σπιτιοῦ τόσο θλιβερό: είναι, ἐπάνω στοῦ σούδα τών τοίχων, που σήμερα προστάτευονται με ἐπιμέλεια από γυάλινες πλάκες, τὰ σχέδια που ζωγράφισαν τὰ μικρά δαχτυλάκια τών νεαρῶν αὐτῶν πλάσμάτων που είχαν τὴ σφραγίδα της μεγαλοφυίας. Ζῶα, ανθρώπινες σιλουέτες, πουλάκια. Καί στο ἱσόγειο βλέπει κανείς τὸ τραπέζι, που μέσα στο σκοτάδι, τὰ τρία κοριτσάκια, πιασμένα από τὰ χέρια γύριζαν γύρω τους.
 'Εδὼ ή Καρλόττα ἐνθουσιαζόταν κάθε χρόνο με τὴ συντομὴ ἀνθοσι τών ρεικιῶν» ή «με τὸ χαμόγελο τοῦ καλοκαιρινοῦ σούρουπου». Μά οἱ γλυκές αὐτές στιγμές δέν διαρκού-

σαν πολύ. Σὲ λίγο έπρεπε νὰ ξανα-νάμουν τις λάμπες, νὰ ρίξουν κουτούρα στή φωτιά, νὰ κουλουριαστούν κάτω από τὸ τσουχτερό κρύο.
 'Η κυρία Μπροντέ είχε περιπλανηθῇ σάν σκιά ανάμεσα στοῦς τοίχους αὐτοῦς, που τὸ γέλιο δέν ἀντηχοῦσε ποτέ. 'Η τρυφερή αὐτή μαμά, που είχε ἔρξει από τὴν Κορνουάλλη και δέν ήταν συνηθισμένη σὲ τὴση αὐστηρότητα, δέν μπόρεσε ποτέ νὰ συνηθίσῃ στο κλίμα και στὰ ἥθη τοῦ Χαίγουορθ. Τὴν ὥρα τοῦ θανάτου της, ἐνοιωσε τρόμο όταν ἀναλογίσθηκε τὰ έξι μικρά που ἄφινε στή γῆ.
 — Τί θα γίνουν τὰ κακόμοιρα; ήταν τὰ τελευταία της λόγια, καθώς τὰ ἐγκατέλειπε για πάντα.
ΚΑΠΟΙΟΣ έπρεπε νὰ φροντίσῃ για τὰ δυστυχισμένα αὐτὰ πλάσματα. Παρὰ τὴν ἀντιπάθειά της για τοῦς δάλτους τοῦ Γιόρκσαϊρ, ή μίς Μπράνγουελ, ἀδελφή της κυρίας Μπροντέ, ἀποφάσισε νάρθῃ νὰ μείνῃ στο πρεσβυτήριο τοῦ Χαίγουορθ. Πῆρε τὸ ρόλο της στὰ σοβάρια, ἔμαθε στὶς ἀνηψίες της τις δουλειές τοῦ νοικοκυριοῦ τόσο καλά, ὥστε οἱ μέλλουσες αὐτές γυναίκες τών γραμμάτων ἀποδείχθηκαν σὲ ὀλη τους τὴ ζωὴ τέλειες νοικοκυρές.

Όταν ή μεγαλύτερη, ή Μαρία, ἔγινε δώδεκα χρονῶν, ὁ πατέρας της τὴν ἔστειλε, μαζί με τις τρεις άλλες ἀδελφές της, τὴν 'Ελισάβετ, ἐντεκα χρονῶν, τὴν Καρλόττα, ὀχτῶ χρονῶν, και τὴν 'Εμιλυ, ἔξι χρονῶν, στο οἰκοτροφείο τοῦ Κόουαν Μπρίτζ κοντὰ στήν πόλι Λήντς, που είχε ἱδρυθῇ για τὰ κορίτσια τών φτωχῶν κληρικῶν. Σίγουρα, ὁ πάστορας ἀγνοοῦσε τὴν τύχη που περίμενε τὰ παιδιά του ἐκεῖ μέσα! 'Ανοίξετε τὸ μυθιστόρημα «Τζαϊν 'Εὔρε» και τὸ Κόουαν Μπρίτζ θα προβάλῃ μπροστά σας με τὰ χωρίς θέρμανσις ὑπνοδωμάτια, τις σκοτεινές αἰθουσές του, τὸ καμμένο «πόριτζ» του, τὸν τραχὺ κτηνώδη διευθυντὴ του. 'Η Μαρία και ή 'Ελισάβετ δέν μπόρεσαν νὰ ἀντέξουν στο ἀπάνθρωπο αὐτὸ περιβάλλον. 'Αδυνάτισαν, ὁ δὴχας τις ἐπνιγε, καίγονταν από τὸν πυρετὸ και ξαναγύρισαν νὰ πεθάνουν στο πρεσβυτήριο. Γεμάτος πύρις γιατί πλήρωσε με τὴ ζωὴ τών παιδιῶν του τὴν ἰδέα του νὰ τὰ ἐμπιστευθῇ στο Κόουαν Μπρίτζ, ὁ πάστορας ἀποφάσισε νὰ κρατήσῃ κοντὰ του ὅσα τὸ ἀπόμειναν και νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν ἐκπαίδευσί τους.
 Μία νέα περίοδος ἀνοίγε στή ζωὴ τών Μπροντέ. Μία εὐτυχισμένη περίοδος. Βέβαια, τὸ Χαίγουορθ και οἱ

θλιβερές πεδιάδες του δέν είχαν ἀλλάξει και ὁ πάστορας, περισσάπο από κάθε άλλη φορά, ήταν κλεισμένος σὲ μιὰ καταθλιπτική και παγερή σιωπή. Τὰ παιδιά όμως, μεγαλώνοντας, ἄρχισαν νὰ νοιώθουν μιὰ ἑγάπη για τὸ μέρος αὐτὸ που ἔδωσαν οἱ άνεμοι και τὴλιγε ή μοναξιά.
ΑΝ ΚΑΝΕΙΣ κύτταξε από τὰ μικρά παράθυρα τοῦ πρεσβυτηρίου, θα ἔβλεπε ένα παράξενο θέαμα. 'Ο πάστορας, ή θεία Μπράνγουελ και ή γρηὰ ὑπέρτρια Τάμπυ πήγαιναν ὁ καθένας στο δωμάτιό του, στο πρώτο πάτωμα. Τί ἔκαναν ὅμως τὰ ὀργὰ τὰ παιδιά, σφιγμένα τὸ ένα πάνω στο άλλο μέσα στο ἱερό—ρούμι που μόλις ἔσταναίαν με λίγα ἔξλα; Σκυμμένα ἐπάνω σὲ μικροσκοπικά τετράδια ἀπαντοῦσαν στήν ἀκατανίκητη δύναμι που τὸς ὠδηγοῦσε στὸν ἀληθινὸ προορισμό τους. Ἐγραφαν. Κάθε ἐβδομάδα ἑγόραζαν από ένα χαρτοπαιλὸ δια σωρὸ άλλες χαρτί πράγμα που ἔχει κανεὶ τὸ χαρτοπάλαι νὰ τὰ στίσι. Με τὸ χαρτί αὐτὸ ἔκαναν μικρά τετραδία και ἔγραφαν ουσιαστικές ἱστορίες σὲ ένα δασκαλὶ τίτλους: «'Η ζωὴ στήν Πρασινούπολι», «Τὰ Χρονικά τοῦ Γκοντάλ», «Τὸ ξίδι στή χώρα 'Ανγκρια».
 Ζῶντας εὐτυχισμένα μέσα στο φανταστικὸ αὐτὸ κόσμο τών παραμυθιῶν τὰ παιδιά είχαν ἔχασῃ τὴ σύστασι τοῦ πατέρα τους: «Παίδια, μὴν ἀργήτε νὰ πᾶτε νὰ κοιμηθῃτε. Εἶχαν ἄρξῃσι νὰ συζητοῦν μεγαλόφωνα για τὸ μέλλον τους. Φυσικά ὅλα, στο δάθος της καρδιάς τους, λοχταροῦσαν νὰ γίνουν συγγραφείς. 'Αλλά πῶς νὰ ἐκδώσουν τὰ ἔργα τοῦ ἀφροῦ δέν γνώριζαν κανένα; Πῆραν τότε μιὰν ἀπόφασί: νὰ ἱδρύσουν στο Χαίγουορθ, μέσα στο πρεσβυτήριο, που σχεδιάζαν νὰ ἐπικελεύουν, ένα μικρὸ σχολεῖο. 'Ετσι θα ἐξοικονομοῦσαν λίγα χρήματα και θα διατηροῦσαν ἐνωμένη τὴν οικογένειά τους.

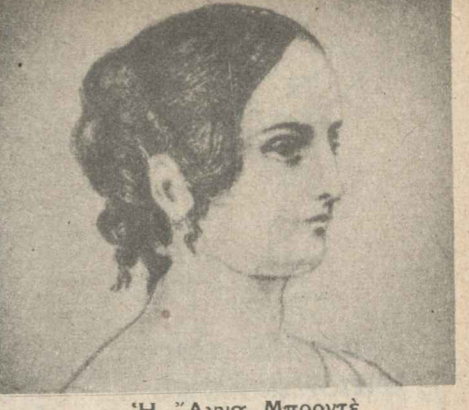
Στὸ ἀναμεταξύ όμως ἔπρεπε νὰ πλουτίσουν τις γνώσεις τους. 'Υστερα από τὴ συμβουλή μιᾶς φίλης τους, ή Σαρλόττα και ή 'Εμιλυ, σάν δυο τρομαγμένα σπουργιτάκια, ἐξέκινησαν για τὸ Βέλιγιο. 'Εκεῖ τελείωσαν τὶς σπουδές τους σὲ μιὰ πατισίον τών Βρυξελλῶν, που διηγήθηκε κάποιος Χέγκερ.
 Καί ή 'Εμιλυ όμως, που είχε γυρίσει μαζί της, δέν μπορούσε, ἄλλωστε, νὰ ζήσῃ ἀλλοῦ—ἐννοοῦσε ένα πρόσωπο με ἀπάνθρωπο χαρακτήρα, τὸν Χήθκλην και δάφτιζε τὸ θλιμμένο μυθιστόρημά της με ἕναν τίτλο που ἀντηχοῦσε σάν κροτάλι-

Η 'Εμιλυ Μπροντέ
συγγραφεὺς τοῦ «'Ανεμοδαρμένα ὕψη».

Η Σαρλόττα Μπροντέ
που ἔγραψε τὸ ἔργο «Τζαϊν 'Εὔρε».

Η 'Αννα Μπροντέ
συγγραφεὺς τοῦ ἔργου «'Αγνή Γκρέϋ».

τή τους στή φιλολογία ὁ Χέγκερ τοῦς ἔδωσε μιὰ μέρα τὴν παρακάτω ἀσκήσι:
 — Θα διαβάσουμε μαζί, τοῦς εἶπε, γαλλικά κείμενα. Θα προσέξετε τὴ σύνταξι τών φράσεων, θα παρατηρήσετε τις λέξεις που χρησιμοποιούνται. 'Υστερα ἀπ' αὐτὸ, θα προσπαθήσετε νὰ γράψετε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο που γράφουν οἱ συγγραφείς αὐτοί, διατυπώνοντας τις ἐμπειρίες σας.
 'Η Σαρλόττα, πρόθυμη, ἔσπευσε νὰ ὑπακούσῃ στο δάσκαλό της. 'Αλλά ή 'Εμιλυ δέν ἔκανε τίποτα: Πίστευε ὅτι ή σχολική αὐτή ἀκροβασία θα ἔδραπε τὴν προσωπικότητά της και τὸ ἐξήγησε καθαρά στο δασκαλό της, που ήταν ἀρκετὰ ἐξυπνος ὥστε νὰ μὴ τὴν πείσῃ. Τὸ μέλλον θα ἀποδείξει ὁλοφάνερα ὅτι ή συγγραφεὺς τοῦ μυθιστορηματος «'Ανεμοδαρμένα ὕψη» δέν είχε παρὰ νὰ ἐκφρασθῇ ὅπως ἐνοιῶσε αὐτὴ ή ἴδια για νὰ γράψῃ ένα ἀριστοῦργημα.
 Στὴν ὑπακοή ὅμως τῆς Σαρλόττα ἀπέναντι τοῦ Χέγκερ ὑπῆρχε κάτι παραπάνω από τὴν ἐμπιστοσύνη μιᾶς μαθήτριας σὲ ένα δασκαλὸ ὀξίο σεβασμοῦ. Κάτι που τὴ γέμει γοητεία και τὴν πότιζε ταυχρονα φαρμάκι. 'Ενα αἶσθημα, ἀπέναντι στο ὁποῖο ἐξεγειρόταν ή τιμωρία της, ἐνῶ ή φύσι της, μιὰ φύσι γεμάτη συγκρατημένο πάθος, τὴν προσκαλοῦσε νὰ ὑποταχθῇ. 'Αργά, βαθμιαία και χωρίς νὰ τὸ καταλάβῃ αὐστηρή, ή φρόνιμη, ή πουριτανή Σαρλόττα είχε ἄρξῃσι νὰ ἀγαπᾷ τὸν καθηγητὴ της. 'Ο Χέγκερ όμως ήταν παντρεμένος, ζῶσε εὐτυχισμένος, ήταν ἀνθρώπος ἀνώτερης ἠθικής και ἐπὶ πλέον δέν τὴν ἀγαποῦσε. Αὐτὸ ήταν τὸ σιωπηλὸ δράμα της Σαρλόττα που ξαναγυρίζοντας στή μοναξιά τοῦ Χαίγουορθ ἐπνίξε τὸ αἶσθημά της με σπαραγγμένη καρδιά. Ταυτόχρονα όμως ἔλαμψε και ή ἰδιοφυία της. Γιατί, μόλις γύρισε στήν πατρίδα της ή Σαρλόττα, μὴ μπορώντας νὰ ἐφορμῇ στο σχέδιό της νὰ γίνῃ δασκάλα, ἄρχισε νὰ γράφῃ. Μία πονεμένη ἱστορία ἀγάπης, που ὅμως τελείωνε καλά και στήν ὁποία περιέγραφε τὴν ἴδια σχεδὸν τὴ ζωὴ της: τὴν «Τζαϊν 'Εὔρε».
 Καί ή 'Εμιλυ όμως, που είχε γυρίσει μαζί της, δέν μπορούσε, ἄλλωστε, νὰ ζήσῃ ἀλλοῦ—ἐννοοῦσε ένα πρόσωπο με ἀπάνθρωπο χαρακτήρα, τὸν Χήθκλην και δάφτιζε τὸ θλιμμένο μυθιστόρημά της με ἕναν τίτλο που ἀντηχοῦσε σάν κροτάλι-

σμα μαστιγίου: «'Ανεμοδαρμένα ὕψη».
 Με λιγώτερο ταλέντο, ἀλλά γεννημένη και αὐτὴ για τὴ λογοτεχνία, ή 'Αννα Μπροντέ ἔγραψε τὴν «'Αγνή Γκρέϋ». Στο διάστημα αὐτὸ, ὁ ἀδελφός τους, ὁ Πάτρικ, ἐξυπνότατος νέος, ἀλλά ἀνίκανος νὰ δώσῃ μορφή στοῦς πολλὰπλὸ ταλέντο του, τῶριξε στοῦς πιότοι και ἄρχισε νὰ καταστρέφῃ τὸν ἑαυτὸ του με τὴν ἴδια θερμὴ που οἱ ἀδελφές του προσπαθοῦσαν νὰ δημιουργήσουν ένα ἔργο ἀφάρτο από τὸ χρόνο. 'Επὶ μῆνες τὸ σπῆτι ἀντηχοῦσε από τις κρίσεις παραληρηματος που τὸν κυριεύαν 'Ο Πάτρικ—Μπράνγουελ ἐξαφανίσθηκε τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1848.
 Πρὶν από τὴν ἀρρώστεια τοῦ Πάτρικ, ή Σαρλόττα, ή πιό ἐνεργητική από τις τρεις ἀδελφές, είχε ἀποταθῇ σὲ διάφορους ἐκδότες τοῦ Λονδίνου. Τοῦς ἔστειλε τρία χειρόγραφα, με τὰ ἀνδρικά ψευδώνυμα Κάρπερ, 'Ελλις και 'Ακτον Μπέλλ, τίσω από τὰ ὁποία κρυβόταν ή ἀληθινή ταυτότητα τών συγγραφέων. 'Η «'Αγνή Γκρέϋ» και τ' «'Ανεμοδαρμένα ὕψη» ἀπορρίφθηκαν. 'Η «Τζαϊν 'Εὔρε» όμως ξεσήκωσε τὸσον ἐνθουσιασμό στοῦς ἐκδότες Σμιθ και 'Ελντερ, ὥστε ἀποφάσισαν νὰ τὸ ἐκδώσουν ἀμέσως. Τὸ κοινὸ, γοητευμένο και ταυτόχρονα σοκαρισμέ-

νο κάπως από τὴν καινούργια αὐτὴ μορφή ρεαλισμοῦ, ἔπρεπε με τὰ μούτρα στο μυθιστόρημα αὐτὸ, που ἀμέσως σχεδὸν τυπώθηκε σὲ δεύτερη ἐκδοσί. Τότε μόνο ή Σαρλόττα ἀποκάλυψε τὴν ἀλήθεια στον πατέρα της.
 — Μπαμπά, τοῦ εἶπε ένα πρωτ, ἔγραψα ένα βιβλίο και θέλω νὰ τὸ διαβάσῃς.
Ο ΠΑΣΤΟΡΑΣ είχε ἄρξῃσι νὰ ὑποφέρῃ από καταρράκτη και ὠμολόγησε ὅτι ή ἀνάγνωσι ἐνὸς χειρογράφου θα τὸν κούραζε τρομερά.
 — 'Αλλά, μπαμπά, ἀπάντησε ή Σαρλόττα, είναι τυπωμένο.
 —Θέ μου! φώναξε ὁ πάστορας. Δέν σκέφτηκες τὰ ἔξοδα;
 Τότε ή νέα τοῦ ἔδωσε τὸ βιβλίο και ένα δέμα με ἀποκόμματα ἐφημερίδων, βεβαιώνοντας τὸν ὅτι από τὴν ὑπόθεσι αὐτὴ δέν ἐπρόκειτο νὰ χάσῃ καθόλου χρήματα.
 'Ο αιδεσιμώτατος Μπροντέ διάβασε τὸ ἔργο της κόρης του και δέν ἔκρυψε τὸ θαυμασμό του.
 —Ἐράτε, εἶπε στις άλλες κόρες του, ὅτι ή ἀδελφή σας είχε γράψῃ ένα ἀραιότατο μυθιστόρημα; Ποῖος θα μπόρούσε, πρόσθεσε, νὰ φανταστῇ ὅτι ή Σαρλόττα είχε ένα τέτοιο ταλέντο!
 Για ἀρκετοῦς μῆνες ἀκόμα, ή

Σαρλόττα κρυβόταν πίσω από τὸ ψευδώνυμο τοῦ Κάρπερ Μπέλλ. 'Ηρθε ὅμως μιὰ μέρα που ἔπρεπε νὰ παρουσιάσῃ στοῦς ἐκδότες της.
 "Όταν αὐτοὶ εἶδαν νὰ ἔρχεται σὲ συνάντησί τους ένα μικρὸ πλάσματάκι, ντυμένο μαύρα και με ἕνα φόρεμα ντεμοντέ και που φαινόταν τόσο δειλὸ, δέν πίστευαν στὰ μάτια τους. Δέν ἄργησαν ὅμως νὰ γοητευθοῦν από τὴν ἐξυπνάδα και τὸ πνεῦμα της. Τὴν κράτησαν στο Λονδίνο ἐπὶ της. Τὴν ἀπέδωσαν τὴς ἀπέδωσαν ἀρκετές ἐβδομάδες, της ἀπέδωσαν τὸ σεβασμὸ που ἄξιζε, τὴν πήγαν στήν 'Όπερα και τὴν παρουσίασαν στοῦς πιό διάσημους συγγραφείς.
 Τί ρεβάνς ὕστερα από τόσα χρόνια πίκρας! 'Ηταν σὰ νὰ ἔλαμπε ξαφνικά, μέσα σὲ ἕναν ὀμιχλώδη οὐρανό, φωτόβολος ὁ ἥλιος. 'Αλλοῖμονο ὅμως! 'Ο ἥλιος αὐτὸς ἔδωσε πολλὴ γρήγορα. Μετὰ τὴ Μαρία και τὴν 'Ελισάβετ ὁ θάνατος ἔθεσε τὴν Σαρλόττα σὲ ἀνταλία τών διπλοῦν. Τὸ 1848, από τὴν ἀνκαλία τών διπλοῦν της και πέντε μῆνες ἀργότερα τὴν 'Αννα. Τότε ή Σαρλόττα, που θάβινε ὅλη της τὴ δόξα για νὰ σώσῃ τις ἀδελφές της, ἄφησε νὰ ξεσπάσῃ ὅλη ή ἀπελπισία της!

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ περνοῦσαν. Οἱ ἐκδότες της Σαρλόττα, ἐνθαρρυνμένοι από τὸ θρίαμβό της «Τζαϊν 'Εὔρε», δέχθηκαν πρόθυμα νὰ ἐκδώσουν και τὸ ἔργο της 'Εμιλυ «'Ανεμοδαρμένα ὕψη». Τὸ ἔργο ὅμως αὐτὸ—ὅπως κάθε τι πρωτοπορητικὸ—δέν ἐκτιμήθηκε ὅσο ἔπρεπε. 'Η 'Εμιλυ είχε πεθάνει και ή Σαρλόττα σὲ ἀνάμνησι της χαμένης ἀδελφούλης της ἔκανε μιὰ νέα ἀνατύπωσι τοῦ μυθιστορηματος τὸ 1850.
 Στὸ ἀναμεταξύ, ἕως ἀνθρώπος μεγάλης ἀρετῆς, ὁ αιδεσιμώτατος Μπέλλ Νικόλας, ἀντικαταστάτης τοῦ πατέρα της, τὴ ζήτησε σὲ γάμο τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1852. 'Η Σαρλόττα ήταν τότε τριανταεξή χρονῶν. Δέχτηκε τὴν πρότασι αὐτὴ για νὰ καλύψῃ τὸ κενὸ της καρδιάς της. 'Υστερα ἀντελήφθη ὅτι ἀγαποῦσε τὸν αιδεσιμώτατο Νικόλας κι' αὐτὸς της είχε χάρισι τὴν ψυχική γαλήνη που ή νέα δέν είχε ποτέ γνωρίσει. Μά δέν πρόλαβε νὰ γευθῇ τὴν εὐτυχία της γαλήνης αὐτῆς, γιατί είχε ρθῇ κι αὐτὴν τῆς ὥρα. Στὶς 31 Μαρτίου 1855 πέθανε... 'Ηταν πολὺ λεπτὴ για νὰ ἀντέξῃ στοῦς κόπους της μητρότητας. 'Υπέκυψε και αὐτὴ στήν ἴδια σκληρὴ μοίρα που είχε χτυπήσει τις ἀδελφές της.

Τερέζα Λέντρ

Τὸ ἀγρόν και πένθιμο αὐτὸ τοπίο ἐνέπνευσε στήν 'Εμιλυ Μπροντέ τὸ ἀριστοῦργημά της «'Ανεμοδαρμένα ὕψη».

Τὸ πρεσβυτήριο τοῦ Χαίγουορθ, ὅπου ἔζησε ή οικογένεια Μπροντέ.

ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΠΑΡΤΥ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ

«Καναπέ» διάφορα:

Γαλοπούλα ψητή ή γεμιστή με κάστανα
Ρόζι πιλάφι ινδικό
Αρακά σωτέ.
Γλόκισμα: Τούρτα Χριστουγέννων ή ποτίνγκα φρούτα. Ξηροί καρποί
Μανροδάφνη. Καφές

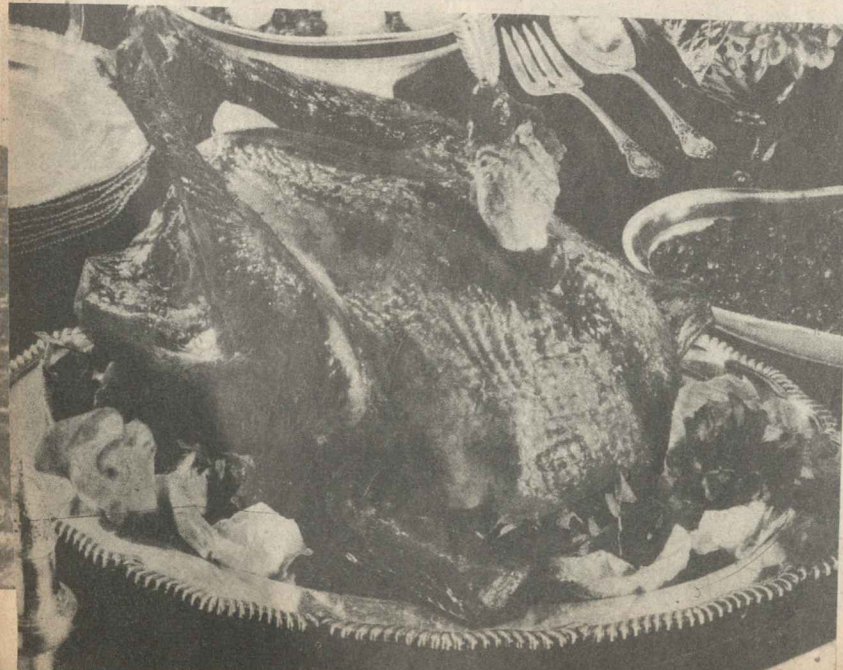

ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΜΠΟΥΦΕ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

Ορεκτικά διάφορα

Γουρουνόπουλο ψητό
Αδρά γεμιστά
Σαλάτα ρολιού
Γλόκισμα: Τούρτα αμυγδαλό

Η ροδοψημένη γαλοπούλα γαρνίρεται με φύλλα μαρούλι, και άρακά σωτέ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΜΠΟΥΦΕΣ

Υποδεχθήτε με ωραία φαγητά και τις μεγάλες εορτές που πλησιάζουν

ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ ΓΕΜΙΣΤΗ

1 γαλοπούλα 2 1/2 περίπου όκτες ■ 1/2 όκτα κάστανα ■ 100 δράμια κιμάς από βοδινό και χοιρινό κρέας ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ρύζι ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη ■ Άλάτι, πιπέρι και μπαχάρι ■ Μαϊντανός φιλοκομμένος ■ Κρασί άσπρο.

Εκτέλεσι: Καθαρίζετε και καθαρίζετε τη γαλοπούλα. Αφαιρείτε τα εντόσθια και την πλένετε. Αφίνετε να στραγγίσει.

Χαράζετε τα κάστανα και τα ρίχνετε σε ζεματιστό νερό. Αφίνετε να βράσουν επί 5 ως 6 λεπτά. Τα βγάζετε ένα-ένα από από το ζεστό νερό και τα καθαρίζετε. Τα ρίχνετε σε λίγο ζεστό ζωμό από κρέας και αφίνετε να βράσουν.

Σωτάρετε με μισό φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο τα σηκωτάκια της γαλοπούλας και τον κιμά. Τα σβύνετε με λίγο κρασί άσπρο και ρίχνετε το ρύζι, το νερό, άλάτι, πιπέρι, μπαχάρι, λίγο μαϊντανό και τα κάστανα.

Αφίνετε τη γέμιση να σιγοβράση, μερικά λεπτά και όταν κρυσώση γεμίζετε με αυτή τη γαλοπούλα. Τη ράβετε και τη δένετε.

Βάζετε σε μεγάλη κατσαρόλα το υπόλοιπο βούτυρο και κοκκινίζετε τη γαλοπούλα. Τη σβύνετε με ένα φλυτζάνι τσαγιού κρασί, τη σκεπάζετε και τη βάζετε να ψηθεί σε σιγανό φούρνο επί 2 ως 2 1/2 ώρες.

ΡΥΖΙ ΠΙΛΑΦΙ ΙΝΔΙΚΟ

2 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη ■ 2 κρεμμυδάκια ■ 2 κουταλιές σούπας σταφίδα ξανθή ■ Κανέλλα άκοπνιστή ■ Λίγη ζαφουρά (προαιρετική) ■ Άλάτι και πιπέρι άκοπνιστό ■ 5 φλυτζάνια τσαγιού ζωμός κότεας.

Εκτέλεσι: Κόβετε τα κρεμμυδάκια σε λεπτές φέτες και τα σω-

τάρετε με 2 κουταλιές βούτυρο ή ζωμό μαλακώ. Ρίχνετε το ρύζι και το υπόλοιπο βούτυρο και αφίνετε να σιγοψηθεί μερικά λεπτά. Κατόπιν προσθέτετε τα αμύγδαλα, άσπρισμένα και κομμένα σε λεπτά μακρόστενα κομματάκια, τη σταφίδα πλυμένη, λίγη κανέλα, άλάτι και πιπέρι και το ζωμό (ζεστόν). Εάν δεν έχετε ζωμό κότεας διαλύετε μέσα σε 5 φλυτζάνια τσαγιού νερό ζεστό 2 ταμπλέτες ζωμό κότεας Μάττι.

Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίνετε το ρύζι να σιγοβράση επί 20 περίπου λεπτά. Το βάζετε σε φόρμα και το διατηρείτε ζεστό σε σιγανό φούρνο. Το βγάζετε σε πιατέλα όταν πρόκειται να το σερβίρετε.

«ΜΠΑΤΟΝ ΣΑΛΕ» ΚΑΙ ΤΑΡΤΕΛΕΣ ΜΠΟΥΚΙΑΣ

4 φλυτζάνια τσαγιού άλευρι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή βιτάμ ■ 75 δράμια τυρί τριμμένο ■ Άλάτι. Μουστάρδα σκόνη ■ Πιπέρι καγιέν ■ 3 κροκάδια αυγών ■ 3 κουταλιές σούπας νερό.

Εκτέλεσι: Κοσκινίζετε το άλευρι και τριβετε μέσα το βούτυρο. Προσθέτετε το τυρί, λίγο άλάτι, λίγη μουστάρδα και πιπέρι καγιέν. Χτυπάτε τα κροκάδια με το νερό και τα ρίχνετε στο μίγμα. Συμμένετε τη ζύμη ελαφρά και τη χρησιμοποιείτε για «μπατόν σαλέ» για μπισκοτάκια άλυμα και για ταρτέλες.

«ΜΠΑΤΟΝ ΣΑΛΕ»: Πλάθετε τη ζύμη σε μπατονάκια, τα αλείφετε με αυγό και τα πασπαλίζετε με φιλό άλάτι. Τα ψήνετε σε δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάιτ) επί 6 ως 8 λεπτά.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΑΛΜΥΡΑ: Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο και την κόβετε σε μικρούς δίσκους. Αλείφετε την επιφάνειά τους με λίγο άσπράδι αυγού, και πασπαλίζετε επάνω λίγη παρμεζάνα τριμμένη, και λίγη πάπρικα. Ψήνετε τα μπισκοτάκια σε δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάιτ) επί 6 ως 8 λεπτά.

ΤΑΡΤΕΛΕΣ ΤΗΣ ΜΠΟΥΚΙΑΣ: Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο και τη στρώνετε μέσα σε μικρές φορμίτσες. Ψήνετε τις ταρτέλες άδειες σε δυνατό φούρνο και όταν κρυσώσουν τις γεμίζετε με ένα από τα κατωτέρω μίγματα:

Αναμιγνύετε άστακό, γαρίδες ή καβουράκια με λίγη μαγιονέζα. Προσθέτετε αν θέλετε λίγη κέτσαπ, μουστάρδα ή πάπρικα.

Αναμιγνύετε τυρί - κρέμα με ροκφόρ και με καρύδια φιλοκομμένα. Προσθέτετε λίγη κρέμα σαντιγύ για να άφρατέψη το μίγμα, ή κρέμα του κουτιού νεοτλή ή έδαπορ άδιάλυτο.

Ζεσταίνετε σε ηγνάνι λίγο βούτυρο και ρίχνετε μέσα 2 ως 3 αυγά ελαφρά χτυπημένα. Ανακατεύετε έως ότου πήξουν τ' αυγά ελαφρά και προσθέτετε μερικά γαρίδες βρασμένες και κομμένες σε κομματάκια, άλάτι και λίγη πάπρικα.

ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΟ ΨΗΤΟ

1 γουρουνόπουλο 5 ως 6 όκτες ■ Άλάτι και πιπέρι ■ Λάδι ροφινέ.

Εκτέλεσι: Πλένετε καλά το γουρουνόπουλο και το αφίνετε να στραγγίσει. Πασπαλίζετε μέσα στην κοιλιά του άλάτι και πιπέρι και το αλείφετε στην επιφάνεια με λάδι ρα-

φινέ. Το πασπαλίζετε με άλάτι και το βάζετε επάνω σε αχάρα, την οποία τοποθετείτε μέσα σε ταψί.

Το βάζετε στο φούρνο με φωτιά μόνο από κάτω και αφίνετε να σιγοψηθεί επί 2 1/2 ως 3 ώρες. Κατά το τέλος γυρίζετε το διακόπτη του έπάνω θερμαντικού στοιχείου του φούρνου και το αφίνετε να ροδίσει. Το γυρίζετε για να ροδίσει παντού.

ΑΥΓΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

6 αυγά βρασμένα ■ 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό άλάτι ■ 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μουστάρδα ■ 1 κουταλάκι τσαγιού «γούστερ - σάφ» ■ Μαγιονέζα ■ Μπρικ ■ Τυρί - κρέμα.

Εκτέλεσι: Καθαρίζετε και κόβετε τ' αυγά στη μέση. Αφαιρείτε τα κροκάδια και τα περνάτε από σίτα. Προσθέτετε το άλάτι, τη μουστάρδα, τη «γούστερ - σάφ» και λίγη μαγιονέζα.

Κόβετε την άκρη κάθε μισού άσπράδιού για να μπορεί να σταθεί όρθιο και το γεμίζετε με το μίγμα των κροκαδιών. Βάζετε στο κέντρο λίγο μπρικ και γύρω από το μπρικ κάνετε μία μπορντούρα με τυρί κρέμα, άφου το δουλεύετε με λίγο γάλα έδαπορ άδιάλυτο ή με κρέμα.

ΠΑΤΑΤΕΣ ΣΑΛΑΤΑ

1/2 όκτα πατάτες ■ 1 κουταλιά σούπας φιλοκομμένο κρεμμύδι ■ Άλάτι και πιπέρι ■ 1/4 φλυτζ. τσαγιού λαδόξυδο ■ 2 αυγά βρασμένα ■ 6 ρεπανάκια 3/4 φλυτζ. τσαγιού μα- δόξυδο ■ Βοδινό, μοσχάρι ή χοιρινό βραστό ή κότα βραστή ή φέτες βρασμένων αυγών.

Εκτέλεσι: Βράζετε τις πατάτες με το φλοιό, τις καθαρίζετε και τις κόβετε σε μικρούς κύβους στο μέγεθος ξαριού. Προσθέτετε το κρεμμύδι, άλάτι, πιπέρι και το λαδόξυδο και τις αφίνετε στο ψυγείο επί μία ώρα. Κατόπιν τις αναμιγνύετε με δύο αυγά βρασμένα με τυρί κομμένα και με τη μαγιονέζα. Βάζετε τη σαλάτα σε σαλτιέρα και τη γαρνίρετε με τα ρεπανάκια κομμένα σε λεπτές φέτες και με αυγά βρασμένα και κομμένα σε φέτες.

Βάζετε στο κέντρο βραστό κρέας ή πουλερικό, κομμένο σε λεπτά μακρόστενα κομματάκια.

ΣΑΛΑΤΑ ΡΥΖΙΟΥ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ

1 φλυτζάνι τσαγιού ρύζι ■ 1 κουτί καβουράκια ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού γαρίδες βρασμένες ή άστακό ■ 4 αυγά βρασμένα ■ Άλάτι, πιπέρι, ξύδι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού μαγιονέζα ■ 1 κουταλιά σούπας κέτσαπ ■ Ρεπανάκια ■ Τσιγάτες.

Εκτέλεσι: Βράζετε το ρύζι σε άλατισμένο νερό και το στραγγίζετε. Το ρίχνετε σε ζεματιστό νερό και το ξαναστραγγίζετε. Προσθέτετε τα καβουράκια και τις γαρίδες ή τον άστακό, όλα κομμένα σε κομματάκια, τα αυγά κομμένα σε τέταρτα, λίγο άλάτι, πιπέρι και ξύδι. Αναμιγνύετε τη μαγιονέζα με λίγη κέτσαπ για να πάρη χρώμα ροδίνο.

Βάζετε τη σαλάτα σε φόρμα, τη βγάζετε από τη φόρμα σε πιατέλα και τη σκεπάζετε με τη μαγιονέζα. Τη γαρνίρετε με ρεπανάκια και με τομάτα, κομμένη σε φέτες.

ΠΟΝΤΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

4 φλυτζάνια τσαγιού ζεστό τσάι ■ 1 φιάλη κόκκινο κρασί ■ 1 πορτοκάλι, 1 λεμόνι ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού ρούμι.

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε το κρασί. Ζεσταίνετε το κρασί με το χυμό πορτοκαλιού και λεμονιού, χωρίς να το αφήσετε να πάρη δράση. Βάζετε μέσα στο μπλνλ του πόντς ή σε ένα σκεύος πυρέξ τη ζάχαρη και το ρούμι. Βάζετε φωτιά και ρίχνετε λίγο - λίγο το ζεστό τσάι και το κρασί, ενώ ανακατεύετε. Το σερβίρετε άμέσως.

ΤΟΥΡΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Υλικά για το παντεσπάνι:

3/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη ■ 4 αυγά ■ Ξύσμα ενός λεμονιού ■ 1/4 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο άλευρι ■ 1/4 φλυτζ. τσαγιού κόρν - φλάουρ ■ 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουτερ.

Υλικά για την κρέμα καφέ:

1 1/4 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο βούτυρο ■ 2 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένη ζάχαρη άχνη ■ 1/2 φλυτζ. τσαγιού νερό ■ 3 κουταλιές τσαγιού κοφτό νεοκασέ ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού άμυγδαλόψιχα.

Εκτέλεσι: Αναμιγνύετε τη ζάχαρη και τα αυγά μέσα σε ένα μπλνλ. Το τοποθετείτε μέσα σε κατσαρόλα με ζεστό νερό και χτυπάτε το μίγμα με τις ροδες που χτυπάν τα αυγά επί 15 λεπτά. Βγάζετε το μπλνλ από το ζεστό νερό και συνεχίζετε το χτύπημα επί 5 ακόμη λεπτά. Προσθέτετε το ξύσμα λεμονιού.

Κοσκινίζετε το άλευρι με το κόρν - φλάουρ και με τη μπέικιν πάουτερ και ρίχνετε το μίγμα αυτό των στεγνών υλικών στο μίγμα των αυγών. Το ανακατεύετε ελαφρά.

Στρώνετε λαδόχαρτο μέσα σε ένα ταψί όρθογώνιο 37 1/2 επί 27 1/2 εκ. εως ότου πηξει, επί 15 λεπτά. Εισ τοποθετείτε το ταψί σε σκεπα- ρημένο ό πάτος και τα τοιχώματα.

Αδειάζετε μέσα το χυλό. Ψήνετε το παντεσπάνι σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 30 ως 35 λεπτά. Όταν γίνη το βγάζετε άμέσως από το ταψί και αφαιρείτε το λαδόχαρτο. Κόβετε το παντεσπάνι σε τρία κομμάτια.

Ετοιμάζετε την κρέμα:

Χτυπάτε το βούτυρο έως ότου γίνη άφράτο και προσθέτετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη άχνη. Διαλύετε το νεοκασέ στο ζεστό νερό. Ρίχνετε τον καφέ στο μίγμα του βούτυρου κουταλιά-κουταλιά ενώ χτυπάτε συνεχώς.

Ζεματίζετε την άμυγδαλόψιχα και αφαιρείτε το φλοιό. Χωρίζετε κάθε άμυγδαλό στα δύο και τα άπλώνετε σε ένα ταψάκι. Τα βάζετε στο φούρνο και τα αφίνετε έως ότου ξαν- πίνουν.

Βάζετε το ένα κομμάτι από το παντεσπάνι σε πιατέλα και άπλώνετε επάνω λίγη κρέμα. Τοποθετείτε επάνω το δεύτερο κομμάτι, το ό- ποιο σκεπάζετε επίσης με κρέμα. Κατόπιν βάζετε επάνω το τρίτο κομμάτι από το παντεσπάνι και τη σκεπάζετε την επιφάνεια και τα πλαγία του γλυκίσματος με την ύ- λωση της άμύγδας. Βάζετε τα άμύγδα- λα επάνω στην κρέμα και εισ τρώ- ντε ώστε κάθε μισό άμύγδαλο να

μισοσκεπάζη το άλλο και να σκε- πασθούν από αυτά όλη η τούρτα. Τη πασπαλίζετε με ζάχαρη άχνη για να φαίνεται σαν χιονισμένη.

ΤΟΥΡΤΑ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

1 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βού- τυρο ή βιτάμ ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού άμυγδαλόψιχα ■ 1 φλυτζάνι τσα- γιού κρέμα ζαχαροπλαστικής ■ 100 δράμια μπισκότα σαβουαγιάρ ■ πο- τηράκι του λικέρ «Κίρς» ή «Μαρα- σκίνο» ■ 150 δράμια κρέμα σαντι- γύ ■ Φρουί γκλασέ.

Εκτέλεσι: Χτυπάτε το βού- τυρο και ρίχνετε λίγη-λίγη τη ζά- χαρη άχνη. Προσθέτετε 1 φλυτζάνι τσαγιού άμυγδαλόψιχα, άφου την ξεφλουδίσετε και την κοπανίσετε.

Ετοιμάζετε την κρέμα ζαχαρο- πλαστικής και, όταν κρυσώση, την άναμιγνύετε ελαφρά με την κρέμα βούτυρου.

Βάζετε σε πιατέλα μία σειρά μπισκότα σε σχήμα τετράγωνο ή όρθογώνιο. Τα ραντίζετε με λίγο κίρς ή με μαρσάκινο και άπλώνετε επάνω ένα παχύ στρώμα κρέμας. Επαναλαμβάνετε το ίδιο όλο από- από μπισκότα. Κατόπιν άπλώνετε στην επιφάνεια και στα πλαγία την κρέμα σαντιγύ και ρίχνετε επάνω τα υπόλοιπα άμύγδαλα, άφου τα ξε- φλουδίσετε, τα κόψετε και τα βά- λετε στο φούρνο για να ξανθίνουν.

Γαρνίρετε την τούρτα με φρουί - γκλασέ και την αφίνετε στο ψυγείο επί 4 ως 5 ώρες.

Η ΚΡΕΜΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙ- ΚΗΣ: Αναμιγνύετε 3 κουταλιές σούπας κοφτές άλεύρι, 1 κουταλιά σούπας κοφτή κόρν - φλάουρ, 1/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη και ελάχιστο άλάτι. Βράζετε 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα και το ρίχνετε στα στεγνά υ- λικά λίγο - λίγο, ενώ ανακατεύετε συνεχώς. Βράζετε την κρέμα σε μπαιν - μαρι (επάνω από νερό που βράζει) έως ότου πηξει, επί 15 λε- πτά περίπου. Τη ρίχνετε σε ένα χτυπημένο κροκάδι αυγού. Βάζετε πάλι την κρέμα στη φωτιά και την άνακατεύετε επί 2 ως 3 λεπτά. Προ- σθέτετε λίγη βανίλια. Τη κρυνάτε και τη χρησιμοποιείτε.

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

1 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο φρέ- σκο ή βιτάμ ■ 1 1/2 φλυτζάνι τσα- γιού ζάχαρη άχνη ■ 2 κροκάδια αυ- γών ■ 2 κουταλ. σούπας κονιάκ ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού άμυγδαλόψιχα ■ 5 φλυτζάνια τσαγιού περίπου άλεύ- ρι ■ 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουτερ ■ Ζάχαρη άχνη.

Εκτέλεσι: Βάζετε το βού- τυρο ή το βιτάμ σε λεκάνη και αφί- νετε να μείνη σε χλιαρό μέρος έως ότου μαλακώση. Το δουλεύετε και, όταν άσπριση, ρίχνετε μέσα λίγη - λίγη τη ζάχαρη άχνη (κοσκινισμέ- νη). Χτυπάτε το μίγμα έως ότου γί- νη άφράτο και ρίχνετε τα κροκάδια των αυγών και το κονιάκ, ενώ συνε- χίζετε το χτύπημα.

Ζεματίζετε την άμυγδαλόψιχα και αφαιρείτε το φλοιό. Τη κόβετε και την προσθέτετε στο μίγμα του βου- τύρου. Κοσκινίζετε 4 φλυτζάνια ά- λεύρι με την μπέικιν πάουτερ και το προσθέτετε, λίγο - λίγο, στο μίγμα του βούτυρου. Ανακατεύετε στην άρ-

χή με ένα κουτάλι. Κατόπιν ζυμώ- νετε ελαφρά τη ζύμη και ρίχνετε ά- πό το υπόλοιπο άλεύρι τόσο, όσο χρειάζεται για να γίνη η ζύμη μάλ- λον σφικτή. Τη τυλίγετε σε λαδό- χαρτο και την αφίνετε επί 1 ως 2 ώ- ρες στο ψυγείο, για να παγώσει.

Πλάθετε τη ζύμη σε μικρές μπα- λίσσες στο μέγεθος καρδιών και δί- νετε σ' αυτές σχήμα μικρού άχλα- διού. Καρφώνετε στην κορφή από έ- νο γαρύφαλο.

Βάζετε τους κουραμπιέδες σε τα- ψί άδουτύρωτο και τους ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 20 περίπου λεπτά. Τους ραντίζετε με λίγο άνθονερο και τους τυλίγε- τε σε μπόλικη ζάχαρη άχνη κοσκι- νισμένη.

«ΑΡΛΕΚΙΝΟΙ» (ΦΟΝΤΑΝ)

150 δράμια σοκολάτα (κουβερ- τούρα) ■ 1 κουτί γάλα Βλάχας ■ Τρούφα σοκολάτας ■ 2 κουταλιές σούπας γάλα έδαπορ ■ 1 κουτα- λιά σούπας νερό ■ 5 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη άχνη ■ Βανίλια ■ 1 άσπράδι αυγού.

Εκτέλεσι: Ζεσταίνετε το γά- λα (άδιάλυτο) με τη σοκολάτα σε μπαιν - μαρι. Ανακατεύετε το μί- γμα έως ότου η σοκολάτα λυώση. Το αφίνετε να κρυσώη και το πλάθε- τε σε μικρές μπαλίσσες διαμέτρου 4 περίπου εκατοστών. Τις τυλίγετε σε τρούφα σοκολάτας και τις βάζε- τε στο ψυγείο.

Χτυπάτε το άσπράδι με το έδα- πορ με το νερό και με τη βανίλια. Προσθέτετε ζάχαρη άχνη λίγη - λί- γη και τόση σση χρειάζεται για να γίνη το μίγμα μάλλον σφικτό. Το σκεπάζετε με ύγρο πανί και αφί- νετε να μείνη επί μία ώρα. Κατόπιν το πλάθετε σε μπαλίσσες στο ίδιο ακριβώς μέγεθος με τις μπαλίσσες από σοκολάτα. Τις αφίνετε στο ψυ- γείο έως ότου παγώσουν και σφι- ζουν. Τότε τις χωρίζετε όλες στα- τέστερα και τις ένωσετε πάλι βό- ζοντας μαζί δύο τέταρτα από τα ά-

σπρα και δύο από τα σκούρα εισ- τρώ ούστε το άσπρο να είναι πλάι- πλάι στο σκούρο. Τις αφίνετε στο ψυ- γείο. Γίνονται 40 περίπου μπαλί- στες δίχρωμες.

ΤΡΟΥΦΕΣ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

35 δράμια άγλυκη σοκολάτα 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή βιτάμ ■ 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη ■ 6 κροκάδια αυγών ■ Τρούφα σοκολάτας ή καρύδα ινδική τριμμένη.

Εκτέλεσι: Κόβετε τη σοκο- λάτα σε κομματάκια και τις λιώνε- τε επάνω από ζεστό νερό (μπαιν - μαρι).

Δουλεύετε το βούτυρο έως ότου μαλακώση και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη. Κατόπιν χτυπάτε μέσα στο μίγμα ένα - ένα τα κροκάδια των αυγών και τη λυωμένη σοκολά- τα.

Βάζετε το μίγμα στο ψυγείο και όταν παγώση και σφίξη το πλάθε- τε σε μικρές μπαλίσσες στο μέγε-θος μικρού καρδιού. Τις τυλίγετε σε τρούφα σοκολάτας ή σε καρύδα ινδική τριμμένη.

Γίνονται περίπου 35 ως 40 μι- κρές τρούφες.

ΠΤΙ ΦΟΥΡ ΦΡΟΥΤΟΥ

75 δράμια καρύδα ινδική τριμ- μένη ■ 100 δράμια χουρμάδες ψι- λοκομμένοι ■ 50 δράμια καρυδόψι- χα κοπανισμένη ■ Ελάχιστο άλάτι ■ 1 κουτί γάλα Βλάχας ■ Κεράσι γλυκό.

Εκτέλεσι: Αναμιγνύετε την καρύδα, τους χουρμάδες, την καρυ- δόψιχα, το άλάτι και το γάλα. Πλά- θετε το μίγμα σε μικρές μπαλίσσες στο μέγεθος καρδιού και τις βάζε- τε σε ταψί ελαφρά βουτυρωμένο. Βάζετε επάνω σε κάθε μπαλίτσα από μισό κεράσι.

Ψήνετε τα πτι - φούρ σε σιγανό φούρνο (325ο Φαρενάιτ) επί 15 λε- πτά. Τα βγάζετε άμέσως από το τα- ψί και τα βάζετε σε καραμελόχαρτο.

Σερβίρετε το πόνς με «πτι φούρ», «φρουί γκλασέ» ή «μαρόν γκλασέ».

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΑΜΑΖΟΝΕΣ

Δεκάδες νέες κοπέλλες και ώριμες γυναίκες γυμνάζονται στο εύγενικό άραιο σπόρ της ιππασίας.

ΔΕΝ ΞΑΙΡΟΥΜΕ που ακριβώς τοποθετούν οι αρχαιολόγοι το Αμαζόνειον Ίερὸν ἀλλὰ ἂν ρωτήσετε τὴ γνῶμή μας, τὸ κέντρον τῆς λατρείας τῶν Ἀμαζόνων δὲν δρίσκεται οὔτε στὸ λόφο τοῦ Ἀρείου Πάγου, οὔτε στοῦ Φιλοπάππου ἢ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, ὅπως θέλουν νὰ πιστεύουν μερικοί, μὰ λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀκριβῶς πέρα ἀπὸ τὸν «Παραδείσον» στὸ Μαρούσι.

Ἐκεῖ τουλάχιστον συναντήσαμε πρὸ ἡμερῶν ἐμεῖς, κάπου εἰκοσιπέντε ἀμαζόνες, ἡλικίας ἀπὸ ἑπτὰ μέχρι σαράντα ἐτῶν, νὰ γυμνάζονται ἐπάνω στὰ ὑπερφανὰ ἄτια τους, ποὺ κάλπαιζαν ἐξέφρενα ἢ πηδῶσαν φράχτες καὶ ἄλλα ἐμπόδια. Μόνο ποὺ οἱ ἀμαζόνες μᾶς αὐτὲς κάθε ἄλλο παρὰ ἀγριεὶ καὶ πολέμοχαρες ἦταν ἂν καὶ θὰ μπορούσαν νὰ ξανακίχουν τὴν ἥρωική δύαδα, τὸν Ἡρακλῆ καὶ τὸν Θησέα ἀλλὰ μὲ τὴ χάρι τους αὐτὴ τὴ φορά, τὴν κομψότητα καὶ τὴν ἀπαράμιλλη γοητεία τους.

Πρόκειται, καθὼς καταλάβατε ἴσως, γιὰ τὶς κυρίες καὶ τὶς δεσποινίδες τοῦ Ἱππικοῦ Ὀμίλου, ποὺ ἐξασκούνται στὴν ἱππασία καθημερινά, μέσα στὸ ἰδιόκτητο γήπεδο τοῦ Ὀμίλου, ἱκανοποιώντας ἕνα πάθος πολὺ γυναικεῖο ἀλήθεια, γι' αὐτὸ καὶ τόσο δυνατό: Τὸ πάθος τῆς κατακτῆσεως.

Ἡ ἱππασία, μᾶς ἐξήγησε ἡ κ. Ἀλίκη Μπαλατζή, σύζυγος τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ὀμίλου καὶ ἐξαιρετικῆς ἱππεύτριας, ποὺ τὴν συναντήσαμε στὸν Ὀμίλο δὲν μοιάζει μὲ κανένα ἄλλο σπόρ. Ἡ ἀπόδοσις δηλαδὴ στὴν ἱππασία δὲν εἶναι ζήτημα ἀπλῆς ἀντοχῆς μόνον, ἐξασκήσεως, δεξιότητος, πείρας ἢ γνώσεων. Εἶναι θέμα ἰδιοσυγκρασίας, χαρακτῆρος καὶ ψυχικῶν χαρισμάτων.

Μὰ ἐμεῖς νομίζαμε πὼς ἡ ἱππασία ἐξασκεῖ ἀπλῶς τὸ σῶμα, ὅχι καὶ τὴν ψυχὴ.

Εἶναι γιὰτὶ δὲν ἔχετε ξάνει ποτὲ συντροφιά μὲ... ἄλογα.

Αὐτὸ δὲν μπορούμε νὰ σᾶς τὸ δεβαιώσουμε ἀλλὰ ὁμολογοῦμε πὼς μὲ τετράποδα ἄλογα δὲν ἔχουμε... συζητήσει ποτέ.

Ἀστειεύεσθε καὶ ὁμως αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἡ μεγαλύτερη δυσκολία στὴν ἱππασία εἶναι νὰ συνεννοηθῆς μὲ τὸ ἄλογό σου...

Τὸ πιστεύουμε...

Ὅχι πὼς τὸ ζῶο δὲν καταλαβαίνει ἀλλὰ γιὰτὶ πολλοὶ ἀναβάτες δὲν ξαίρουν τὸν τρόπο ν' ἀποκτήσουν ἐπαφὴ μὲ τὸ ἄλογό σου.

Καὶ ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ τρόπος;

Ἀπλούστατα: Ἡ ὑπομονή, ἡ καλωσύνη καὶ ἡ στοργή.

Τρόπος δηλαδὴ καθαρῶς γυναικεῖος.

Ἀσφαλῶς. Στὴν ἱππασία μὴ γυναικα μεταχειρίζεται τὰ ὄπλα ποὺ σὲ ἄλλες περιπτώσεις

τὰ ἐπιστρατεύει γιὰ νὰ κατακτήσῃ ἕνα ἄνδρα. Καὶ ὅταν καταφέρῃ νὰ φέρῃ τὸ ἄλογο στὰ νερά τῆς τότε κανένα ἐμπόδιο δὲν τῆς φαίνεται ἀνυπερδύνητο.

Οὐτὲ κι' ἂν αὐτὸ τὸ ἐμπόδιό... ἔχει ὕψος 1.50 μ.;

Καὶ δέβαια ὅχι, ἐπεμβαίνει στὴ συζήτηση ὁ κ. Ἀρ. Σιώτης, πρῶην συνταγματάρχης τοῦ Ἱππικοῦ ποὺ μαζί μὲ τὸν κ. Ἀρ. Καρακολιτζίδη διδάσκουν ἱππασία στὰ μέλη τοῦ Ὀμίλου. Οἱ γυναῖκες ἱππεῖς δὲν ὑστεροῦν σὲ τίποτα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. Ἀπόδειξις δὲ εἶναι οἱ ἐπιδόσεις τους στοὺς Πανελληνίους Ἱππικούς ἀγῶνες ποὺ εἶναι οἱ αὐτὲς μὲ τὸν ἄνδρα. Ἡ κ. Μπαλατζή π.χ. ἢ κ. Μπενά, οἱ δεσποινίδες Δάμπαση, Ματιάτου, Δημητριάδου, θὰ μπορούσαν νὰ παραβροῦν μὲ ὁποιοδήποτε ἱππέα.

Ἐξ ἄλλου στὸ σπόρ αὐτὸ, προσθέτει ὁ κ. Καρακολιτζίδης, οἱ γυναῖκες στὴν Ἑλλάδα ἔχουν παράδοσι. Ἀφίνουμε τοὺς ἀρχαίους χρόνους, τὸ μεσαίωνα καὶ τὴ μετεπαναστατικὴ περίοδο — ἡ βασιλίσσα Ἀμαλία, ἦταν ὡς γνωστὸν, δεινὴ ἱππεύτρια — καὶ ἐρχόμαστε στὴν ἱστορία τοῦ Ὀμίλου. Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἰδρύσεώς του, τὸ 1939, μέχρι σήμερα, οἱ γυναῖκες συναγωνίζονται σὲ δράσι καὶ ἐπιδόσεις ἐπάξια τὰ ἀνδρικά μέλη καὶ μπορούμε νὰ πούμε πὼς στὶς κυρίες καὶ δεσποινίδες ὁ Ὀμίλος ὀφείλει ἕνα μεγάλο μέρος τῆς καθιερώσεως καὶ ἀναπτύξεώς του.

Σήμερα πόσα γυναικεῖα μέλη ἀριθμεῖ ὁ Ὀμίλος;

Διακόσια εἰκοσι σὲ συνολικὸ ἀριθμὸ μελῶν τετρακοσίων πενήντα. Ἀπὸ τὰ τετρακόσια πενήντα μέλη ἐν τούτοις ἱππεύουν τὰ ἑκατὸ καὶ ἀπὸ αὐτὰ πάλι τὰ πενήντα εἶναι γυναῖκες, μᾶς ἐξήγησεν ὁ κ. Μπαλατζή, πλησιάζοντας κοντὰ μᾶς μὲ τὸ ἄλογό του.

Καὶ τί λόγον... ὑπάρξεως ἔχουν τὰ ὑπόλοιπα μέλη, ποὺ δὲν ἱππεύουν, ρωτήσαμε, βλέποντας κοντὰ στὸ τζάκι τοῦ περιπτέρου τοῦ Ὀμίλου μερικὲς κυρίες νὰ πλέκουν, τὴ στιγμή ποὺ ἔξω στὸ στίβο κάλπαιζαν πάνω στὰ ἄλογά τους εἰκοσι τουλάχιστον γυναῖκες.

Χωρὶς τὰ μέλη αὐτὰ δὲν θὰ... ὑπάρχαμε οὔτε ἐμεῖς οἱ ἱππεῖς. Οἱ τριακόσιοι πενήντα ἐργάζονται καὶ δίνουν τὸν ὅβολό τους γιὰ νὰ διατηρηθῇ στὴ ζωὴ ὁ Ὀμίλος καὶ ἡ παράδοσι τοῦ ἀγωνίσματος στὸν τόπο μας, χωρὶς κἂν νὰ ἀπολαμβάνουν τὴ χάρι τῆς ἱππασίας. Μὲ τὴν ἐνίσχυσι τῶν φιλιππων αὐτῶν κατορθώσαμε τὸ 1951 νὰ ἀγοράσουμε αὐτὸ ἔδω τὸ κτήμα, 30 περίπου στρεμμάτων — οἱ παλιές μᾶς ἐγκαταστάσεις στὸ Χολαργὸ κατεστράφησαν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς ἀφ'οὗ προηγούμενως ἐχάσαμε τὰ σαρὰντα μᾶς ἄλογα στὸν πόλεμο τῆς Ἀλβανίας — νὰ κτίσουμε τοὺς σταύλους ποὺ

Ἡ κ. Σαβίνα Λυκιαρδοπούλου χαϊδεύει τὸ ἄλογό της ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐπιτυχία ποὺ ἐσημειώσαν οἱ δύο τους στοὺς τελευταίους ἱππαικούς ἀγῶνες ὅπου ἐθρίαμβευσαν κυριολεκτικῶς.

βλέπετε, τὸ ἐντεκνήριο, νὰ διαμορφώσουμε τὸ στίβο καὶ ν' ἀποκτήσουμε καὶ σκεπασμένον ἱπποδρόμιο γιὰ τὶς βροχερὲς καὶ πολὺ θερμὲς ἡμέρες. Στὴν ὅλη μᾶς προσπάθεια μᾶς βοήθησαν σημαντικὰ καὶ οἱ κυρίες — μέλη τοῦ Ὀμίλου, ποὺ ἐκείνες ποὺ ἱππεύουν ὅσον καὶ οἱ ἄλλες οἱ πρὸς τῆς ἰδέας.

Ὁ φανατισμὸς εἶναι τόσοσ — συνεχίζει ὁ κ. Μπαλατζή — ὥστε οἱ γονεῖς — μέλη τοῦ Ὀμίλου, φέρνουν τὰ παιδιά τους ἔδω ἀπὸ ἡλικίας ἑπτὰ ἐτῶν καὶ γυμνάζονται. Βλέπετε ἐκεῖ τὰ διδύμα ἀγοράκια πάνω στὴ Χάρα καὶ τὴν Κυρά;

Κυρά;... Χαρά;...

Εἶναι τὰ δνόματα τῶν ἀλόγων. Λοιπὸν αὐτὰ τὰ παιδιά εἶναι δικὰ μου. Γυμνάζονται ἀπὸ ἔξη ἐτῶν καὶ πρώτη ἡ γυναίκα μου εἶχε τὴν ἑξὶ νὰ μάθουν ἱππασία. Συνολικὰ ἔχουμε 55 μικροὺς

μαθητευομένους. Κάπου εἰκοσιπέντε ἀγόρια καὶ ἄλλα τόσα κορίτσια, ὅπως αὐτὰ τὰ δύο, ποὺ εἶναι ἐπάνω στὰ ἄλογάκια τῆς Σκύρου. Ἡ ἱππασία ἔρετε εἶναι πολὺ ὑγιεινὸ σπόρ καὶ ἀπὸ τὰ πρὸ κατὰλληλα γιὰ παιδιά...

Μὰ ἐμεῖς δὲν κυττάζουμε τὶς δύο μικρὲς ἀμαζόνες ἀλλὰ τὶς χαριτωμένες ἀδελφές Σίγκριθ καὶ Οὐρσουλα Τρύφωνος, ποὺ δεσπόζουν τοῦ στίβου. Μολοντὶ φοροῦν μιὰ ἀπλὴ κυλῶτα ἱππασίας κι' ἕνα σπόρ πουλδερ ἐν τούτοις πάνω στὰ ἄλογά τους, ἔτσι καθὼς κρατοῦν μὲ ἀνεσι τὰ χαλινάρια, ὑψώνοντας περὶφρανα τὸ κεφάλι μπροστὰ στὰ ἐμπόδια, σοὺ δίνουν τὴν ἐντύπωσι πὼς ἔφευγαν μέσα ἀπὸ περασμένους αἰῶνες καὶ ἔρβαν νὰ θυμίσουν στὴ δική μας ἐποχὴ, τὴν ἐποχὴ τῆς μηχανικῆς προσπάθειας ὅτι ἀληθινὴ ἱκανοποίησι αἰσθάνονται μόνο ὅσοι κυριαρχοῦν πάνω στὶς σωματικὲς καὶ πνευματικὲς τους δυνάμεις ἔτσι, ποὺ νὰ παρουσιάζουν ἕνα ἄρτιο σύνολο. Καὶ αὐτὴν τὴν ἱκανοποίησι δείχνουν αὐτὴ τὴν ὥρα μὲ τὴν τέλεια ἁρμονία τῶν κινήσεών τους, ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα μακροχρόνιας ἀσκήσεως καὶ ἀπόλυτης ψυχικῆς ἡρεμίας.

Κάπου — κάπου σκύβουν πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀλόγου καὶ κάτ' ἐπὶ τοῦ ψηθίζοντος στὸ αὐτὶ:

«Ἐμπρός, φίλε μου, Κουράγιο. Μὴν τρομάζεις καθόλου. Μαζὶ θὰ περάσουμε καὶ αὐτὸν τὸ φράκτι. Μαζὶ θὰ πάμε πὸ ψηλά... πὸ ψηλά... ἔξ' τὴν τελικὴ νίκη».

Καὶ τὸ ἄλογο ὑπάκουον πηδαίει τὰ ἐμπόδια τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο ρυθμικά, ἀνετα, πρόθυμα.

Πόσον καιρὸ χρειάζεται γιὰ νὰ φθάσῃ καλεῖς σ' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα; ρωτᾶμε τὸν κύριο Σιώτη.

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀναβάτη καὶ τὶς ἱκανότητές του. Πρέπει νὰ μάθῃ κανεὶς πρῶτα πὼς νὰ πλησιάσῃ τὸ ἄλογο, ὕστερα πὼς νὰ τὸ ἱππεύσῃ, πὼς νὰ σταθῇ ἐπάνω στὴν πλάτη του, πὼς νὰ χειρισθῇ τὰ ἥνια, πὼς νὰ βαδίσῃ σὲ ὁμαλὸ καὶ ἀνώμαλο ἔδαφος καὶ τέλος πὼς νὰ πηδήσῃ ἐμπόδια. Στὸ μεταξὺ, ὅπως εἴπαμε, πρέπει νὰ ἐπιβῇ στὸ ἄλογο μὲ τρόπο ἀλλὰ καὶ νὰ μάθῃ ὁ ἴδιος τὰ ἐχούγια τοῦ ζώου. Ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ τὰ ἐπιτύχῃ σ' ἕνα χρόνο ἀλλὰ μπορεῖ νὰ μὴ τὰ καταφέρῃ καὶ ποτέ.

Ἐχουν πολλὲς κυρίες δικὰ τους ἄλογα; Βεβαίως. Ἡ κ. Μπαλατζή, ἢ κ. Μπενά καὶ πολλὲς ἄλλες κυρίες καὶ δεσποινίδες.

Πόσο στοιχίζει ἕνα καλὸ ἄλογο;

Περὶ τὶς 80—120 χιλιάδες δραχμῆς. Ἐπεμβαίνει στὴ συζήτησι ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὀμίλου κ. Ταμβακόπουλος. Φυσικὰ καμμιὰ κυρία — ἀλλὰ καὶ κανένα μέλος τοῦ συλλόγου — δὲν διαθέτει ἕνα τόσο μεγάλο ποσό. Τὰ ἄλογά μας δὲν κοστίζουν πάνω ἀπὸ 25—30 χιλιάδες δραχμῆς. Εἶναι πολὺ καλὰ ζῶα μὲ ἕνα, ὅμως, βα-

Ἡ δ. Οὐρσουλα Τρύφωνος, ποὺ φαίνεται ἔδω νὰ στέκη περήφανε πάνω στὸ ἄτι τῆς, σημειώνει σημαντικὲς ἐπιδόσεις στὴν ἱππασία, ποὺ εἶναι γι' αὐτὴν τὸ καλύτερο σπόρ γιὰτὶ χαρίζει ὑγεία.

σικὸ μειονέκτημα. Δὲν μποροῦν νὰ πηδήσουν μεγάλὰ ἐμπόδια. Ἐστὶ ἐνῷ ἔχουμε ἐξαιρετικούς ἀναβάτες καὶ ἀναβάτριες δὲν παίρνουμε μέρος στοὺς Ὀλυμπιακοὺς καὶ σὲ ἄλλους διεθνεῖς ἱππικούς ἀγῶνες. Ὁ πωσθήποτε, μὲ τὴν σύμπραξι τοῦ ΣΕΓΑΣ διοργανώσαμε κάθε χρόνο καὶ περὶ τὰ τέλη Μαΐου Πανελληνίους ἱππικούς ἀγῶνες στοὺς ὁποίους διακρίνονται πολλὲς κυρίες καὶ δεσποινίδες τοῦ Ὀμίλου. Οἱ ἀδελφές Τρύφωνος, ποὺ θαυμάζατε λίγο πρίν, εἶναι μετὰξὺ τῶν πρωταθλητριῶν μας.

Καὶ πόσο στοιχίζει ὁ τίτλος τῆς... πρῶτα θλητρίδας;

Ἀρκετὰ χρήματα φυσικὰ, ἀφ'οὗ τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς μόνον τοῦ ἀλόγου, γιὰ ὅσες κυρίες ἔχουν δικὸ τους ἄλογο, φθάνουν τὶς 1500 δραχμῆς τὸ μήνα, ἀλλὰ περισσότερους κάπου

καὶ συγκινήσεις καὶ ἀγωνίες καμμιὰ φορά. Καμμιὰ θυσία ἐν τούτοις δὲν φαίνεται νὰ λογαριάζουν οἱ νεώτερες ἀμαζόνες μᾶς καὶ μόνον τοὺς ἐπιθυμῖα εἶναι νὰ βροῦν λίγες ὥρες ἐλευθερίας, νὰ τρέξουν στὸν Ὀμίλο, νὰ σκαφαλίσουν στὴν πλάτη τοῦ ἀλόγου, νὰ σφίξουν τὰ χαλινάρια στὰ χέρια τους καὶ ν' ἀρχίσουν νὰ τρέχουν. Εἶναι μιὰ συγκίνησι ποὺ δὲν τοὺς χαρίζει οὔτε αὐτὸ ἀκόμη τὸ βολάν.

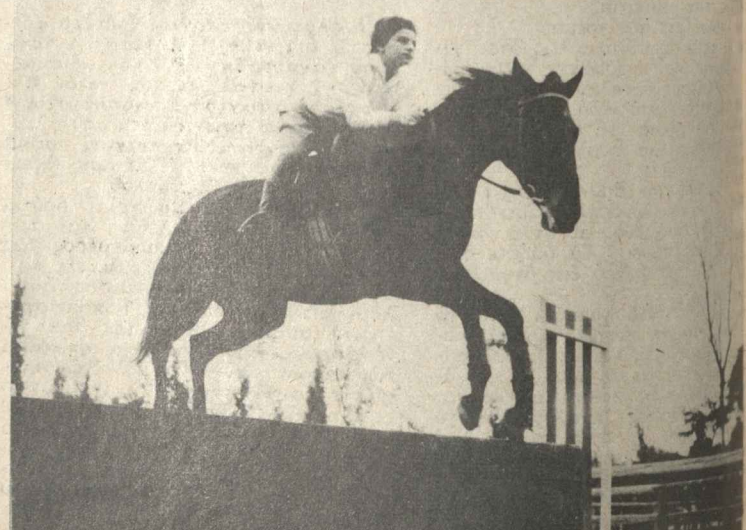
Γιὰτὶ τὸ νὰ τρέχῃς μὲ ἄλογο, μᾶς εἶπε ἡ δεσποινὶς Οὐρσουλα Τρύφωνος, εἶναι ὡς νὰ κερδίῃς μὲ τὶς ἰδίες τὶς δυνάμεις σου τὸ χρόνο καὶ τὴν ἀπόστασι, δάζοντας στὴν προσπάθεια ὅλο σου τὸν ἑαυτὸ, ποὺ ἀπομακρύνεται ἔτσι ἀπὸ κάθε ἄλλο πρόβλημα καὶ δρίσκει γιὰ λίγο τὴν ἀληθινὴν χάρι.

Σ. Μαλιτζῶ

Γιὰ τὸ πῆδημα ἐμποδίων χρειάζεται ἀπόλυτη συνεννόησι ἀνάμεσα στὸν ἀναβάτη καὶ τὸ ἄλογο. Ἀνωτέρω ἡ δ. Σίγκριθ Τρύφωνος, μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ἀναβάτριες, σὲ ἕνα θαυμάσιο καὶ ἐπικίνδυνο ἔλμα.

Ἐπιδεξιότης, τέχνη καὶ... ψυχραιμία πρέπει νὰ διακρίνουν τὴν ἱππεύτρια κατὰ τὰ ἔλματα. Ἡ δ. Ζαΐμη, μολοντὶ «νεοφώτιστη» τὰ καταφέρει μὲ λίγη προσπάθεια μιὰ χάρι στὸ πῆδημα ἐνὸς μικροῦ ἐμποδίου.

Οἱ μικρὲς κοπέλλες παίρνουν τὰ πρῶτα τους μαθήματα μὲ μικρὰ ἄλογα (πῶνι) τῆς Σκύρου. Πάνω σ' αὐτὰ θὰ μάθουν πὼς νὰ στέκονται, πὼς νὰ κρατοῦν ἰσορροπία καὶ πὼς νὰ τρέχουν γκαλὸπ χωρὶς νὰ πέφτουν.

Ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Μπαλατζή, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα καὶ φανερατικότερα μέλη τοῦ Ἱππαικτοῦ Ὀμίλου. Στὴ φωτογραφία ἡ κ. Μπαλατζή σὲ ἕνα πῆδημα τριπλῶν ἐμποδίων ποὺ ἀποτελεῖ κατόρθωμα.

'Η περιποίησης των νυχιών σας

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΤΕΛΕΙΟ ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ

ΤΑ ώραία νύχια τονίζουν την όμορφη όψη ένα μπιζού στο λίκρι ένα φόρεμα. Είναι αδύνατο να φαντασθούμε μια γυναίκα κομψή, χωρίς ώραία νύχια. "Αν τώρα τα δικά σας, επειδή έχουν κάπως κακοπάθει από τις σκληρές δουλειές, δεν παρουσιάζουν την τελειότητα που πρέπει, θα θέλατε ασφαλώς να τα φροντίσετε και να τους δώσετε όμορφη τώρα τις γιορτές. Μην πιστεύετε ότι είναι άρκετο, την τελευταία στιγμή, να τα περάσετε με ένα βερνίκι για να σκεπάσετε τις ατέλειές τους. Το βερνίκι δεν κάνει τίποτα, αν τα νύχια δεν είναι περιποιημένα. Γι' αυτό από σήμερα κιόλας, φροντίστε να τα επαναφέρετε σε καλή κατάσταση. Μερικά απλά «τρύκ» και λίγη επιδεξιότητα είναι αρκετά για να σας χαρίσουν ώραία στην εμφάνισή νύχια.

• Πριν απ' όλα, θεοβαλθήτε ότι είναι υγιή

Μερικές δακτυλογράφοι έχουν νύχια μακρύτερα και όμως πατούν τα πλήκτρα στη μέση της ημέρας χωρίς την παραμικρή ενόχληση. Αντίθετα, γυναίκες που δεν κάνουν τίποτα με τα δάκτυλά τους, όπως λένε σπάζουν τα νύχια τους στο παραμικρό χτύπημα. Και όμως μπορείτε να μεταβάλλετε τη φύση των νυχιών σας και να τα κάνετε γερά.

1 "Αν είναι εύθραστα και σπάζουν εύκολα: Να πέντε τρόποι για να τα κάνετε γερά: Βάζετε τα κάθε βράδυ σε λίγο χλιαρό ελαιόλαδο. "Η βάζετε τα κάθε βράδυ, μέσα

σε ένα μπλ με πολύ ζεστό νερό, στο οποίο έχετε ρίξει πολύ αλάτι (40 δράμια αλάτι να θράση με κοχλασμό επί πέντε λεπτά σε μία ό-κά νερό) και ύστερα κάντε έλαφρο μασάζ στις ρίζες με λίγο ελαιόλαδο.

"Η κάντε μια κούρα με άσπρο ι-ώδιο (ιώδιο αποχρωματισμένο, όπως το λένε οι φαρμακοποιοί): δυό ή τρεις φορές την ημέρα θα περάσετε γύρω από το νύχι και από κάτω ένα ξυλάκι στο οποίο θα έχετε βά-λει ένα σαπουνάκι βουτηγμένο στο ιώδιο.

"Η μια μικρή θεραπεία από το στόμα: παίρνετε κάθε πρωί δυό δράμια ζελατίνα του εμπόριου σε ένα χυμό φρούτων π.χ. "Η απλή αυτή γενική θεραπεία δυναμώνει τα νύχια κατά τρόπο εκπληκτικό.

Οι τέσσερες αυτές θεραπείες διαρκούν τρεις εβδομάδες περίπου.

Ο πέμπτος τρόπος δεν απαιτεί κανένα φάρμακο. Απλώς γυαλί-ζετε τα νύχια σας κάθε μέρα επί δέ-κα λεπτά, προς τη μία κατεύθυνση μόνο, σταματώντας κάθε τόσο για να αποφυγετε τη θέρμανση των νυχιών. Το γυαλισμα αυτό, που γίνε-ται με ένα δέρμα σαμουά και με μια ειδική πούδρα, τσώνει την κυκλοφορία του αίματος και ξαναδίνει δύναμη στα νύχια. (Σύμφωνα με τη «Βρετανική "Ιατρική "Εφημερίδα» η γενική παραμέληση του γυαλισμα-τος αυτού είναι η μοναδική αιτία που τα νύχια σκάζουν ή σπάνε.

2 "Αν ξεραίνονται (αυτό γίνεται ύ-πο την επίδραση των πολύ αλκαλι-κών προϊόντων καθαρισμού): βάζε-τε, κάθε βράδυ, μια πομάδα με βάση τη χοληστερίνη και τη θυά-ζε-τε το πρωί σαπουνίζοντας τα χέρια σας.

Μη θγαζετε το βερνίκι σας με ά-σετον (αυτό, άλλωστε, ισχύει για όλα τα νύχια που τσώνουν ξεραίνε-ται και κάνει ευθραστο). Χρησιμο-ποιήστε ένα διαλυτικό πλούσιο σε ρεσινολάδο και διταμίνες, υπό μορ-φή λαδιού ή κρέμας που είναι και πιο πρακτικό.

3 "Υπάρχουν και μερικά άλλα μικρά ελαττώματα που μπορούν να σας ά-νησυχήσουν:

"Αν κάνουν κυματιστές ραβδώ-σεις: βάζετε τα, κάθε μέρα μέσα σε ένα μπλ με χλιαρό νερό στο οποίο θα έχετε προσθέσει σαλικυλικών να-τριον (σαλισυλάτ ντε σούντ).

Είναι πολύ εύλυγιστα: Βάζετε έ-πάνω διάλυμα στήνης (1 έως 2%), που αναθέτετε στο φαρμακοποιοό σας να σας φτιάσει. Μ'αυτό θα σκληρή-νουν τα νύχια.

Τέλος, φροντίζετε να φοράτε γάν-τια από καουτσούκ για τις δουλειές της κουζίνας και παλιά ύφασματέ-νια γάντια για τις δουλειές του νοι-κοκυρίου που λερώνουν πολύ. Θα τα προφυλάξετε από το να λερωθούν κατά τις δουλειές του συγγυρισματος περνώντας τα με ένα σαπουνί ξερό, που άφινει κάτω από κάθε νύχι, έ-να μοναδικό στρώμα. "Ετσι η σκά-νη δεν μπορεί να περάσει. Το σα-

πουνί φυσικά διαλύεται ύστερα με το πρώτο πλύσιμο.

• Έξασφαλίστε την καθαριό-τητά τους

Για την καθαριότητα των νυχιών δεν είναι απαραίτητη η χρήση βούρ-τσας. Οι πολύ σκληρές βούρτσες έ-ρεθίζουν τις άκρες των δακτύλων. Διαλέξτε μια βούρτσα με τρίχες στρογγυλές στην άκρη, ώστε να μην έρεθίζουν το από κάτω μέρος των νυ-χιών.

Μπορείτε όμως να τα καθαρίσετε πιο άπαλά, βυθίζοντας τα σε ένα μικρό σφουγγάρι εμποτισμένο με σαπουνάδα.

"Αν κατά το καθάρισμα πονούν τα νύχια σας, περάστε έλαφρά κά-τω απ' αυτά ένα ξυλάκι με μπαμ-πακι που έχετε βουτήξει σε όξυζενέ. "Αφήστε τα να στεγνώσουν και ύ-στερα ξεπλύνετε τα με χλιαρό νερό.

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ

Διαβάζοντας τα παρακάτω, φρον-τίστε να διαπιστώσετε αν δεν έχετε παραλείψει καμιά σημαντική λε-πτομέρεια.

• Το κόψιμο των νυχιών

"Αποκλείστε, προκειμένου να κό-ψετε τα νύχια σας, ψαλίδια ή νυχο-κόπτες, που μπορούν να προκαλέ-σουν σπασίματα ή σκασίματα, και τις μεταλλικές λίμες που όταν ει-ναι πολύ τραχιές καταστρέφουν τις άκρες των νυχιών. Χρησιμοποιήστε μια λίμα από σμύριδα, που να έχη μια πλευρά με άκρες για το λιμάρι-σμα και μια πλευρά λεία για τη λείανση. "Κρατήστε τη γυρτή και προχωρήστε κατά μικρά λιμαρίσμα-τα, πάντοτε προς την ίδια κατεύθυ-ση και όχι πάλι και έλα, πράγμα που προιόνει το νύχι. Προσέξτε να μην άγγιξετε το δέρμα στην άκρη των δακτύλων, γιατί θα δημιουργή-σετε έτσι κάλους επάνω σ' αυτό. Μη λιμαρέτε πολύ τις πλευρές, πρά-γμα που με την πάροδο του χρόνου εξασθενεί το νύχι. Το στρογγύλεμα πρέπει να αρχίζει στο σημείο που το νύχι ξεπερνά το δάχτυλο. Τε-λειώ-νοντας, για να λειάνετε τις γωνίες των νυχιών περνάτε τη λίμα—από τη λεία μεριά της—πώρα—έπίπεδη κάτω από κάθε νύχι.

Δώστε στα νύχια σας ένα σχήμα μακρό, οβάλ, αν είναι από φυσικό τους επιμήκη. Κόβετε τα απλά, στρογγυλεμένα και αρκετά κοντά αν είναι φαρδιά, τετράγωνα. Κάθε χέ-ρι, όπως συμβαίνει και με το πρό-σωπο, πρέπει να διατηρη το στυλ του.

• Μερικά λάθη που πρέπει να αποφεύγετε

"Αποφεύγετε τρία λάθη:

1) Να τρίβετε τα νύχια σας με πετσέτα σκουίζοντας τα χέρια, πράγμα που τα σκληραίνει και κά-νει αντιαισθητικές γωνίες, τα άναση κώνει και τα σπάει.

2) Να τα σκαλίζετε με ένα πολύ μικρό ξυλάκι, που μπορεί να προκα-λέσει πληγές.

3) Να τα παραμελήτε μέχρις ό-του τα ξαναπεριποιηθήτε.

"Η καλύτερη μέθοδος είναι να κό-νουμε κάθε βράδυ μασάζ στην άκρη των δακτύλων με μια κρέμα ή με έ-να λάδι μανικιούρ που φροντίζει να εισδύση καλά σε βάθος ή με το άκρο του μίγματος, που μπορείτε να φτιάξετε μοναχή σας:

ACIDE SALICYLIGUE 2 gr
BORATE DE SOUDE 2 gr
AEU DE ROSE 50 gr

• Το καθάρισμα της περιφέ-ρειας των νυχιών

"Αφήστε να μουσκεύουν τα νύχια σας σε σαπουνάδα (προσθέστε στο νερό λίγες σταγόνες γλυκερίνης, που διαστέλλει τις πέτσες και διακο-λύει τη διεσόδου της κρέμας) ή σε χλιαρό λάδι που κάνει εύλυγιστα τα νύχια και τα χέρια και τα έμ-ποδίζει να ξεραθούν, ή, για να ε-ποφύγετε το άναφο έμυσσας, άρχιστε το καθάρισμα ύστερα από ένα καλό σαπουνίσμα με χλιαρό σα-πουνάδα. Βάλτε μια λιπαρή κρέμα γύρω από κάθε νύχι, έπειτα καθαρί-στε το σελήνιο (σσήνιο είναι το άσπρο σαν ήμισέλιος σημείο στη βάση του νυχιού) όχι με κανένα με-ταλλικό όργανο, αλλά με ένα ξυλά-κι από λεμονιά ή πορτοκαλιά που την άκρη του θα έχετε άβδυνει λε-αίνοντας τη με μια λίμα από σμύ-ριδα. "Υστερα βάλτε το δέρμα με προσοχή κάτω από το νύχι και έμ-κολλήστε το δέρμα με προσοχή, στρώνοντας να μη μέσα ή κρέμα. Ξύστε ύστερα τη βάση του νυχιού για να την απαλλάξετε από τα υπολεί-

ματα του νεκρού δέρματος που πε-ριβάλλει και πνίγει το νύχι.

• Το βερνίκωμα
Τα νύχια σας πρέπει να είναι λεία. "Αλείψτε όλη την επιφάνεια με μια άχρωμη βάση, που παρεμποδίζει, όλη την αποξήρανση.
Στρώστε ύστερα ένα πρώτο στρώ-μα βερνικιού. Χρησιμοποιήστε το πι-νέλο σε όλο το πλάτος. Μην το ξαναφέρετε ποτέ πίσω, επάνω στο υγρό βερνίκι. Περάστε το γύρο του νυχιού κατά μήκος ενός άλλου δακτύλου για να βγάλετε τη στεφά-νη του βερνικιού.
"Αν έχετε τα νύχια μακρύτερα και φαρδιά (μπομπέ) αφήστε ένα μι-κρό άσπρο σημάδι στο χέλιος και αφήστε έλευθερο το σελήνιο. Θα ύ-πογραμμισετε έτσι την κομψότητά τους. Για να «μεγαλώσετε» τα μι-κρά νύχια, καλύψτε με βερνίκι όλο το σελήνιο. Για να «μακρύνετε» τα κοντά και φαρδιά νύχια αφήστε μια μικρή άσπρη γραμμή από κάθε πλευρά. Για να κάνετε λεπτότερα τα τετράγωνα νύχια σχεδιάστε ένα σελήνιο αρκετά βαθύ που να κυρ-τίζει επίσης ένα σημείο λευκό. Για να λεπτεύνετε τα νύχια που είναι ά-νοηκτα σαν δοντάλια βάλτε το βερ-νίκι στρογγυλεμένο προς την άκρη του δακτύλου. Μη βάλτε βερνίκι στα πλευρά.

"Όταν στεγνώση το πρώτο στρώ-μα, αλείψτε ένα δεύτερο. "Υστερα, αν η υπομονή σας δεν έχη εξαντλη-θεί, απλώστε ένα τελευταίο στρώμα από ειδικό, διαφανές βερνίκι σε όλο το νύχι και στην άκρη από κάτω. Θα χάσετε δέκα λεπτά, αλλά το βόνημο θα διαρκέση μια ή δυό μέρες παραπάνω.
Μερικές προφυλάξεις όταν κάνετε αυτή τη δουλειά, πέντε λεπτά ύπο-μονή το βράδυ, μισή ώρα περιποι-ήσι κάθε Σάββατο και θα καμαρώ-νετε επιδεικνύοντας τα χέρια σας, ότι να τα κρύβετε.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΕΡΝΙΚΙ ΝΥΧΙΩΝ
ΛΕΓΟΤΑΝ «ΚΑΡΜΕΝ»

Ξέρετε πώς έπεκράτησε το χρω-ματισμό βάψιμο των νυχιών; Αυτό έγινε το 1917. Μια μέρα, μια ψί-φωκος της "Οπερας της Νέας "Υόρ-κας μπηκε στην αίθουσα μανικιούρ της Πέγκυ Σαίπτζ. Έχει θαυμάσια τουαλέτες χέρια και ήθελε να τα επερίεζε στο κοινό. Πώς μπορούσε να γίνη αυτό; ρώτησε.

Η Πέγκυ Σαίπτζ σκέφθηκε ότι με ένα βερνίκι χρωματιστό θα έβλε-πε καλύτερα τα χέρια της καλλι-πιδός και μάλιστα μακρύτερα από τη σκηνή. "Ανακτέμπε λοιπόν σε έ-να φυσικό βερνίκι (το μόνο που με-ταχειρίζονταν ως τότε) λίγο κόκκι-νο χρώμα, που έναρμονιζόταν με το έ-να θερμή πρόσωπο που θα έρμη-νε ή καλλιτέχνης, την Κάρμεν, στην δόκιμη όπερα. Αυτό ήταν το πρώ-το χρωματιστό βερνίκι και όνομά-στηκε Κάρμεν, σε ανάμνηση του έ-πεσοδίου της δημιουργίας του.

Το βερνίκι αυτό, που είχε χρησι-μοποιηθεί μόνο για τη σκηνή, προκά-λεσε τέτοιο ενθουσιασμό στις κομ-ψές γυναίκες, ώστε πάρα πολλές ζή-τησαν από την Πέγκυ Σαίπτζ να φτιάξουν ειδικά μίγματα γι' αυτές, που να έρχονται σε άρμονία με τις τουαλέτες τους. Σήμερα δεν μπο-ρούμε να φαντασθούμε τα χέρια μιας κομψής γυναίκας χωρίς βαμ-μένα νύχια.

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ «ΤΡΥΚ»

• "Όταν το βερνίκι σας γίνεται πολ-ύ παχύ, μην προσθέτετε ούτε άσε-τόν, ούτε διαλυτικά. "Ανακτέμπε το με ένα βερνίκι πιο διαυγές και πιο φρέσκο.

• "Όταν δεν έχετε διαλυτικό για να βγάλετε το βερνίκι, απλώστε ένα καινούργιο στρώμα. βερνικιού στα νύχια σας και τρίψτε τα άμέσως με ένα βαμβάκι. "Όλο το βερνίκι θα φύγη.

• Για να στεγνώσετε πιο γρήγορα

τά νύχια όταν διάξεστε, βουτήξτε τα χέρια μέσα σε κρύο νερό.

• "Αν έχετε νύχια πολύ μακρύτερα, πε-ράστε επίσης βερνίκι και στο έσω-τερικό του νυχιού. Αυτό προστα-τεύει το μέρος που προσέχει και που ύφιστάται τα περισσότερα χτυ-πήματα και κούραση.

• Πριν φορέσετε τις λεπτές σας κάλ-τσες, αν τα νύχια σας είναι πολύ μακρύτερα, φορέστε γάντια. "Ετσι θα αποφυγετε να γρατζουνίσετε την κάλτσα και να σας φύγουν πόνοι.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΛΛΑ ΔΕΚΑ

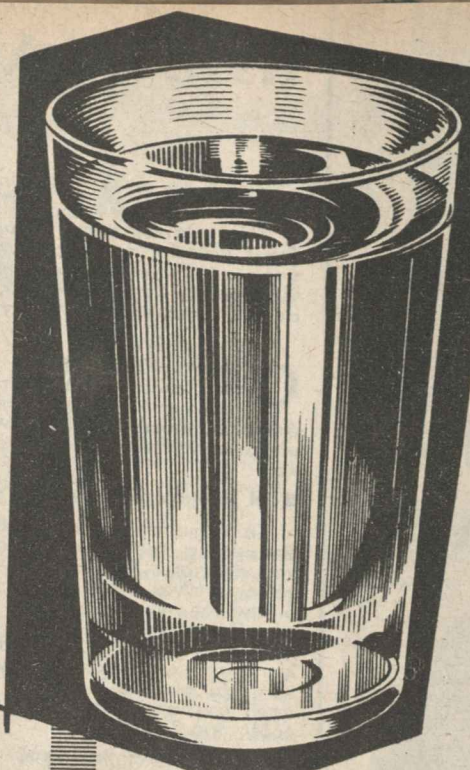
Μιλήσαμε για τα νύχια των χε-ριών μιας γυναίκας που αποτελούν τη διτρίνα του χεριού της και, μπο-ρούμε να πούμε, τη διτρίνα όλης της εμφάνισέως της γιατί το χέρι πάντα προβάλλεται. "Υπάρχουν όμως και άλλα δέκα νύχια, τα νύχια των

ποδιών, που δεν είναι πάντοτε κρυμ-μένα, σύμφωνα μάλιστα με τις άπαι-τήσεις της σημερινής μόδας.

"Η καθαριότητά τους δεν επιβάλ-λεται μόνο από λόγους καλής έμφα-νισέως αλλά και από λόγους υγιέ-ας. "Η ώραία τους όμορφη εμφάνισή δι-νει ένα άκομη τόνο όμορφιάς στη γυναίκα.

"Η περιποίησι των νυχιών των πο-διών σας δεν έχει πάσες φροντίδες όπως των χεριών. "Εκτός από την καθαριότητα, που πρέπει να είναι σχολαστική, χρειάζεται άκομη ένα βερνίκι. "Ο τόνος του βερνικιού χρει-άζεται να είναι πάντα άπαλός. Πό-ση, αλήθεια, έλλειψη καθαίσεσης χαρρατρίζει μερικές γυναίκες που βάφουν ζωρά τα νύχια των ποδιών τους ενώ η όλη τους εμφάνισή είναι άτημέλητη!

Μια καλή φροντίδα των νυχιών θα σας άναμείψη με μια ώραία και έλκυστική εμφάνισή.

Κάθε φορά
που πίνετε
ένα
ποτήρι νερό,
σκεφδήςτε
την
ΙΖΟΛΑ

"Όπως το νερό είναι άπαραίτητο στον άνθρωπο, έτσι και οι συσκευές της ΙΖΟΛΑ είναι άπαραίτητες σε κάθε σπίτι.

ΚΟΥΖΙΝΑ Κ 700. Με τρεις έστιες των 1.800, 1.200 και 800 βάττ • Οι έστιες είναι από ειδικό χυτοσίδηρο και άποδίδουν ταχύτητα • Φούρνος με θερμοστάτη, μεγαλύτερος από κάθε αντίστοιχης ξένης, σχολαστικά μεμονωμένος με αυλοθάμβα-κα • Θερμοθάμβος, όπου μπορείτε να ζεσταίνετε το φαγητό σας, δίχως να ξο-δεύετε πολύ ρεύμα.
"Η κουζίνα είναι έμαγέ και συνοδεύεται από ένα ταψί έμαγέ και δύο σχάρες.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ Κ 700

ΙΖΟΛΑ

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 12 ΑΚΟΜΗ ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

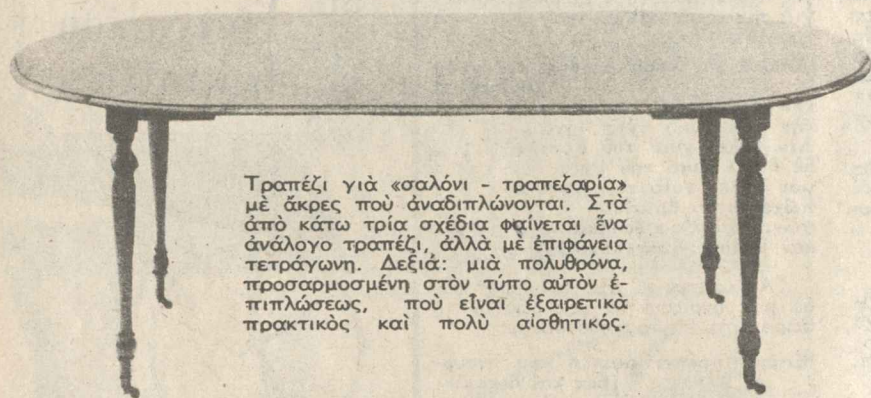

ΑΔΕΛ 11/53

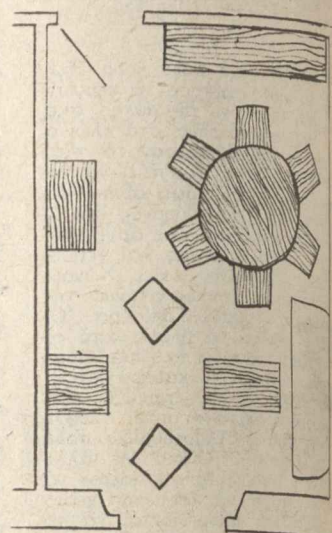
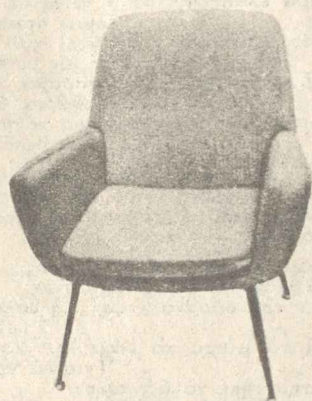
73

Ενώστε τὸ σαλόνι μὲ τὴν τραπεζαρία...

ΑΝ ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ καὶ ἡ τραπεζαρία ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο συνεχόμενα δωμάτια δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τοποθετήσουμε τὰ ἐπιπλά τους κατὰ τρόπο συμμετρικὸ καὶ ἁρμονικὸ. Ὄταν ὁμοῦς τὸ σαλόνι καὶ ἡ τραπεζαρία πρέπει νὰ συγχωνευθοῦν σ' ἓνα δωμάτιο κανονικοῦ μεγέθους, ἡ τοποθέτησι τῶν διαφόρων πραγμάτων πρέπει νὰ μελετηθῇ προσεκτικὰ, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ ἀνάγκες ἐκείνων πού θὰ μένουν στὸ δωμάτιο. Στὴν περίπτωσι αὕτη πρέπει ν' ἀποφασίσετε ἂν θὰ δώσετε πρῶτεύουσα θέσι στὴν «τραπεζαρία» ἢ στὸ «σαλόνάκι»: στὴν πρώτη περίπτωσι θὰ πρέπει νὰ προσανατολισθῇτε σ' ἓναν τύπο «τραπεζαρία - σαλόνι» στὸ ὁποῖο θὰ ὑπάρχῃ ἓνα ἀρκετὰ μεγάλον τραπέζι καὶ δύο καρέκλες. Ἀλλοίως, θὰ ἔχετε ἓνα «σαλόνι - τραπεζαρία», στὸ ὁποῖο πρῶτεύουσα θέσι θὰ ἔχῃ τὸ σαλόνι. Στὴν τελευταία αὕτη περίπτωσηί θὰ ἔχουμε πολυθρόνες, ντιβάνι καὶ χαμηλὸν τραπέζακι. Στὰ σχέδια πού παραθέτουμε ἐδῶ θὰ βρῆτε μερικές λύσεις καὶ γιὰ τὴν πρώτη καὶ γιὰ τὴ δεύτερη περίπτωσι. Ἐκτός ἀπ' αὐτό, δίνουμε καὶ μερικοὺς τύπους ἐπιπλῶν πού εἶναι κατὰλληλα γιὰ τὴ «μεικτὴ» αὕτη ἐπίπλωσι καὶ στὶς δύο περιπτώσεις. Ἐκεῖνο πού πρέπει ν' ἀποφύγουμε εἶναι νὰ «πα-ραγεμίσουμε» τὸν χώρον, φορτώνοντάς τον μ' ἐπιπλά: Λίγα καὶ διαλεγμένα μὲ γούστο.

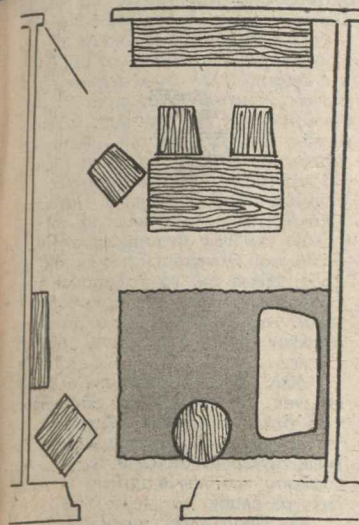

Τραπέζι γιὰ «σαλόνι - τραπεζαρία» μὲ ἄκρες πού ἀναδιπλώνονται. Στὰ ἀπὸ κάτω τρία σχέδια φαίνεται ἓνα ἀνάλογο τραπέζι, ἀλλὰ μὲ ἐπιφάνεια τετράγωνη. Δεξιά: μιὰ πολυθρόνα, προσαρμοσμένη στὸν τύπον αὐτὸν ἐπιπλώσεως, πού εἶναι ἐξαιρετικὰ πρακτικὸς καὶ πολὺ αἰσθητικὸς.

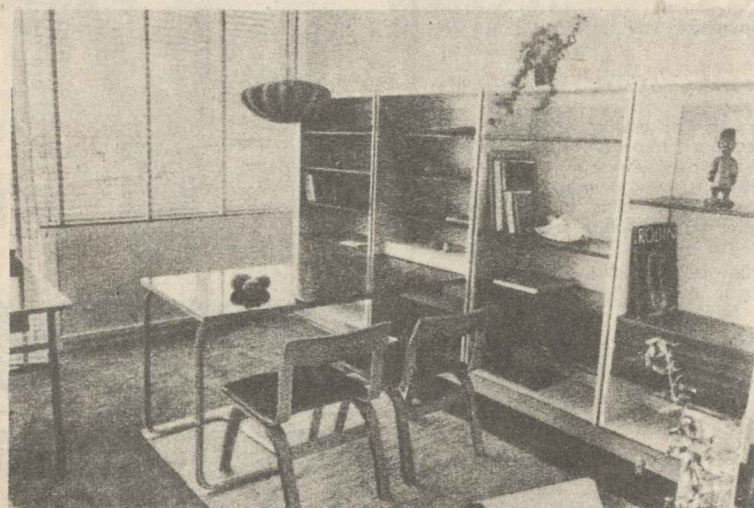
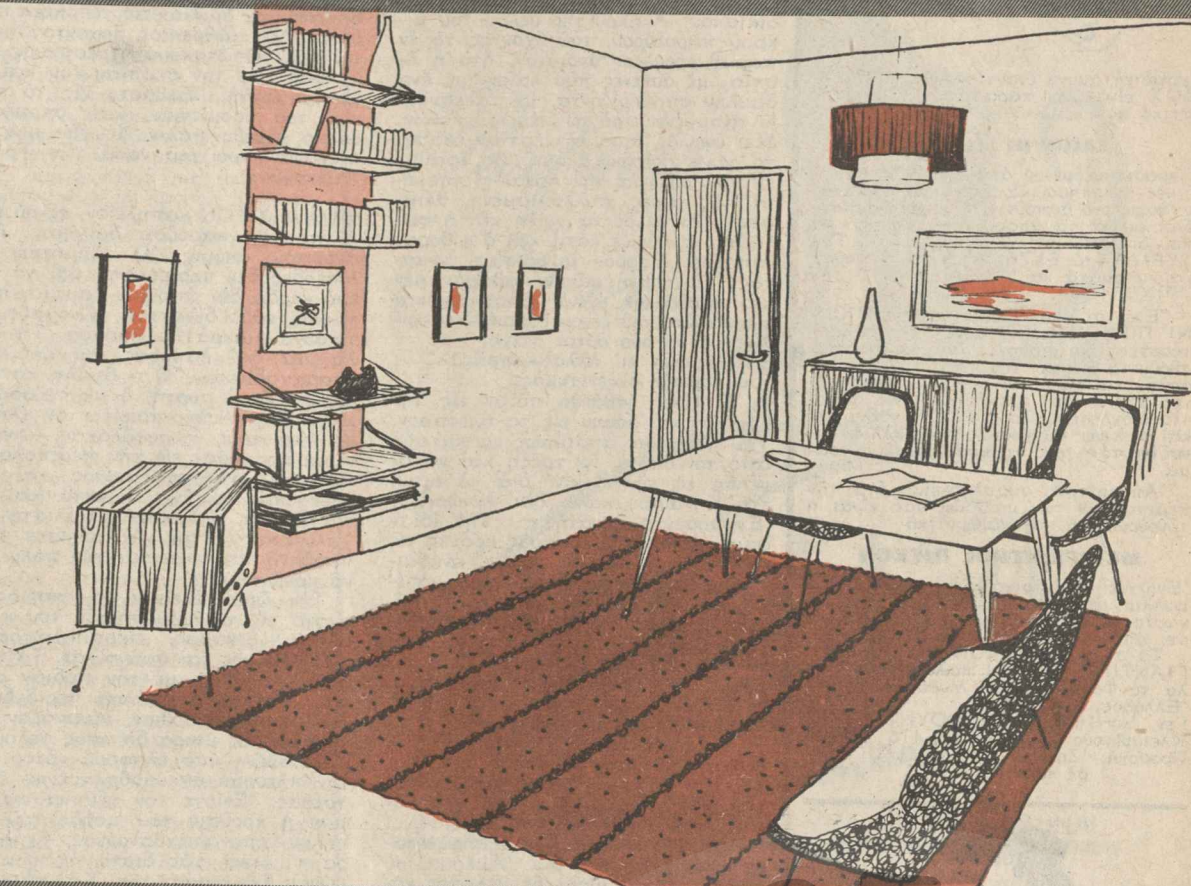
ΜΗΝ ΤΟ ΕΠΙΠΛΩΝΕΤΕ ΕΤΣΙ

Ἐδῶ βλέπετε πὼς ἐδὲν πρέπει νὰ ἐπιπλώνετε τὸ δωμάτιο πού προορίζετε γιὰ δύο χρήσεις. Τὸ τραπέζι εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ ἡ διαίρεσις ἀνάμεσα στοὺς δύο χώρους, τραπεζαρία καὶ σαλόνι, εἶναι πολὺ ἐμφανής. Ἐχομε ἐδῶ ἓνα «παράφορτον» ἐπιπλῶν. Ταιριάζει σὲ μεγαλύτερον χωρὸν.

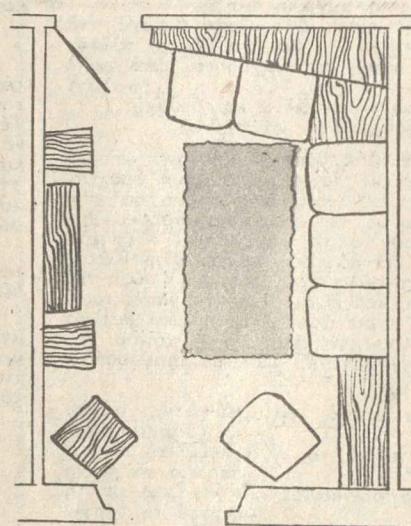
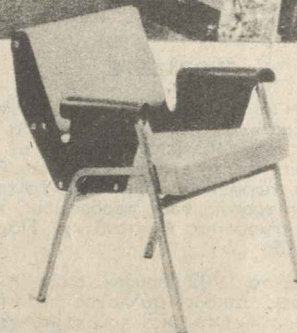
Ἡ ΣΩΣΤΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙ

Αὕτη ἀντίθετα εἶναι ἡ σωστὴ τοποθέτησι πού πρέπει νὰ δώσετε στὰ ἐπιπλά. Κυττάξτε στὸ σχέδιο καὶ στὴν εἰκόνα δεξιά τὸ μακρὺν τραπέζι μὲ τίς δύο πολυθρόνες καὶ τὸ ντιβάνι, πού ἂν χρειαστῇ μπορῇ νὰ ζυγῶσιν κοντὰ στὸ τραπέζι. Πολὺ ὠραῖο δείγμα «τραπεζαρίας - σαλόνι».

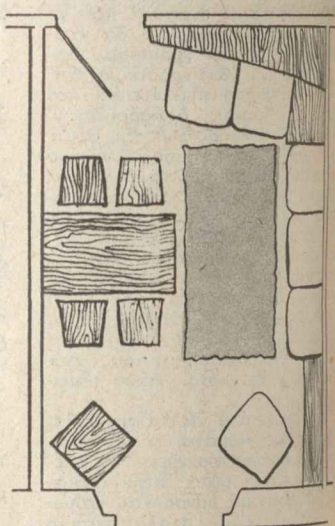
ΜΙΑ ΕΥΡΥΠΝΗ ΛΥΣΙΣ

Τὸ πρόβλημα τῆς «τραπεζαρίας - σαλόνι» σ' ἓνα μικρὸν χωρὸν μπορεῖ νὰ λυθῇ κατὰ ἔξυπνον τρόπον. Ἐδῶ τὸ τραπέζι μπαίνει μέσα σὲ ἓνα ἐπιπλὸν —βιβλιοθήκη: Εὐκόλῳ εἶναι νὰ σὰς τὸ φτιάσῃ ἓνας καλὸς τεχνίτης. Ἡ πολυθρόνα δεξιά εἶναι κατὰλληλη γιὰ τὸ γεῦμα, γιὰ νὰ δεχθῇτε μιὰ φίλη.

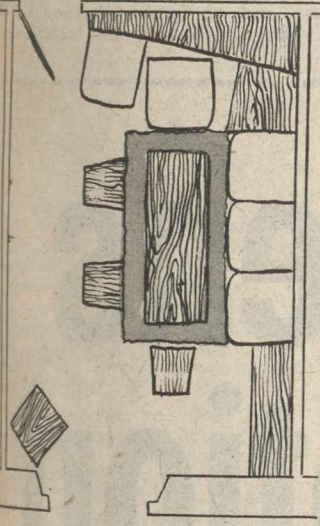
ΤΟ «ΣΑΛΟΝΙ - ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ»

Στὰ τρία αὐτὰ σχέδια σὰς παρουσιάζουμε τίς τρεῖς ἀπόψεις ἑνὸς «σαλόνι - τραπεζαρίας», δηλαδὴ ἓνα χωρὸν στὸν ὁποῖον προέχει τὸ τμήμα πού δεχόμεσθε. Ἐδῶ τὸ τραπέζι εἶναι τοποθετημένο στὸν τοῖχον. Ἐτσι ὁ χώρος ἀφίνεται ἐλεύθερος γιὰ τὸ λιβίκ-ρούμ, εὐχάριστον καὶ εὐρύχωρον.

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΓΙΑ ΤΕΣΣΕΡΙΣ

Τραπέζι γιὰ τέσσερα πρόσωπα: Τὸ τραπέζι, μὲ τίς ἀναδιπλούμενες ἄκρες ἀνασηκωμένες στὶς μακρὰς πλευρὰς, εἶναι τοποθετημένο μὲ μιὰ ἀπὸ τίς μικρὰς πλευρὰς στὸν τοῖχον. Μπορεῖτε ἂν θέλετε, νὰ προσθέσετε μιὰ ἀκόμα θέσι στὴν ἐξῶ πλευρὰ τοῦ τραπέζιου. Μένει ἐτι: ἀρκετὸς χώρος.

ἌΝ ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ

Τὸ τελευταῖον αὐτὸ σκίτσο καὶ ἡ εἰκόνα δεξιά ἀπεικονίζουν τὴν μεγίστη ἐκμετάλλευσιν τοῦ τραπέζιου. Κοντὰ στὸ ντιβάνι μὲ μιὰ—δύο πολυθρό-νες καὶ καρέκλες μπορεῖτε νὰ δεχθῆτε 6 ἢ 7 πρόσωπα. Ὄταν τελειώσῃτε τὸ φαγητὸν τὸ τραπέζι τοποθετεῖται πάντα στὸν τοῖχον ἀριστερὰ.

0.7

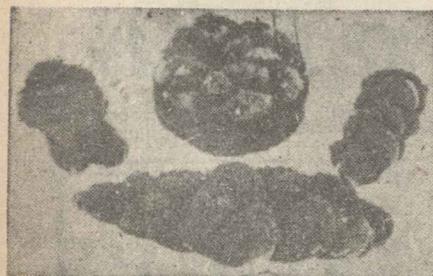
Η στερεώτερη και ελαστικότερη κάλτσα που δεν φεύγουν οι πόνοι.

SNAGLOC
NYLONS

Πρώτη και Ξεχωριστή HOPE CHEST
Γεν. Αντιπρόσωπος Π. ΦΩΣΤΕΡ
ΥΠΑΤΙΑΣ 7 • ΤΗΛ. 26.979 • ΑΘΗΝΑΙ

Νυφικά
στο
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Τώρα τις γιορτές ή επιθυμία κάθε νοικοκυράς είναι να παρασκευάσει μόνη της τα πατροπαράδοτα γλυκά μας: κουραμπιέδες, μελομακάρια, τσουρέκια, δίπλες, κουλούρια, βασιλόπιτες κλπ.

Όλα αυτά μπορεί ή νοικοκυρά να τα παρασκευάσει τέλεια και με 100% επιτυχία όταν συμβουλευθεί το βιβλίο «ΑΡΤΟΠΟΙΪΑ - ΚΟΥΛΟΥΡΟΠΟΙΪΑ - ΙΑ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ» του αρχιτεχνίτη του Ζαχαροπλαστικού «Πικαντίλλης» Παν. Τριβέλλου.

Ο συγγραφέας — εκδότης δια να καταστήσει προσιτό το βιβλίο — ώρισε την τιμήν του εις 50 δραχμ. δευτέρων. Πωλείται εις τα κεντρικά βιβλιοπωλεία και τον εκδοτήν Παναγ. Τριβέλλου — Ζαχαροπλαστική «Πικαντίλλης» Έλενθ. Βενιζέλου (Πανεπιστημίου) 37 Γ.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ

Η ΔΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Και με το Δεκέμβριο, αρχίζει το «μάτς» για μας, τις γυναίκες. Θα τα καταφέρουμε να φθάσουμε στο «έτρεμα», στις εορτές, νικητρίες; Μέγα ζήτημα. Για να τα καταφέρουμε, μας χρειάζεται καθημερινή εκγύμνασις. Κάθε μέρα θα πρέπει να βάζουμε κάτω το νιονιό μας, να το στριμώχνουμε, να το ξεζουμίζουμε. Να του λέμε:

— «Ελα δώ εσύ. Κατάφερε τα. Ψάξε να δρής, τί να χαρίσω στον άνδρα μου και να μείνει ευχαριστημένος τέλος πάντων καμιά φορά, τί να δωρίσω στο γυιό μου, χωρίς να με κυττάξη ειρωνικά, τί να προσφέρω στην κόρη μου, ώστε να γελάσει πιά το χέλι της, να λουλουδίσει κάτι μέσα της, να δώ μιά ιδέα έστω φλόγας, ένα κάτι στο μάτι της, πώς είναι ζωντανή και χαίρεται. Το νιονιό μας το καυμένο.

— «Ελα δώ, εσύ, νιονιό. Ψάξε να τα καταφέρεις, ώστε όταν κάνω την πρόσθεσι των δσων όφειλω να αγοράσω, να δώ μικρό το ποσό των χρημάτων που μου χρειάζονται, όσο γίνεται μικρότερο. Μά έχω το νού σου! Όταν θα κάνω την αφαίρεσι των δσων έξοδων, από το ταμείο μου, το ταμείο να μην τα έχω ήδη τινάξει.

Μεγάλα ντράβαλα. Και δόστού τρεχάλες στην αγορά. Και δόστού σημειώσεις στο καρνέ. Και δόστού λογαριασμοί επί λογαριασμών.

«Είπαμε, 200 δραχμές που μου έδωσε ο άνδρας μου και οι 150 — κείνες από τα ρέστα εκείνα που τα ξέχασα τότε και μου μείνανε, κι' εκείνο το κατοστάρι που μου χρωστά ή ξαδέρφη μου, και κείνες οι 80 δραχμές που τις έχω καταχωλιάσει εκεί που ξέρω, κι' εκείνα τα δόλια τα 5 δολάρια που τα έχω χάσει στη θήκη των γυαλιών μου, αυτά είναι όλα κι' όλας.

Τί να πρωτοκάνω μ' αυτά; Βέβαια, θα δγάλουμε κάτι και από τα καθημερινά τα ψώνια, θα τους παραφουσκώσουμε πάλι τους λογαριασμούς, όσο παίρνει. Μ' αυτά τα λεφτά, από δώ τα κερδίζεις κι' από κεί τα χάνεις. Όλοι σου ζητάνε δανεικά. Οι κόρες σου, οι γυιοί σου. Και μήπως ο σύζυγος έχει ποτέ ψιλά; Ποτέ του!

Και είναι μήνας αυτός ο Δεκέμβριος; Μόλις πατήση το ποδάρι του, εορτή! Τής Αγίας Βαρβάρας. Μεγάλη ή χαρή της, μα εύτυχως, δεν αρέσει αυτό το όνομα στην Ελλάδα, εν αντιθέσει προς την Αυστρία και τη Γερμανία, όπου αθροούνται οι Μπαρμπάρι. Εύκολα γλυτώνουμε με την Αγία Βαρβάρα. Την έπομένη, Σάββα του Ήγισμένου. Καλά τα καταφέρνουμε κι' εδώ. Μα την έπομένη, τρέμετε! Νικολάου του αρχιεπισκόπου.

Και ποιος δεν έχει Νικόλαο γύρω του; Η καθεμιά μας θα έχη τουλάχιστον ένα δώρο καλό να κάνη, τουλάχιστο κάπου δυο δωράκια, τουλάχιστον κάπου τρείς — τέσσερις κάρτες να στείλη, κι' άλλες τρείς — τέσσερις επισκέψεις να κάνη, ο έστί παραδόξ.

Τί γίνεται το κομπόδεμα; Και είναι της Αγίας Άννης, σε λίγες ημέρες. Και είναι του Αγίου Σπυριδώνος του θαυματουργού, κατόπι. Και φθάνουν στα μέσα του μηνός με τον Έλευθεριο τον Ιερομάρτυρα. Και άντε εσύ να τα καταφέρεις να οικονομήσης χρήματα.

Όστόσο, τα καταφέρνουμε στο τέλος. Παρ' όλο που στα τελευταία τα γρόνια, μας προστέθη κι' άλλο έξοδο, που δεν το είχαμε στα νείατα μας. Το δέντρο δηλαδή, το χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Μικρή δαπάνη είναι τάχα κι' αυτή του δέντρου; Όσο και να τα φυλάσουμε τα περυσινά του τα στολίσια, όσο κι' αν φτιάξουμε έμεεις οι

ίδιες, με τα ίδια μας τα χέρια δι-άφορες επινοήσεις, πάντα τους οι έμποροι κάτι το καινούργιο, το νέο, το φρέσκο, το κάτι άλλο θα φροντίσουν να μας παρουσιάσουν στις διτρίνες τρυς, μόνο και μόνο θαρρείς για να μας πάρουν το παραδάκι. Άστε τα!

Και όμως στο τέλος τα καταφέρνουμε. Δεν τα καταφέρνουμε, τάχα; Λέμε για το «μάτς» που δίνουμε, κάθε χρόνο, μόλις κάνη πώς προβάλλη στον όρίζοντα ή μύτη του Δεκεμβρίου. Λέμε για τις προσπάθειες που κάνουμε για να φθάσουμε στο τέρμα, νικητρίες.

Μα ποίο είναι αυτό το τέρμα; Τα Χριστούγεννα; Η Πρωτοχρονιά;

Δεν θα προβθάσουμε να πάρουμε ανάσα και όλο και κάποιος Φώτης, Φάνης, κάποια Φώτο, Φωτούλα, Φανή θα μας σερβίρη ή μνήμη μας. Και την έπομένη, όπου και ν' απλώσουμε το χέρι κι' έναν Γιάννη θα πιάσουμε.

Διόλου εύκολο αυτό το έργο μας. Και όμως. Και όμως το αρχίζουμε κάθε χρονιά με καινούργιο κέφι. Δεν τα βάζουμε κάτω. Τούκα κι' άπ' αρχής κάθε χρονιά, μόλις πατήση ο Δεκέμβριος. Δεκαρόπουλο, ταλληράκι, δραχμουλίτσα, όλα δεκτά, όλα για να φουσκώση το κομπόδεμα και το δρίσκουμε πάντα και μιά νέα κρυψώνα.

Μόλις μπη ή Δεκέμβριος, καινούργια σχέδια ίχνογραφούμε, νέες εκπλήξεις, προετοιμάζουμε για το σύζυγο, τα παιδιά, τους γονείς, τ' ανήψια, τα ξαδέρφια, τους φίλους. Μόλις φθάση ο Δεκέμβριος, κάθε χρόνο, επί τώ έργω έμεεις. Κι' αυτό το κάνουμε...

— Το κάνουμε, για να φανούμε νέες. Μόνο γι' αυτό!

— Νομίζεις; Και οι νέες; Γιατί και οι νεώτερές μας φροντίζουν επίσης για τους γύρω τους;

— Για να φανούν πιο νέες!

— Έ, τότε λαμπρά! Το ξανάνωμα, για κίνητρο; Τί άλλο καλύτερο κίνητρο να επιθυμήσουμε; Το δεχόμαστε.

Καλές γιορτές.

Πηνελόπη Μαξίμου

Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

Το έθιμο της αποστολής δώρων κατά την Πρωτοχρονιά ήταν γνωστό στη Ρώμη από τα αρχαιότατα χρόνια. Στην αρχή συνήθιζαν οι Ρωμαίοι κι' οι Ρωμαίες τα στέλνουν στους μεγιστάνες κλάδους από δάφνη που κόβανε από το δάσος της θεάς της Ύγείας. Με τον καιρό όσο επικρατούσε το πρακτικό πνεύμα, τα δάφνια κλαδιά αντικαταστάθηκαν με ωραία σόκα και μέλι, που έκτός από τη γευστικότητα τους ήταν και τα σύμβολα της αθρόνης και της εύτυχίας. Λίγο αργότερα ως δώρα στέλνονταν χρυσά νομίσματα και μετάλλια χρυσά. Στα χρόνια της ακμής της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας ή συνήθεια των δώρων επεκτάθηκε τόσο πολύ, που την Πρωτοχρονιά πλήθος λαού προσέφερε στον αυτοκράτορα, ό,τι δώρο νόμιζε καλύτερο.

Ο αυτοκράτωρ Αύγουστος έπαιονε τόσα δώρα, την πρώτη του έτους, ώστε συνήθισε από την αξία των δώρων αυτών να προσφέρει κάθε χρόνο στους ναούς της Ρώμης διάφορα είδωλα χρυσά και ασήμενα. Ο αυτοκράτωρ Τιβέριος, άνθρωπος σοβάδης και ιδιορρυθμός, άπηγόρευσε και καθήγησε τα δώρα της Πρωτοχρονιάς. Ο διάδοχός του όμως Καλιγούλας, που γνώριζε να καλοζή, με διάταγμα κατήργησε το απαγορευτικό διάταγμα του προκατόχου του κι' έτσι ξανάρχισε ή συνήθεια της προσφοράς δώρων.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Όριζοντίως:
1) ΣΥΚΙΑ — ΟΧΛΙΟ. 2) ΑΝΗΛΗ. 3) ΑΡΕΝΑ — ΣΠΙΘΑ. 4) ΑΛΗΛΕΙΑ. 5) ΙΒΑΝ — ΑΙΛΑ. 6) ΕΝΑΝΕΑ. 7) ΠΕΡΜ — ΤΑΚΤ. 8) ΓΑΙΟΝ. 9) ΔΕΧΑΡ — ΑΣΤΗΡ. 10) ΣΕΛΛΑ — ΑΘΩΟΣ. 11) ΣΠΑΘΙ — ΠΟΛΙΣ. 2) ΒΡΕ. 3) ΚΤΕΝΑ — ΡΑΧΙΑ. 4) ΝΗΝΕΜΑ. 5) ΑΛΛΑΣ — ΓΡΙΑ. 6) ΤΕΝΤΑ. 7) ΟΡΣΕ — ΙΑΒΑ. 8) ΠΙΛΑΤΟΣ. 9) ΑΣΙΑ. 10) ΑΝΤΛΩ. 10) ΔΟΚ. 11) ΟΡΑΜΑ — ΤΕΡΑΣ.

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΣ

ΕΥτυχία
Τύχη
Χιλιάδες
Σμήνος
Ενώτια
Όταν
Ονόμα
Εορτή
Ετεροδικία
Όσα
Η εύχη που σχηματίζεται: ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ;

Άλλάζοντας τη σειρά των γραμμάτων του άναγνώστη του άποκαλύπτει ο ΤΟΛ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ ως ΚΛΕΠΤΩΛΗΝΗΣ.

ΜΙΑ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

άπιασ' τα πολ' υλικά χίλια στ' ου πάρε.

ΞΕΡΕΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ;

1) άνήκω = άνδροπερις. 2) κούδαλον = άγριο θηρίο. 3) καρδάς = θησαυρός των ναών. 4) γαυρία = ο μπάζω. 5) ο κατασκευασμένος από το ττό λινό (δύσον). 6) διφρηλάτης = μαζάς. 7) θεραπεύω = υπηρετώ. 8) θην γένω = έγγίζω. 9) κρήδευον = κερσο λώδεσμος. 10) κτείς — χτένα.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

Τό ύπ' αριθ. 1 έλατο είναι το πιο λύτερο.

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΙΑΤΡΩΝ ΙΓΝΑΤΙΔΩΝ

Θεραπεύει τριχοπτώσεων άνω τελειότατα άπατρινώσεις έντός 3-4 μηνών, ως και πάσα δερματολογική άσθητική επέμβασις, εις το νέον έστρείον Σόλωνος 130, 9-10 π.μ. ως 5-8 μ.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ τα ύπ' αριθ. 2, 4 και 5 γραφεία του άου άρσεν — Πανεπιστημίου 34 — πληροφ. ρίαι, τηλ. 672-838.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ δίπλα εις Χολαράς παρ' την λεωφόρον Μεσογείων πληροφ., τηλ. 672-838.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ - ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

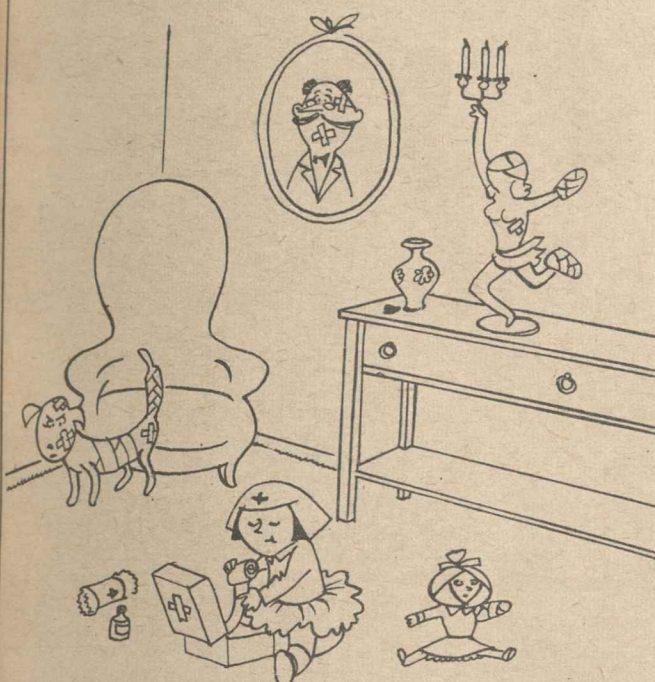
Δέχεται Πανεπιστημίου 46, (Γωνία Χαριλάου Τρικούπη), αριθ. τηλ. 614-620.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

Τα συγχρονισμένα ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ «MIRAGLE» άνακοινούν ότι από την 15ην Ιανουαρίου 1959 θα δέχονται και πάλιν παραγγελίας κατασκευής έιδικών καλλυντικών ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΩΝ τας οποίας είχαν διακόψει λόγω φόβου εργασίας κατά την προπαρασκευαστικήν περίοδον των Εορτών. ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ «MIRAGLE».

Τί σας νοιάζει ή τιμή άφού θα το πληρώση ή Άη - Βασίλης.

Ένα χρήσιμο δώρο.

Άρχίζω ν' ανησυχώ μήπως του συνέβη κανένα δυστύχημα μ' αυτόν τον σπουτυνικ.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Είναι ή τέταρτη φορά, που με στέλνεις για τσιγάρα, μπαμπα!.

Μη σας γελούν τα γένεια, είμαι μόνο 28 χρονών.

Μά δεν είπες ότι θα μου πάρης ένα πρακτικό δώρο για τις γιορτές;

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

"Όσα ρούχα και αν πλύνετε, τὸ DAL διατηρεῖ τὴν ἀπαλότητα καὶ τὴν ὀμορφιά τῶν χεριῶν σας, χάρις εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπισημονικὴν παρασκευὴν του.

Μικρὴ ποσότης τοῦ DAL χρειάζεται γιὰ νὰ ἔχετε ἓνα ὁλόκληρο σωρὸ ἀπὸ ρούχα ὁλοκάθαρα. Μόνη σας δά διαπιστώσετε τὴν μεγάλη του ἀπόδοσιν. Ἐπὶ πλέον, εἶναι καὶ φθηνότερον ἀπὸ τὰ ξένα ἀπορρυπαντικά!

Τὸ σπητικό σας δά εἶναι πιο χαρούμενο καὶ πιο εὐτυχισμένο, ὅταν ἡ μπουγάδα χαρίζη στὰ ρούχα σας ἓνα λεπτὸ καὶ εὐχάριστο ἄρωμα. Τὸ DAL ἔχει ἓνα τόσο λεπτὸ ἄρωμα, πού δά σὰς ἐνδουσιάζει!

Συγκρίνατε τὸ DAL μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα ἀπορρυπαντικά καὶ δά διαπιστώσετε, ὅτι εἶναι τὸ μόνον μετὰ τόσα πολλὰ πλεονεκτήματα: Ρούχα ὁλοκάθαρα, οἰκονομικὸ πλῆγμα, λεπτὸ καὶ εὐχάριστο ἄρωμα, ἀπαλά χέρια!

Ἀγοράστε σήμερα

DAL εἶναι συμφέρον σας!

Ὁμορφαίνει ὅ,τι πλένει